

- [ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ](#)
- [Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ](#)
- [Ο ΦΑΥΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΑ ΕΥΡΩΤΟΥΡΚΙΚΑ](#)
- [ΟΙ ΤΣΑΜΗΔΕΣ, Η ΤΣΑΜΟΥΡΙΑ ΚΑΙ Η ΑΠΟΘΡΑΣΥΣΗ ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΟΤΣΑΜΗΔΩΝ](#)
- [Η Φυγή προς την Χάγη](#)
- [Ο ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ](#)
- [Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ](#)
- [Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟ ΛΙΒΑΝΟ ΚΑΙ ΟΙ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΙ ΡΟΛΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ](#)
- [Hungary's Security and Defence Policy in the new geostrategic environment](#)
- [ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ](#)
- [Σκέψεις πολιτικές ορθές και μελαγχολικές στρατηγικές εκφάνσεις](#)

ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ

(Ιούνιος - Ιούλιος 2006)

Γράφει ο...Μέντωρ

1. ΕΛΛΑΣ

α. Νέες συμφωνίες οι οποίες πρόκειται να συμβάλουν αποφασιστικά στη μείωση της εντάσεως στο Αιγαίο και στη βελτίωση των σχέσεων των δύο χωρών, ανακοίνωσαν οι ΥΠΕΞ Ελλάδος και Τουρκίας μετά την επίσκεψη της πρώτης και την πραγματοποίηση συνομιλιών με τον ομόλογό της, στην Κωνσταντινούπολη. Σε συνέχεια προηγούμενων μέτρων οικοδομήσεων εμπιστοσύνης, καθιερώθηκαν επτά επιπλέον μέτρα.

Στις..τόσες συμφωνίες και μνημόνια τα οποία έχουν υπογραφεί, η καθιέρωση και επιπλέον δεν σημαίνει τίποτε για την Άγκυρα, όταν τις αθετεί και αιτιολογεί με το δικό της τρόπο. Το μέλλον θα δείξει!

β. Προσπάθεια να υποβαθμισθεί η διάσταση απόψεων μεταξύ Αθηνών και Λευκωσίας σε ότι αφορά στην χρήση του «βέτο» στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων στο Λουξεμβούργο, έγινε από την Ελληνική και Κυπριακή Κυβέρνηση.

Η εκτιμωμένη Κυπριακή διεκδίκηση με δυναμικό τρόπο της προσαρμογής της 'γκυρας στους Ευρωπαϊκούς κανόνες συνεκτιμωμένη διαφοροποίηση της πλεύσεως στα κοινά εξωτερικά θέματα, σηματοδοτούν έλλειψη συνοχής και συνεννοήσεως.

γ. Την αλλαγή πλεύσεως στα Ελληνοτουρκικά, με την επέκταση των εθνικών χωρικών υδάτων εξήτησε η αξιωματική αντιπολίτευση από την Κυβέρνηση. Τουτέστιν, πρώτα επέκταση και μετά Χάγη.

Η εσφαλμένη αναγνώριση στη Μαδρίτη (1998) της υπάρξεως διαφορών στο Αιγαίο, δεν αποκλείεται να σηματοδοτήσει με την προταθείσα αλλαγή πλεύσεως, σειρά νέων επικινδύνων περιπετειών από τις γενικότερες πολιτικές επιδιώξεις της Τουρκίας, Εξάλλου η μόνη υφισταμένη διαφορά έχει σχέση με την υφαλοκρηπίδα!

δ. Επίσκεψη εργασίας στην περιοχή επραγματοποίησε ο βοηθός Γ.Γ. του ΟΗΕ ο οποίος συναντήθηκε στην Αθήνα με την ΥΠΕΞ της Ελλάδος και συνεζήτησαν τις προοπτικές επανενάρξεως των συνομιλιών σχετικά με το Κυπριακό.

Θερμό καλοκαίρι αναμένεται για το ΥΠΕΞ λαμβανομένων υπόψιν των εξελίξεων στο Κυπριακό και της Ευρωπαϊκής προοπτικής της

Τουρκίας. Η μελέτη των πιθανών σεναρίων και ενδεχόμενες αντιδράσεις της εκείθεν πλευράς σε πρώτη προτεραιότητα.

ε. Ουδεμία πίστωση χρόνου θα δοθεί στην Τουρκία για να εφαρμόσει τις ευρωπαϊκές της υποχρεώσεις, ετονίσθη από τον εκπρόσωπο του ΥΠΕΞ, αντιδρώντας σε εξεταζόμενα σενάρια παροχής παρατάσεως έξη μηνών ή ενός χρόνου για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου τελωνειακής ενώσεως της Τουρκίας με τις χώρες της διευρύνσεως της ΕΕ .

Το σχεδόν βέβαιο αίτημα της Τουρκίας να λάβει παράταση και οι συνεχείς προκλητικές δηλώσεις του Τούρκου Πρωθυπουργού, έχουν προκαλέσει «τα νεύρα» των αξιωματούχων της ΕΕ. Τα σύννεφα στις σχέσεις ΕΕ και Τουρκίας στο προσκήνιο, χωρίς να είναι γνωστό τι μέλλει γενέσθαι στο...παρασκήνιο. Η επιμελής φροντίδα με την οποία η Τουρκία εντείνει της προκλητικότητας και αυξάνει την απροκάλυπτη επεκτατικότητά της, οφείλετο και συνεχίζει να οφείλεται στην...αυξημένη υποχωρητικότητα της Ελλάδος!!

στ. Η επίσημη θέση της Ελλάδος στην ήδη επί αρκετές εβδομάδες κρίσης στην Μέση Ανατολή με την εισβολή του Ισραήλ στον Λίβανο, συνίσταται στην άμεση κατάπαυση του πυρός και η βία από όπου και αν προέρχεται είναι καταδικαστέα. Παράλληλα συνεχίσθηκαν αποστολές βοήθειας (τρόφιμα, φάρμακα κ.α.) και η συνδρομή στην εκκένωση τόσο των ευρισκομένων εκεί Ελλήνων όσο και υπηκόων άλλων κρατών.

Στην φωτιά εκ νέου η Μέση Ανατολή με την Τουρκία να επικαλείται «δικαίωμα αυτοαμύνης» ενάντια στους Κούρδους του Βορείου Ιράκ (κλείνει το μάτι...κλέφτικα στην Μουσούλη και Κιρκούκ!!) αξιοποιώντας την συγκυρία για επιθετικότερη στάση τελούσα όμως υπό τις ευλογίες των ΗΠΑ.

ζ. Η υπογραφείσα συμφωνία ναυτιλιακής συνεργασίας, υπογραφείσα στις αρχές του τρέχοντος έτους στο Πεκίνο μεταξύ Ελλάδος και Κίνας, έλαβε σάρκα και οστά με την πολυετή ναύλωση ελληνικού πλοίου από Κινεζική εταιρεία για την μεταφορά εμπορευμάτων.

η. Αποζημίωση 45 εκατομμυρίων δολαρίων για το Τουρκικό F-16 το οποίο κατέπεσε διεκδικεί η 'γκυρα, με τα ΜΜΕ της γειτονικής χώρας να προβάλλουν με δυναμικό τρόπο το αίτημα, προετοιμάζοντας την Τουρκική και διεθνή κοινή γνώμη.

Οι τηρηθέντες χαμηλοί τόνοι στις τελευταίες προκλήσεις της Τουρκικής πλευράς, προσφέρουν τη δυνατότητα στην Τουρκία του κέρδους της μάχης των εντυπώσεων, που μπορεί να μετατραπεί σε διπλωματικό πλεονέκτημα. Εδώ οι πέτρες καίγονται, τα ξύλα τι να ειπούνε!!

θ. Αποστασιοποιήθηκε από τους χειρισμούς της πρώην Κυβέρνησης ο πρώην Γενικός Διευθυντής της Γενικής Διευθύνσεως Εξοπλισμών για την αγορά των Ρωσικών αντιαεροπορικών TOR-M1, ενώ υπεστήριξε ότι ο πρώην ΥΕΘΑ ήταν απόλυτα γνώστης των διαδικασιών προμηθείας του υλικού και με δικές του εντολές υπεγράφησαν οι σχετικές συμφωνίες με την Ρωσική πλευρά. Για το υπόψη θέμα-σκάνδαλο, έχουν επιβληθεί στην Ρωσία ποινές 3-4 ετών στους εμπλεκόμενους στην υπόθεση.

Τα «Αμαρτωλά Ωφελήματα» εν όψει με το «πιθανολογούμενο» άνοιγμα των σχετικών λογαριασμών. Παρά την παράταση της ολομέλειας της Βουλής προς αποφυγή τυχόν παραγραφής των αδικημάτων, επιφυλάξεις πρέπει να τηρούνται επί του..πρακτέου!! «Κάποιοι» σηκώνουν...σκόνη προκειμένου να σκεπάσουν ενδεχόμενες εξελίξεις στην υπόθεση!!

ι. Διάταξη η οποία θα νομιμοποιεί την επιδότηση των στεγαστικών δανείων για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων από το Ταμείο Εθνικής Αμύνης, προωθεί το ΥΠΕΘΑ, ενώ ο ΥΕΘΑ προανήγγειλε την υποχρεωτική στράτευση από την ηλικία των 19 ετών.

Το τελευταίο διανεμηθέν οικοδομικό πρόγραμμα του ΑΟΟΑ έλαβε χώρα το 1987. Έχουν παρέλθει σχεδόν είκοσι έτη και παρά τις εκάστοτε υποσχέσεις/δεσμεύσεις περί «Πικερμίου», δεν εφάνη..φως στο τούνελ του ΑΟΟΑ. Τελικά παρά τα εξαγγελόμενα δάνεια, οι δικαιούχοι του ανωτέρω Οργανισμού μπορούν να περιμένουν μέχρι...την επομένη πεντηκονταετία, διαφορετικά θα το έχουν..ξεχάσει!!

ια. Το γιγαντιαίο ποσοστό των 22,06 δις € απαιτείται την επομένη δεκαετία για το εξοπλιστικό πρόγραμμα (ΕΜΠΑΕ) των Ενόπλων Δυνάμεων. Τελικώς ενεκρίθη από το ΚΥΣΕΑ ποσό ύψους 11,39 δις € για την επομένη πενταετία (από τα οποία 8,5 δις € αφορούν σε υπογεγραμμένα προηγούμενα προγράμματα).

Το πράσινο φως για το εξοπλιστικό πρόγραμμα εδόθη. Από αυτό ελλείπει η προμήθεια μαχητικών αεροσκαφών 4^{ης} γενεάς, μετατεθείσα για μετά το έτος 2010. Στην αναβολή δεν θα πρέπει να λησμονείται η προμήθεια αεροσκαφών της ίδιας γενεάς από την Τουρκία, λαμβανομένου υπόψιν ότι ηδημιουργική λογιστική είναι διαρκής προκειμένου να περιορίζεται εκάστοτε – προσωρινά – το δημοσιονομικό έλλειμμα (όταν το επιβάλλουν οι συνθήκες).

ιβ. Επίσημη επίσκεψη – η πρώτη μετά το 1974 – στην Τουρκία επραγματοποίησε ο Α/ΓΕΕΘΑ μετά από πρόσκληση του Τούρκου ομολόγου του. Στις συζητήσεις έγινε διερεύνηση τεχνικών για την μεγιστοποίηση της αποτελεσματικότητας των Μέτρων Οικοδομήσεως Εμπιστοσύνης, ενώ

παράλληλα συνεφωνήθη η πραγματοποίηση συνδυασμένης ασκήσεως για την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών και παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας τον Νοέμβριο.

Η «στρατιωτική διπλωματία» στο προσκήνιο για την αποφυγή κρίσεων στο Αιγαίο και όχι μόνον. Το μέλλον θα δείξει πως, τότε και πόσο αποτελεσματική είναι!

ιγ. Τα «σκήπτρα» στην υπογεννητικότητα στην ΕΕ κρατά η Ελλάς, όπου με 1,29 γεννήσεις ανά γυναίκα το 2004, ευρίσκεται στην τελευταία θέση μεταξύ των κρατών-μελών της Ενώσεως και πολύ μακριά από τις απαιτούμενες 2,1 γεννήσεις ανά γυναίκα για τη διατήρηση του πληθυσμού. (Το 1975, 2,34 γεννήσεις ανά γυναίκα, δεκαετία 1980 2,1 και δεκαετία 1990 1,4).

Ανησυχητικές διαστάσεις, εξικουόμενες σε βραδυφλεγή βόμβα, έχει λάβει η υπογεννητικότητα, τα τελευταία 20 έτη, η οποία δεν αποκλείεται να αποτελέσει τον «καταλύτη» της «υποδουλώσεως» της χώρας στο μεταναστευτικό στοιχείο, εάν δεν ληφθούν ΕΓΚΑΙΡΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΑ ΜΕΤΡΑ για την αντιμετώπιση αμφοτέρων των προβλημάτων. Τα ληφθέντα μέτρα και τα παρεχόμενα κίνητρα σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες ως προβληματίσουν και ως παραδειγματίσουν τους...αρμοδίους κουφούς και τυφλούς!!

ιδ. Περισσότεροι από ένα εκατομμύριο είναι οι αλλοδαποί οι οποίοι ευρίσκονται στην Ελλάδα, καθώς το αρμόδιο Υπουργείο καταγράφει τους νομίμους μετανάστες στην χώρα σε 921.000 άτομα. Με σχετικό νομοσχέδιο απλοποιείται η διαδικασία απελάσεως παρανόμων αλλοδαπών.

ΕΥΤΥΧΩΣ (!) που μπήκε τάξη στις άδειες παραμονής με τον «οργασμό» των ανανεώσεων και νομιμοποιήσεων!! Για..μισθοφορικό στρατό πότε θα βγει το σχετικό νομοσχέδιο; Μήπως στο υπόψιν νομοσχέδιο που «μπήκε τάξη» καλό θα είναι να προβλεφθεί με τροποποιητική διάταξη, ΑΝΩΤΕΡΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ επί του συνολικού ελληνικού πληθυσμού;;;

ιε. Στην κρατική τηλεόραση μετεδόθησαν οι εορταστικές εκδηλώσεις τις οποίες οργάνωσε το ΚΚΕ στο Γράμμο για την συμπλήρωση των 60 χρόνων από την ίδρυση του αυτοαποκαλούμενου «δημοκρατικού στρατού», ενώ μερικοί έδωσαν τον όρκο του αντάρτη «να πολεμήσουν με το όπλο στο χέρι, να χύσουν το αίμα τους και να δώσουν τη ζωή τους για να εξαφανισθεί κάθε είδος φασισμού».

Η παραχάραξη της ιστορίας με την παραπληροφόρηση σε ότι αφορά στον Μακρυγιάννη, η «εσκεμμένη αποφυγή μνείας» στην απόφαση Στάλιν-Τσώρτσιλ για παραμονή της Ελλάδος υπό την επιρροή της

Αγγλίας- η οποία οδήγησε το υπόψη κόμμα «ξυπόλυτο στα αγκάθια» - χωρίς να απολογηθεί στο έθνος γι' αυτή την αλόγιστη και εγκληματική ενέργειά του – και η δήλωση ότι «εμείς δηλώσεις μετανοίας δεν κάνουμε», ενώ το συμβούλιο της Ευρώπης καταδίκασε τα εγκλήματα των ολοκληρωτικών κομμουνιστικών καθεστώτων, συνεξεταζόμενα και με λοιπές θέσεις-απόψεις, καταδεικνύουν ότι παρά την κατάρρευση της μεγάλης ουτοπίας του 20ού αιώνας, εξακολουθούν αρκετοί να είναι αμετανόητοι.

ιστ. Με σχετική απόφαση του Υπουργείου Παιδείας αρχίζει από το σχολικό έτος 2006-2007 η διδασκαλία της Τουρκικής γλώσσας στις τρεις τάξεις του Γυμνασίου.

Είναι άγνωστο εάν η υπόψη απόφαση θα συντελέσει στην...ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας για την οποία..μοχθεί η Ελληνική Κυβέρνηση. Μήπως η διδασκαλία πλέον εμπειριστατωμένα της Αρχαίας Ελληνικής θα βελτιώσει τις γνώσεις και τον τρόπο του σκέπτεσθαι από τους αρχαίους Έλληνες, τον οποίο ακολουθεί το σύνολο σχεδόν της ανθρωπότητας εκτός από τον...γεννήτορα τόπο; Απόφαση άσκοπη, του..γονάτου και γλοιώδης!!!

ιζ. Με σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας θα κληθούν τα Πανεπιστήμια να τακτοποιήσουν τα εσωτερικά τους και ιδιαίτερα να καταργηθεί ο τίτλος του..»αιωνίου» φοιτητού. Σε αντίδραση των επεξεργαζομένων προτάσεων για τα Πανεπιστήμια, επραγματοποιήθη ογκώδες..πανεκπαιδευτικό (παναιώνιο) συλλαλητήριο όπου αρκετοί...νταήδες άφησαν συντρίμια πίσω τους.

Πολυετείς...πανεπιστημιακές καταστάσεις μετέτρεψαν τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα σε ναδίρ παροχής γνώσεων και «εξαγωγής» επιστημονικού προσωπικού. Οι μεταρρυθμίσεις αναγκαίες προκειμένου η ανωτάτη παιδεία να φθάσει στα επίπεδα που επιβάλλεται (91,6% των Ελλήνων ΝΑΙ στις αλλαγές). Οι μειοψηφίες της καταπίεσεως....του ασύλου και των κρατικοδίαιτων αργόμισθων τέλος!!! Η υπάρχουσα ιδεολογική τρομοκρατία, κομματικός έλεγχος, αδιαφάνεια και γενικευμένη διάλυση πρέπει να..κοπεί, όχι να λυθεί!! Ω ξειν αγγέλλειν τοις κηδεμονεύσι ότι ες ΑΕΙ – ΤΕΙ κοιμώμεθα τοις κοινοίς χρήμασι σιτιζόμενοι!!!

ιη.Με κινηματογραφικό τρόπο – χρησιμοποιώντας ελικόπτερο – απέδρασαν από τον Κορυδαλλό δύο επικίνδυνοι κρατούμενοι.

Η πραγματοποιηθείσα θεαματική απόδραση, απ'ότι εφάνη σε συνεννόηση με το «σύστημα» της φυλακής, επανέφερε στην επικαιρότητα την κατάσταση του σωφρονιστικού συστήματος, χωρίς να

παρατηρείται πρωτοτυπία, λαμβανομένου υπόψιν ότι παρεμφερείς ενέργειες έχουν γίνει και σε άλλες χώρες (Γαλλία, Βραζιλία, Ολλανδία, Χιλή). Επομένως...κάγκελα και στον αέρα!!

ιθ. Οι Αλβανοί δυστροπούν και αρνούνται την περισυλλογή των οστών των Ελλήνων στρατιωτών οι οποίοι έπεσαν ηρωϊκώς μαχόμενοι στην πολύπαθη γη της Βορείου Ηπείρου κατά το θρυλικό έπος του 1940-41, υποστηρίζοντας ότι τα οστά δεν ανήκουν σε Έλληνες στρατιώτες αλλά σε μουσουλμάνους!!

Κάποιοι στην Αλβανία φοβούνται - τα κόκαλα των Ελλήνων – και τη δημιουργία στρατιωτικών κοιμητηρίων, όταν η Ελλάς έχει δεχθεί να υπάρχουν στρατιωτικά νεκροταφεία του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου στα Χανικά και στο Διόνυσο Αττικής. Κάποιος πρέπει να υπογραμμίσει έντονα στους Αλβανούς και με μεγαλύτερη πίεση, των αλβανικών υποχρεώσεων προς την Αθήνα.

κ. Σύμφωνα με δημοσίευμα τύπου, η Ελλάς σημειώνει ρεκόρ διαφθοράς στην φοροδιαφυγή και στην μίζα, με βάση τους δείκτες της παγκοσμίου Τραπεζής, κατατασσομένη σε χειρότερη θέση από αναπτυσσόμενες χώρες (Αρμενία, Μπαγκλαντές, Αίγυπτος, Βοσνία, Ουζμπεκιστάν), με φοροδιαφυγή 52 δις €, ποσοστό 28,6 του ΑΕΠ, ενώ η βιομηχανία της μίζας εκτιμάται σε 400 εκατομμύρια €.

Διαφαίνεται ότι στο υφιστάμενο σύστημα ελέγχου και πατάξεως του φαύλου κύκλου της διαφθοράς υφίστανται σημαντικά κενά. Είχε δίκαιο ο σοφός νομοθέτης Σόλων, ο οποίος έδωσε τον εξής ορισμό του νόμου : «Νόμος είναι ο ιστός της αράχνης, ο οποίος τα μεν αδύναμα έντομα τα συλλαμβάνει, τα δε ισχυρά τον διασπούν και διαφεύγουν». Χιλιετιών ισχύς του ορισμού!!!

κα. Σύμφωνα με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η Ελλάς το έτος 1998 είχε το υψηλότερο ρεκόρ στην ανεργία και στην φορολογία (11,1%), όταν για πρώτη φορά η Ελλάς υπερέβη τον μέσο κοινοτικό όρο το 1999 (12%), το 2000 (11,7%). Σήμερα το ποσοστό συρρικνώθη στο 9,7%.

Παρά τον πακτωλό εισροής κοινοτικών κεφαλαίων στα ελληνικά δημόσια ταμεία και τους υψηλούς ρυθμούς αναπτύξεως μετά το 1993, ουδείς περίμενε ότι το ποσοστό ανεργίας θα ήταν διπλάσιο εκείνου του 1981.

κβ. Η ανάταση της οικονομίας συνεπεία της ορθής οικονομικής διαχειρίσεως αρχίζει να αποδίδει καρπούς όχι μόνο σε πολιτικο-οικονομικό επίπεδο αλλά και στην ψυχολογία του κόσμου.

Ανάταση με το...αγγούρι από 50 δρχ (0,15€) στο 0,5€ (170 δρχ) και τους...Λαιστρυγόνες/Κύκλωπες σε θέση μόνιμου αναμονής αποσυντονισμού του εγκεφάλου της οικονομίας, λόγω των απότομων μεταβολών των εκάστοτε συνθηκών. Η μερική αποσταθεροποίηση εξ αιτίας της κρίσεως στην Μέση Ανατολή προ των θυρών!!

κγ. Τα ακίνητα σε όλους τους δήμους των νομών Αττικής, Θεσσαλονίκης και σε όλες τις πρωτεύουσες των νομών της χώρας θα καταγραφούν στο Κτηματολόγιο την πενταετία 2006-2010, σύμφωνα με το νέο πρόγραμμα του αρμοδίου Υπουργείου και θα στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στην αυτοχρηματοδότηση.

Πολλές, πάμπολλες προσπάθειες με ανάλογες – όχι ευκαταφρόνητες – χρηματοδοτήσεις από ΕΕ έγιναν στο παρελθόν με αποτέλεσμα να μην έχει ολοκληρωθεί το υπόψη έργο. Το ερώτημα το οποίο προκύπτει είναι για ποιους λόγους δεν ανετέθη/ανατίθεται στην Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού, η οποία διαθέτει τεράστια εμπειρία (τα γεωδαιτικά στοιχεία ούτως ή άλλως οι...παρεπηδημούντες στην ..Ιερουσαλήμ από την ΓΥΣ θα τα ζητήσουν), εγγυάται ποιότητα και πιστότητα εργασίας, η αποπεράτωση θα ολοκληρωθεί σε σημαντικά μικρότερο χρόνο και κυρίως το κόστος θα είναι τουλάχιστον 15 έως 20 φορές μικρότερο του αντιστοίχου φορές ο οποίος θα αναλάβει το έργο. Κάποιοι αποτολμούν κριτική ενώ εκκρεμούν δικαστικές αποφάσεις στις διάφορες παλαιόθεν περιπτώσεις του Κτηματολογίου.

κδ. Πανευρωπαϊκό ρεκόρ..δυσκοιλιότητος κατέχουν οι Έλληνες, σύμφωνα με Πανελλήνια έρευνα του ιδρύματος γαστρεντερολογίας και διατροφής.

Στο..απίθανο αυτό ρεκόρ, έχουν ενοχοποιηθεί η παχυσαρκία, οι άσχημες διατροφικές συνήθειες (κάθε μέρα χάμπουργκερ και λουκάνικο), η καθιστική ζωή κ.λ.π. Κάποτε ο Έλλην έτρωγε κρέας μια φορά την εβδομάδα – κυρίως Κυριακή – τώρα τρώει... 10 φορές τις διάφορες ξενόφερτες αηδίες, και έχει αποπονηθεί την περίφημη Ελληνική μεσογειακή..μάσα!!

κε. Εναλλακτικούς δρόμους για την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας, οι οποίοι είναι πιθανόν να μην οδηγούν στην πλήρη ένταξη της στην ΕΕ επεξεργάζεται η Ελλάδα, σύμφωνα με ανακοίνωση του ΥΠΕΞ κατά την πραγματοποιηθείσα Σύνοδο των απανταχού Ελλήνων Πρέσβων η οποία έγινε στην Αθήνα. Παράλληλα επεσημάνθη η ανάδειξη της Κύπρου ένεκα της κρίσεως του Λιβάνου, προσθέτοντας ένα ακόμη πλεονέκτημα για την λύση του προβλήματος.

Λαμβανομένου υπόψιν ότι η 'γκυρα παρουσιάζεται απρόθυμη να αναγνωρίσει τις υποχρεώσεις της έναντι της Κυπριακής Δημοκρατίας,

διαφαίνονται τάσεις προσαρμογής στο υπό διαμόρφωση νέο σκηνικό. Η ευρωπαϊκή και η ελληνική κοινή γνώμη ήδη απαντούν με δυναμικό «ΟΧΙ» στην προοπτική εντάξεως της Τουρκίας. Η πιθανή ένταξη της Τουρκίας με τις Κουρδικές περιπέτειές της, δεν αποκλείεται να μετατρέψουν την ΕΕ σε ένα εν σμικρογραφία ΟΗΕ με τα συναφή επακόλουθα.

2. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Με τον Αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων συναντήθηκε το Τούρκος Πρωθυπουργός με αντικείμενο «θέματα εσωτερικής και εξωτερικής ασφάλειας». Ωστόσο το ενδιαφέρον στην γειτονική χώρα επικεντρώθηκε στις πρόσφατες αποκαλύψεις αναμείξεως στρατιωτικών σε παρακρατικούς μηχανισμούς.

Η φημολογία περί μυστικής αντιπαραθέσεως μεταξύ στρατού και αστυνομίας δεν είναι νέα. Ο χώρος της αστυνομίας – η οποία υπάγεται στο Υπουργείο Εσωτερικών – υπήρξε «προσφιλής στόχος» των ισλαμιστών, οι προσπάθειες των οποίων να διεισδύσουν το τελευταίο διάστημα έχει τελεσφορήσει αρκετές φορές, γεγονός το οποίο ενοχλούσε τους Κεμαλικούς (και στρατιωτικούς).

β. Ο Αμερικανικός Τύπος και τα γνωστά Κέντρα Αναλύσεως και «Δεξαμενών Σκέψεως» (Think Tanks), αναφέρονται με αρνητικά σχόλια για τον Τούρκο Πρωθυπουργό (αποκαλούμενο «ισλαμοφασίστα») και θετικά για τους Τούρκους Στρατηγούς (ελπίδα του Τουρκικού λαού), εκθειάζοντας τον Κεμάλ και την κληρονομιά του.

Η ώρα-μηδέν δια τον Τούρκο Πρωθυπουργό δεν θα αργήσει. Οι αυτοαποκαλούμενοι «θεματοφύλακες» του Κεμαλισμού προσπαθούν να τον αφανίσουν πολιτικά. Η επιλεγμένη αμερικανική «Κεμαλική» ομάδα αναδεικνύει τον ρόλο και την «προσφορά» του στρατού.

γ. Η επέκταση του **θερινού μορατόριουμ** ασκήσεων κατά ένα μήνα (15 Ιουνίου-15 Σεπτεμβρίου), η σύσταση απ'ευθείας γραμμής μεταξύ των Αρχηγών των Ενόπλων Δυνάμεων των δύο χωρών και η ανταλλαγή επισκέψεων των προηγούμενων είναι τα σημαντικότερα Μέτρα Οικοδομήσεως Εμπιστοσύνης τα οποία συνεφωνήθησαν μεταξύ των ΥΠΕΞ Ελλάδος και Τουρκίας κατά τις συνομιλίες οι οποίες διεξήχθησαν στην Κωνσταντινούπολη. Παράλληλα επιβεβαιώθηκε η κοινή βούληση για επιτάχυνση της προσπάθειας εξομαλύνσεως των διμερών σχέσεων.

Παρά το συμφωνηθέν μορατόριουμ με ευθύνη της 'γκυρας οι Ελληνοτουρκικές σχέσεις επέστρεψαν σε λίγα 24ωρα στην γνώριμη ρουτίνα.

δ. Σύμφωνα με δηλώσεις του εκπροσώπου του Τουρκικού ΥΠΕΞ, η Τουρκία δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να ζητήσει αποζημίωση (30 εκατ. δολάρια) για την πρόσφατη συντριβή του μαχητικού αεροσκάφους της στο Αιγαίο. Ο Τούρκος Πρωθυπουργός δήλωσε σαφώς ότι οι Τουρκικοί λιμένες δεν πρόκειται να ανοίξουν εάν δεν αρθούν οι περιορισμοί σε βάρος του ψευδοκράτους. Παράλληλα το μορατόριουμ υπέστη ψαλιδισμό (αντί 15 Ιουνίου έναρξη 1 Ιουλίου) και Τουρκική αντιπροσωπεία πραγματοποίησε διήμερη επίσκεψη στην Θράκη με επιμονή στην ανάδειξη του θέματος της μειονότητας στην Θράκη.

Με την γνωστή τακτική του «ανατολικού παζαρέματος», με σκλήρυνση της στάσεως σε αρκετά μέτωπα, η Τουρκία εξακολουθεί να ξύνει μη επουλωμένες πληγές, να αναιρεί την υπογραφή της, να θέτει θέμα de facto αναγνώρισεως του ψευδοκράτους και να προκαλεί στην Θράκη. Πολύ κουνάει την...φτέρη ο...λαγός!!

ε. Μετά από μια δεκαετία συζητήσεων επί συζητήσεων, η ΄γκυρα πλησιάζει πλέον στην υλοποίηση του «ατομικού οράματος» για ειρηνικούς (;) σκοπούς με την ανακοίνωση από τον Πρωθυπουργό της χώρας του σχεδίου κατασκευής τριών πυρηνικών σταθμών μέχρι το 2015, αρχής γενομένης από τον προσεχή Ιανουάριο στα παράλια του Ευξείνου Πόντου.

Το ενδεχόμενο χρησιμοποίησεως της ενεργείας αυτής για μη ειρηνικούς σκοπούς, δεν αποκλείεται, και μάλιστα υπό τις ευλογίες των..επιτίμων Τούρκων, όπως συνέβη και με άλλη χώρα στην Μέση Ανατολή.

στ. Σχέδιο κλιμακώσεως της επιθέσεως κατά του Οικουμενικού Πατριαρχείου έχουν θέσει οι εθνικιστικοί κύκλοι της Τουρκίας.

Το...μορατόριουμ, κατά τα άλλα, καλά κρατεί!!

ζ. Υπόσχεση βοήθειας και στηρίξεως έδωσε ο ΥΠΕΞ της Τουρκίας προς την νέα Κυβέρνηση της Βαγδάτης δηλώνοντας ότι η χώρα του θα βοηθήσει στην εκπαίδευση των Ιρακινών διπλωματών.

Φοβού τους Σελτζούκ καθόσον..Μουσουλή-Κιρκούκ..ονειρεύονται!

η. Πρόταση-έκπληξη για κοινή έρευνα και εκμετάλλευση από Ελλάδα και Τουρκία των όποιων κοιτασμάτων πετρελαίου στο Αιγαίο και για παραχώρηση στην χώρα μας άδειας διεξαγωγής πετρελαϊκών ερευνών στον Εύξεινο Πόντο εδέχθη ο Έλληνας Υπουργός Αναπτύξεως κατά την συνάντησή με τον Τούρκο Υπουργό Ενεργείας στην Κωνσταντινούπολη.

Προκλητικές προτάσεις για...έμεση συγκυριαρχία και μοίρασμα στο Αιγαίο. Κουβέντα όμως για τα 12 μίλια χωρικών υδάτων στον υπόψη χώρο.

- θ. Εγκαινιάσθηκε το μεγαλύτερο ενεργειακό έργο στην ευρύτερη περιοχή της ΝΑ Ευρώπης και της Ανατολικής Μεσογείου, ο αγωγός αργού πετρελαίου Μπακού-Τιφλίδα-Τσεϊχάν. Ο αγωγός μήκους 1.760 χλμ κόστισε 4 δις δολάρια παρέχει την ευκαιρία στην Δύση να προμηθεύεται πετρέλαιο από την Κασπία, παρακάμπτοντας την Ρωσία και το Ιράν και με πλήρη λειτουργία θα μεταφέρονται ένα εκατομ. Βαρέλια πετρελαίου ημερησίως από το Αζερμπαϊτζάν στο Τσεϊχάν για εξαγωγή στη δύση.

Τα εγκαίνια του αγωγού υλοποίησαν το όνειρο της Τουρκίας να γίνει ενεργειακός κόμβος για την μεταφορά πετρελαίου και φυσικού αερίου από Ιράκ, Ιράν και Ρωσία. Ο «Απίλλας» εγγυητής του αγωγού πετρελαίου!!

- ι. Σημαντικές αποφάσεις για την καταστολή της δράσεως των Κούρδων ανταρτών προανήγγειλε ο Πρωθυπουργός της Τουρκίας. Ωστόσο οι ΗΠΑ διεμήνυσαν προς την Τουρκία ότι δεν θα ήταν συνετή μια στρατιωτική επέμβαση εναντίον των Κούρδων ανταρτών του ΡΚΚ στο βόρειο Ιράκ με αποτέλεσμα την αντίδραση του Τούρκου Πρωθυπουργού ο οποίος έκανε λόγο για «δύο μέτρα και δύο σταθμά» και πρέπει να εισβάλει στο βόρειο Ιράκ όπως ακριβώς το Ισραήλ στον Λίβανο.

Με την Ουάσιγκτον να μην επιμένει πλέον στα περί Κουρδικής τρομοκρατίας, με το Κουρδικό αντάρτικο να ευρίσκεται σε έξαρση στην ΝΑ Τουρκία και με την Τουρκία να ευρίσκεται σε ετοιμότητα εισβολής στο Β. Ιράκ, τα πράγματα περιπλέκονται στην υπόψη περιοχή. Η συνεργασία των Κούρδων του Β. Ιράκ με τις ΗΠΑ, έχει δημιουργήσει (ελέω διαθέσεως σε αμερικανικές πολυεθνικές του πετρελαίου της περιοχής) δυναμική ιδρύσεως ανεξαρτήτου Κουρδικού κράτους χωρίς να αποκλείεται να συμπεριλάβει και σημαντικά εδάφη της σημερινής Τουρκίας.

ια. Έτοιμη να αναλάβει αρκετά μεγάλο ρίσκο είναι η Ύγκυρα, καθόσον, σύμφωνα με συγκλίνουσες πληροφορίες, θα έχει κυρίαρχο ρόλο στην πολυεθνική στρατιωτική δύναμη η οποία θα αναπτυχθεί στον νότιο Λίβανο για να προστατεύσει το Ισραήλ από τις επιθέσεις της Χεζμπολάχ και να εγγυηθεί, στο μέτρο του δυνατού, την εδαφική ακεραιότητα του Λιβάνου.

Στόχος της Αγκύρας είναι η εμπλοκή της στρατιωτικά στην κρίση της Μέσης Ανατολής, προκειμένου να αποκτήσει ερείσματα για να δοθεί η άδεια από τις ΗΠΑ να χειρισθεί το Κουρδικό με επιθετικό και αιματηρό τρόπο στο Β.Ιράκ και φυσικά στο εσωτερικό της. Εξάλλου συναφή με

τον υπόψη στόχο αποτελεί και η έκκληση του Τούρκου Πρωθυπουργού προς το ΝΑΤΟ να συμμετάσχει στον αγώνα της χώρας του κατά των Κούρδων ανταρτών του ΡΚΚ. Μασάει η κατσίκα...ραδικοβλάσταρα;

ιβ. Νέος Αρχηγός των Τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων ανέλαβε ο Στρατηγός Μπουγιουκανίτ. Ο Τουρκικός τύπος σχολιάζει ότι ο διορισμός του σηματοδοτεί μια νέα σκληρή στρατηγική έναντι των Κούρδων και ότι είναι αμείλικτος σε θέματα ασφαλείας.

Η εσπευσμένη άνοδος στην νέα θέση δεν αποκλείεται να συνδέεται με άμεση οργάνωση επιχειρήσεως στο βόρειο Ιράκ εναντίον Κουρδικών στόχων.

3. ΚΥΠΡΟΣ

α. Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, η Κυπριακή Δημοκρατία ευρίσκεται σε επαφή με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, προκειμένου να διεθνοποιηθεί το πρόβλημα το οποίο δημιουργεί η άρνηση της 'γκυρας να ανοίξει τους λιμένες και τα αεροδρόμιά της και επεξεργάζεται σενάρια για de facto και όχι απαραίτητα de jure εφαρμογή του πρωτοκόλλου.

Σαφέστατη προειδοποίηση προς τους εταίρους της στην ΕΕ, αλλά και στην Τουρκία ότι δεν πρόκειται να δεχθεί «εκπτώσεις», συνιστά το Κυπριακό «βέτο» με το «καλημέρα» των ενταξιακών διαπραγματεύσεων. Η «άνοδος της θερμοκρασίας» στις σχέσεις της Λευκωσίας με την 'γκυρα αναδεικνύει νέες παραμέτρους και για τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις, προοιωνίζοντας απρόβλεπτο φθινόπωρο για τον Ευρωτουρκικό διάλογο.

β. Αποστάσεις από τα δημοσιεύματα τα οποία φέρουν πολιτικούς κύκλους της Αθήνας να υπονομεύουν τον Κύπριο Πρόεδρο, με στόχο την επαναφορά του σχεδίου Ανάν, ετήρησαν τόσο η Λευκωσία όσο και η Αθήνα.

Η Κύπρος έχει ανάγκη την Ελληνική υποστήριξη στις αντοχές των διεθνών πιέσεων. Στην δοκιμαζόμενη από την Τουρκική αδιαλλαξία πολύπαθη νήσο απαιτείται έμπρακτη αλληλεγγύη και απαιτούμενες διορθωτικές κινήσεις στην Ελληνική εξωτερική πολιτική. Κάποιοι πρέπει να πάνε για...χαμομήλι!!

γ. Με στόχο την πραγματοποίηση νέας συναντήσεως του Κυπρίου Προέδρου με τον ηγέτη των Τουρκοκυπρίων επεσκέφθη τη νήσο ο βοηθός ΓΓ του ΟΗΕ, όπου συναντήθηκε και με τους δύο. Στο πλαίσιο της περιοδείας του για επανέναρξη των συνομιλιών για το Κυπριακό συναντήθηκε με τον Τούρκο ΥΠΕΞ και την ΥΠΕΞ της Ελλάδος.

Κάτι κινείται στο Κυπριακό. Με την υποστήριξη των ΗΠΑ και Βρετανίας, «τίθενται» οι βάσεις ενεργοποίησης νέας διαδικασίας επιλύσεως, «με πάσαν επιφύλαξιν», καθόσον, «όταν πήγε η καμήλα της βάλλουν κέρατα, της έκοψαν τα αυτιά»!!

δ. Πραγματοποίηση τετραμερούς διασκέψεως για το Κυπριακό υπό την αιγίδα της ΕΕ πρότεινε η ΄γκυρα, επιμένοντας στην σύνδεση του θέματος της τελωνειακής ενώσεως με την άρση του «εμπάργκο» στα κατεχόμενα.

Το Κυπριακό, ως γνωστόν, είναι πρόβλημα διεθνές και όχι διμερές. Οι Τούρκοι επιμένουν στον...χαβά τους (τη συνδρομή άλλων), με συνεχείς προσπάθειες για αποδιεθνοποίηση του προβλήματος και επιβολής διμερούς διαφοράς. Οι ενεργούντες ως «κομισάριοι» της Τουρκίας, προσπαθούν να κρατήσουν την ΕΕ έξω από το Κυπριακό.

ε. Ο Πρόεδρος της Κύπρου συναντήθηκε με τον ηγέτη των Τουρκοκυπρίων για πρώτη φορά μετά από δύο έτη και εστίασαν τις συνομιλίες τους στα 1.500 άτομα οι οποίοι θεωρούνται επισήμως αγνοούμενοι στη νήσο. Παράλληλα συνεζήτησαν τη δυνατότητα ενάρξεως των εργασιών των Τεχνικών Επιτροπών, ενώ ο Τουρκοκύπριος ηγέτης εξέφρασε άρνηση για συζήτηση επί τους ουσίας του Κυπριακού προβλήματος.

στ. Για το Σεπτέμβριο μετέθεσαν τις κρίσιμες αποφάσεις τους ο Έλληνας Πρωθυπουργός και ο Κύπριος Πρόεδρος – κατά την επίσκεψη του τελευταίου στην Αθήνα – προκειμένου να υπάρξει ευκρινής εικόνα για την πορεία των κυοφορουμένων δικαιοδικών συνομιλιών για το Κυπριακό. Κλειστά κράτησε τα χαρτιά του ο Κύπριος Πρόεδρος ως προς το τι θα πράξει η Λευκωσία σε περίπτωση που τεθεί θέμα αναβολής του πρωτοκόλλου τελωνειακής συνδέσεως.

Λαμβανομένου υπόψιν ότι θα ασκηθούν ασφυκτικές πιέσεις από ΗΠΑ – οι οποίες επανέρχονται δυναμικά στο..γήπεδο του Κυπριακού – η Λευκωσία τάσσεται υπέρ της ασκήσεως πιέσεων στην ΄γκυρα για την τελωνειακή σύνδεση και η Αθήνα ακολουθεί την σταθερή γραμμή της πλήρους εντάξεως της Τουρκίας στην ΕΕ, δεν αποκλείεται το επόμενο διάστημα να δοκιμασθούν με οριακό σημείο οι σχέσεις Κύπρου – ΗΠΑ, Ελλάδος – Τουρκίας και ΕΕ – Τουρκίας.

ζ. Για εκμετάλλευση του δράματος του Λιβάνου προς εξασφάλιση πολιτικών πλεονεκτημάτων κατηγορεί η Λευκωσία την ΄γκυρα με αφορμή πρόταση του Τούρκου Πρωθυπουργού προς τις χώρες της ΕΕ, για διακίνηση υπηκόων τους μέσω λιμένων και αεροδρομίων της κατεχομένης Κύπρου. Την ίδια στιγμή η ΕΕ δηλώνει έτοιμη να βοηθήσει την Κύπρο να αντιμετωπίσει το κύμα των προσφύγων οι οποίοι εγκαταλείπουν τον φλεγόμενο Λίβανο.

Η γεωγραφική θέση της Κύπρου υπήρξε πάντα η δύναμη και η αδυναμία της. Αποτελώντας γέφυρα σε Μέση Ανατολή και Ευρώπη απασχολεί την Αμερικανική και Βρετανική διπλωματία ως εν δυνάμει στρατιωτική / ιδανική βάση με την μορφή προτεκτοράτου. Η πρόσφατη κρίση υπενθύμισε στην διεθνή κοινότητα ότι η νήσος αποτελεί τον εγγύτερο ασφαλή χώρο του δυτικού κόσμου μετά την εμπόλεμο ζώνη. Η εκ του πονηρού πρόταση της Τουρκίας ενέχει άλλες σκοπιμότητες.

η. Έκκληση για άμεση βοήθεια έκανε η Κυβέρνηση της Κύπρου για να αντιμετωπίσει την τεράστια εισροή των απομακρυνθέντων από τον Λίβανο. Τη δυσαρέσκεια της Κυπριακής πλευράς προκάλεσε, σύμφωνα με πληροφορίες, η χρησιμοποίηση της Βρετανικής Βάσεως από το αεροδρόμιο της Πάφου, κατά τη μετακίνηση του Αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης της Ελλάδος στην Βηρυτό.

Είχαν αυξημένη κίνηση τα..αεροδρόμια της ΕΕ!!

4. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Η ένωση Σερβίας-Μαυροβουνίου αποτελεί πλέον και επίσημα παρελθόν. Μετά την επικύρωση της αποφάσεως των Μαυροβουνίων, η Σερβία επισημοποίησε την απόσχιση με σχετική συνεδρίαση της Βουλής. Την ανεξαρτησία του Μαυροβουνίου ανεγνώρισαν επισήμως στις Βρυξέλλες οι ΥΠΕΞ των «25» επιβεβαιώνοντας την ευρωπαϊκή προοπτική των δυτικών Βαλκανίων.

Η «σαλαμοποίηση» τέλος!!

β. Υπεγράφη στο Λουξεμβούργο η συμφωνία σταθεροποίησης και συνδέσεως Αλβανίας – ΕΕ η οποία αποτελεί το πρώτο βήμα προς την Ένωση και συνεπάγεται οικονομικές και πολιτικές μεταρρυθμίσεις.

Να μη ξεχνούν οι «παρεπιδημούντες στο Ιόνιο» ότι η παραπάνω σχέση διέρχεται εξ Αθηνών.

γ. Σε νέα πρόκληση προέβησαν οι Αλβανοί οι οποίοι αυτοαποκαλούνται «Τσάμηδες» εγείροντας νέες διεκδικήσεις από την Ελλάδα.

Η αλεπού, βλέποντας να καλιγώνουν το άλογο, εσήκωσε και αυτή το..ποδάρι της!!!

δ. Νίκη του συνασπισμού της αντιπολιτεύσεως έδειξαν οι διεξαχθείσες εκλογές στα Σκόπια.

Πραγματικοί νικητές των εκλογών ανεδείχθησαν η Αλβανία και η Βουλγαρία καθόσον οι μετέχοντες του συνασπισμού εργάζονται

σιωπηλά οι μεν για τη διχοτόμηση των Σκοπίων και ενοποίηση με τους Αλβανούς του Κοσσόβου, οι δε για την ενσωμάτωση του εναπομείναντος Σλαβικού κομματιού στην Βουλγαρία.

ε. Η Σερβία είναι διατιθεμένη να παραχωρήσει στους αλβανοφώνους του Κοσσόβου «ουσιαστική αυτονομία», διεμήνυσε ο Σέρβος Πρωθυπουργός ο οποίος πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στις ΗΠΑ. Δεν απέκρυψε τους φόβους του ότι ενδεχόμενη ανεξαρτοποίηση θα προκαλέσει νέα έκρηξη εθνοτικής βίας στα Βαλκάνια επειδή πολλές μειονότητες θα θελήσουν να μιμηθούν τους Κοσοβάρους Αλβανούς. Για ανεξάρτητο Κόσσοβο μίλησε και ο Αλβανός Πρωθυπουργός.

Αλυσιδωτές αντιδράσεις αστάθειας πρόκειται να προκαλέσει τυχόν ανεξαρτοποίηση της υπόψιν περιοχής. Με το «ντόμινο» υπό προειδοποίηση, έντονη υπήρξε η διπλωματική δραστηριότητα σε επίπεδο ενδιαφερομένων μερών με διάσταση απόψεων του Σέρβου Πρωθυπουργού και της ΥΠΕΞ των ΗΠΑ. Οι συνοριακές μεταβολές στο προσκήνιο!!

5. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ

α. Κατά τη διάρκεια αμερικανικής αεροπορικής επιδρομής εφονεύθη ο διαβόητος Αρχηγός της Αλ-Κάϊντα στο Ιράκ Αλ Ζαρκάουϊ. Ικανοποίηση προκάλεσε στη διεθνή κοινότητα η εξόντωσή του ενώ ο Πρόεδρος των ΗΠΑ έκανε λόγο για αποφασιστική νίκη στη μάχη κατά της τρομοκρατίας και ο Πρωθυπουργός της Βρετανίας περί μη παύσεως των επιθέσεων.

Η εξόντωση του Ζαρκάουϊ εκτιμάται ότι δεν θα είναι καθοριστική στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας, ο οποίος αναμένεται να έχει συνέχεια εις μάκρος. Παράλληλα ο κίνδυνος του εμφυλίου παραμένει υπαρκτός, η βία βασιλεύει και το δίκτυο του τρόμου ρίχνει εφεδρείες στον αγών αντικαθιστώντας άμεσα τις απώλειές του.

β. Αιφνιδιαστική επίσκεψη αστραπή (πέντε ωρών) στη Βαγδάτη πραγματοποίησε ο Πρόεδρος των ΗΠΑ, μια ημέρα προ της ενάρξεως μεγάλης κλίμακος εκκαθαριστικής επιχειρήσεως κατά των ανταρτών.

Τους καρπούς από τη δολοφονία του Αλ Ζαρκάουϊ επεζήτησε να δρέψει ο Αμερικανός Πρόεδρος ενώ παράλληλα αποσκοπούσε και στη στήριξη της «εύθραυστης» Ιρακινής κυβερνήσεως.

γ. Οι γειτονικές του Ιράκ χώρες υποστηρίζουν όλο και περισσότερο τη νέα Ιρακινή κυβέρνηση, με το σύνολό τους σχεδόν να δηλώνουν απερίφραστα

ότι έχουν συμφέρον σε ένα σταθερό Ιράκ. Υπουργοί Εξωτερικών από Τουρκία, Σ. Αραβία, Ιράν, Κουβέϊτ, Συρία, Ιορδανία και Αίγυπτο μετέβησαν στην Ιρακινή πρωτεύουσα προκειμένου να έχουν διμερείς συνομιλίες με τις αρχές.

Οι ενέργειες αυτές σηματοδοτούν φυγή προς τα εμπρός και αποδέσμευση από τη στασιμότητα του παρελθόντος ενώ παράλληλα δημιουργεί τις βάσεις εξασκήσεως της εξουσίας, από τη νέα ηγεσία χωρίς τους Αμερικανούς.

δ. Σχέδιο συμφιλίωσης παρουσίασε ο Ιρακινός Πρωθυπουργός στο Κοινοβούλιο αποτελούμενο από 24 σημεία προσφέροντας μεταξύ άλλων αμνηστία σε αντικυβερνητικούς εξεγερθέντες αλλά όχι σε όσους θέτουν στο στόχαστρο αμάχους όπως η Αλ Κάϊντα. Σημαντικό μέρος του σχεδίου ασχολείται με το ζήτημα του αφοπλισμού των παραστρατιωτικών οργανώσεων. Το σχέδιο έτυχε αμέσου υιοθετήσεως από τον επικεφαλής του μεγαλύτερου σουνιτικού συνασπισμού στο Κοινοβούλιο.

Δύσκολη η κατάσταση για συμφιλίωση, λαμβανομένης υπόψη, εκτός των άλλων, ιδιαίτερα της θρησκευτικής βίας μεταξύ σουνιτών και шиιτών. Η ενδεχόμενη άρση του καθεστώτος ασυλίας το οποίο απολαμβάνουν οι Αμερικανοί στρατιώτες οι οποίοι υπηρετούν στην επικράτεια, θα αμβλύνει την επικοινωνιακή ζημία για το ευρισκόμενο στο Ιράκ αμερικανικό στράτευμα και την κακή εικόνα στα μάτια της κοινής γνώμης.

ε. (1)«Το πακέτο» των κινήτρων της διεθνούς κοινότητας για να σταματήσει το Ιράν το πυρηνικό του πρόγραμμα παρουσίασε στην Τεχεράνη ο εκπρόσωπος της Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Αμύνης της ΕΕ. Παράλληλα η Καγκελάρια της Γερμανίας και ο Γάλλος Πρόεδρος κάλεσαν την Τεχεράνη να αποδεχθεί τη δέσμη των προτάσεων της διεθνούς κοινότητας. Διπλωματικές πηγές από τη Βιέννη ανέφεραν ότι οι ΗΠΑ, σε μια σημαντική υπαναχώρηση, είναι έτοιμες να προσφέρουν τεχνολογία στην Τεχεράνη εφόσον διακοπεί ο εμπλουτισμός ουρανίου.

(2)Πρόθυμος να συζητήσει με τη Δύση «για να λυθούν οι παρεξηγήσεις» σχετικά με το πυρηνικό πρόγραμμα της χώρας, δήλωσε ο Ιρανός Πρόεδρος, εμμένει όμως στο «δικαίωμα» της χώρας του για πυρηνική τεχνολογία.

(3)Κατά τη συνάντηση του Ιρανού Προέδρου με τον Ρώσο ομόλογό του στη Σύνοδο του Συμφώνου της Σαγκάης, ο Ρώσος Πρόεδρος δήλωσε ότι η Ιρανική πλευρά ανταποκρίθηκε θετικά στην πρόταση για έξοδο από την κρίση και το Ιράν είναι έτοιμο να προσέλθει σε διαπραγματεύσεις.

Με τη συμμετοχή της Τεχεράνης στη Σύνοδο του Συμφώνου της Σαγκάης, αποδεικνύεται ότι Ρωσία και Κίνα εξακολουθούν να είναι σύμμαχοι του Ιράν στο θέμα των πυρηνικών. Το γεγονός αυτό ανησυχεί σφόδρα τους Αμερικανούς οι οποίοι το αντιμετωπίζουν ως εξελισσόμενο «αντιδυτικό μπλοκ» στους τομείς ασφαλείας και οικονομίας. Η χρησιμοποίηση του όπλου του πετρελαίου, εάν θιγούν τα συμφέροντα της Τεχεράνης, δεν θα πρέπει να αποκλείεται.

στ. Αδιανόητο χαρακτηρίζει η Γερμανική κυβέρνηση το ενδεχόμενο να αναμείνουν οι μεγάλες δυνάμεις έως τις 22 Αυγούστου για την Ιρανική απάντηση στο «πακέτο» των κινήτρων προς αναστολή του εμπλουτισμού ουρανίου. Εν τω μεταξύ, σε Σύνοδο των πέντε κρατών, μόνιμων μελών του ΣΑ/ΟΗΕ και της Γερμανίας απεφάσισαν να παραπέμψουν την Τεχεράνη στο ΣΑ επειδή δεν έχει πείσει με τις ενέργειές της πως προτίθεται να διαπραγματευθεί σοβαρά ως προς το πυρηνικό της πρόγραμμα. Στην κίνηση αυτή το Ιράν προειδοποίησε ότι θα απορρίψει το «πακέτο» κινήτρων το οποίο προσέφερε η διεθνής κοινότητα στην περίπτωση που το ΣΑ/ΟΗΕ εγκρίνει εναντίον το ψήφισμα.

Η συνεχιζόμενη άρνηση των ΗΠΑ να εμπλακούν στο «μεγάλο παζάρι» με την Τεχεράνη, με την αποξένωση αυτής, δημιουργεί τον κίνδυνο ωθήσεώς της στις «αγκάλες» της Ρωσίας και ιδιαιτέρως της Κίνας. Η πυρηνική διπλωματία του Προέδρου των ΗΠΑ από στρατηγικής απόψεως υπό αμφισβήτηση!!

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ζ. Ελπίδες εκτονώσεως της ενδοπαλαιστινιακής κρίσεως δημιούργησε η απόφαση της «Χαμάς» να αποσύρει του ενόπλους από τους δρόμους της Γάζας. Στην επιτευχθείσα συμφωνία μεταξύ «Χαμάς» και «Φατάχ» μεσολάβησε η Αίγυπτος με την αποστολή αξιωματούχου στην Γάζα. Επίσκεψη στο Ισραήλ πραγματοποίησε ο Τούρκος Πρόεδρος, όπου συναντήθηκε με την ηγεσία του κράτους και στη συνέχεια είχε συνομιλίες με τον Παλαιστίνιο Πρόεδρο.

η. Σύμφωνα με δημοσιεύματα του Τύπου, το Ισραήλ καταρτίζει σχέδιο διαπραγματεύσεως με τους Παλαιστίνιους για την Ισραηλινή αναδιάρθρωση στη Δυτική Όχθη, αντί της εφαρμογής μονομερούς σχεδίου.

Με τις σχετικές διεθνείς πιέσεις αρχίζει να διαφαίνεται φως στο βάθος του τούνελ, με την πρόβλεψη ιδρύσεως ανεξαρτήτου Παλαιστινιακού κράτους, με προσωρινά σύνορα επί του 90% του εδάφους της Δυτικής Όχθης και της λωρίδας της Γάζης.

θ. Μετά από εβδομάδες φορτισμένων ενδοπαλαιστινιακών διαπραγματεύσεων, η Χαμάς συνεφώνησε με την Φατάχ στο κείμενο «εθνικής συνεννοήσεως» το οποίο στηρίζει την λύση των δύο κρατών στο ακήρυκτο πόλεμο της Μέσης Ανατολής.

Η «εθνική συνεννόηση» μεταξύ των δύο οργανώσεων συνιστά έμμεση αναγνώριση του Ισραηλινού κράτους και το σχετικό κείμενο θα πρέπει να αφορά και στον τερματισμό της Ισραηλινής κατοχής και την εγκαθίδρυση Παλαιστινιακού κράτους στη Δυτική Όχθη, Ανατολική Ιερουσαλήμ και στη Γάζα.

ι. Η ευρείας κλίμακος Ισραηλινή επιχείρηση «Καλοκαιρινή Βροχή», ως απάντηση στην απαγωγή Ισραηλινού στρατιώτου, πάγωσε προσωρινά προκειμένου να δοθεί ευκαιρία στη διπλωματία για την επίλυση της αιφνιδίας κρίσεως η οποία προέκυψε.

Η επικίνδυνη κλιμάκωση των συγκρούσεων μεταξύ του Ισραήλ και των Παλαιστινίων, δεν αποκλείεται να επαληθεύσει το εφιαλτικό σενάριο της πολεμικής συρράξεως στη Μέση Ανατολή. Η διπλωματία παρέδωσε τον λόγο πλέον στα όπλα.

ια. Την Παλαιστινιακή αρχή, την Κυβέρνηση της Χαμάς αλλά και Δαμασκό κατηγορεί το Ισραήλ για τη μεγάλη κρίση που έχει προκαλέσει η απαγωγή ενός δεκανέως. Συνέχιση των επιχειρήσεων για την απελευθέρωση του στρατιώτη που κρατούν όμηρο Παλαιστίνιοι εξτρεμιστές διέταξε ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός.

Ουδέν σημείο εκτονώσεως της εντάσεως στην Μέση Ανατολή, προς το παρόν, ενώ αναβιώνει ο κίνδυνος γενικευμένης συρράξεως, με τον Ισραηλινό Πρωθυπουργό να «δείχνει τα δόντια του».

ιβ. Με στόχο την απελευθέρωση του στρατιώτη καθώς επίσης και την αποτροπή εκτοξεύσεως ρουκετών εκ μέρους των Παλαιστινίων εξτρεμιστών στους Εβραϊκούς οικισμούς γειτονεύοντες με την Γάζα, τα Ισραηλινά στρατεύματα επέστρεψαν στην υπόψη περιοχή.

Με τον «ανένδοτο» στο καζάνι που βράζει στη Μέση Ανατολή και ονομάζεται λωρίδα της Γάζας, Ισραήλ και Χαμάς δεν υποχωρούν για την εκτόνωση της κρίσεως. Στο μικροσκόπιο της προσοχής της διεθνούς κοινότητας εκ νέου η υπόψη περιοχή, με τη διεθνή ομοσπονδία ανθρωπίνων δικαιωμάτων να ζητά από το ΣΑ/ΟΗΕ τον τερματισμό της Ισραηλινής επεμβάσεως και της ανθρωπιστικής κρίσεως η οποία μαίνεται στη λωρίδα της Γάζας.

ιγ. Το μέτωπο του νοτίου Λιβάνου άνοιξε εκ νέου για το Ισραήλ, μετά την απαγωγή δύο Ισραηλινών στρατιωτών από κομάντος της Λιβανικής Χεζμπολάχ. Σκληρή υπήρξε η απάντηση του Ισραήλ το οποίο με επιστράτευση εφέδρων και πολεμικές επιχειρήσεις άναψαν το φωτίλι στην περιοχή.

Η νέα γενικευμένη κρίση στη Μέση Ανατολή και ο φαύλος κύκλος του αίματος ο οποίος ανοίγει, επαναφέρει στο προσκήνιο την «εκκωφαντική» σιωπή και απουσία της διπλωματίας στην εύφλεκτη περιοχή, με την Ευρώπη να παρακολουθεί αμήχανα τηρώντας αποστάσεις αλλά και αδυνατώντας να επιδείξει επί της ουσίας την αρμόζουσα ευελιξία και παρεμβατική πολιτική για αποκλιμάκωση της κρίσεως. Η ακολουθούμενη επί δεκαετίες αμερικανική στρατηγική με την εύνοια της επιβολής ισχύος του Ισραήλ, και όχι μόνον, παραμένει «εσκεμμένα» άφωνη στην σφαγή των αμάχων.

ιδ. Η κλιμάκωση της βίας με την επέκταση της «Καλοκαιρινής Βροχής» - της στρατιωτικής επιχειρήσεως του Ισραήλ στη λωρίδα της Γάζας – στον Λίβανο και τις επιθέσεις της Λιβανικής Χεζμπολάχ, ανάγκασε την Κυβέρνηση του Λιβάνου – μη επικροτούσα τη δράση των ανταρτών – να ζητήσει επείγουσα σύγκλιση του ΣΑ/ΟΗΕ και την παρέμβαση της αμερικανικής κυβερνήσεως. Το Ιράν έσπευσε να δηλώσει την υποστήριξή του στη Συρία, σε περίπτωση επεκτάσεως των εχθροπραξιών.

Με αδρανοποιημένα τα αντανεκλαστικά, η διεθνής κοινότης παρακολουθεί την εξάπλωση της κρίσεως. Οι πολλαπλές εστίες φωτιάς στην περιοχή επαναφέρουν στη μνήμη με ανησυχία επιστροφή στις ημέρες του 1982.

ιε. Η απελευθέρωση των δύο στρατιωτών τους οποίους κρατά ομήρους η Χεζμπολάχ και την απόσυρση από την μεθόριο είναι οι όροι του Ισραήλ για κατάπαυση του πυρός στον Λίβανο.

«Ένα από τα ενδιαφέροντα αυτής της νέας κρίσεως στην Μέση Ανατολή είναι πως ξεκαθαρίζει ένα κύριο αίτιο της ασταθείας στην περιοχή : είναι αυτό της Χεζμπολάχ με το Ιράν και η σχέση της Συρίας με το Ιράν» είπε ο Πρόεδρος των ΗΠΑ στην Αγία Πετρούπολη. Με τη...διαφορική εξίσωση – επιπέδου δημοτικού σχολείου – καθορίσθη η γραμμή της Ουάσιγκτον!! «Παν πτηνόν ωτόκου, ο κόκορας είναι πτηνόν..άρα ο κόκορας είναι...ωτόκος». Ωόν τίλλεις;;;

ιστ. Ο Βρετανός Πρωθυπουργός κατηγόρησε ανοικτά το Ιράν και τη Συρία ότι υποστηρίζουν οικονομικά και με όπλα την σιιτική οργάνωση «Χεζμπολάχ» στην παρούσα κρίση στη Μέση Ανατολή. Παράλληλα το

Υπουργικό Συμβούλιο Ασφαλείας του Ισραήλ απεφάσισε να συνεχισθούν οι επιχειρήσεις στον Λίβανο, χωρίς «χρονικό περιορισμό».

Κάποιοι πρέπει να ακούσουν την στιχομουθία μεταξύ του Βρετανού Πρωθυπουργού και του Αμερικανού Προέδρου για τους χρησιμοποιηθέντες χαρακτηρισμούς για τους Άραβες (νομίζοντας ότι είχαν κλείσει τα μικρόφωνα) για να την έχουν υπόψη τους!!! Η ακολουθούμενη πολιτική ΗΠΑ-Βρετανίας και Ισραήλ οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στην ενίσχυση ακραίων ισλαμιστικών τάσεων σε πολλές περιοχές του πλανήτη. Γυψ κόρακα εγγυάται!!!

ιζ. Δύο φρεγάτες και δύο αρματαγωγά του Ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού καθώς και τρία επιβατικά της Ελληνικής Ακτοπλοΐας, υπήρξε η Ελληνική δύναμη διάσωσης η οποία επεστρατεύθη για την απαγκίστρωση των χιλιάδων Ελλήνων και αλλοδαπών οι οποίοι ευρέθησαν στη δίνη του πολέμου.

Διεθνής υπήρξε η αναγνώριση του πρωταγωνιστικού ρόλου του Ελληνικού Στόλου (Πολεμικού και Επιβατηγού) στις επιχειρήσεις διαφυγής χιλιάδων ατόμων. Παράλληλα υλικά σωτηρίας (φάρμακα, τρόφιμα κ.λ.π.) μετεφέρθησαν στον πολυπαθή Λίβανο.

ιη. Έχοντας καταλάβει στρατηγικό σημείο στον Νότιο Λίβανο, το Ισραήλ συνέχισε τους βομβαρδισμούς, κυρίως θέσεων της Χεζμπολάχ, στη Βηρυτό αλλά και στον λιμένα της Σιδώνος. Ο Ισραηλινός Υπουργός Αμύνης δήλωσε ότι η χώρα του υποστηρίζει την ανάπτυξη διεθνούς ειρηνευτικής δύναμης στο νότιο Λίβανο για να διασφαλισθεί η αποχώρηση της Χεζμπολάχ από την περιοχή των συνόρων του. Στην περιοχή μετέβη η ΥΠΕΞ των ΗΠΑ η οποία κατέστησε σαφές ότι η στάση της Ουάσιγκτον δεν θα αλλάξει, κάνοντας όμως λόγο για τη δημιουργία, μέσω του πολέμου, μιας «νέας Μέσης Ανατολής».

Ο μαινόμενος πόλεμος στα σύνορα Ισραήλ-Λιβάνου, σε συνδυασμό με τις επιπτώσεις τις οποίες έχει στην ευρύτερη περιοχή και την αδρανοποίηση των ισχυρών και της λοιπούς διεθνούς κοινότητας, χαράσσει το νέο χάρτη της...νέας Μέσης Ανατολής (όρα Γ/Β), ενισχύοντας τις εκτιμήσεις για «επομένη ημέρα» με ριζικές γεωπολιτικές και οικονομικές αλλαγές στην υπόψη περιοχή.

ιθ. Διεθνής διάσκεψη (18 ΥΠΕΞ) επραγματοποιήθη στη Ρώμη για τη δημιουργηθείσα κατάσταση στη Μέση Ανατολή. Οι συμμετέχοντες δεν κατάφεραν να συμφωνήσουν ούτε στο ζήτημα της κατάπαυσης του πούρος, ενώ, παρ'ότι απεφάσισαν την αποστολή ειρηνευτικής δύναμης στον Ν. Λίβανο υπό τον ΟΗΕ, η διεθνής κοινότης παραμένει διχασμένη σε ότι αφορά στην μορφή και στους στόχους που θα έχει η δύναμη αυτή.

«Εσκεμμένα» πενιχρός ο απολογισμός της διεθνούς διασκέψεως. Η αδυναμία να συμφωνήσουν πως θα αντιμετωπισθεί η κρίση, συνάγεται ότι ο πόλεμος θα συνεχισθεί για αρκετά μεγάλο διάστημα. Η επικράτηση του Ισραήλ και των ΗΠΑ στην πολύπαθη Μέση Ανατολή, η αυξανόμενη αποδυνάμωση του Αραβικού κόσμου συνδυαζόμενη με την προσπάθεια εκφοβισμού του Ιράν και της Συρίας, εκτιμάται ότι αποτελούν τις κύριες αιτίες της αιματηρής επιθέσεως στον Ν. Λίβανο. Ουσιαστικά διαμοιράζεται η Μέση Ανατολή σε ζώνες επιρροής. Το Ισραήλ αναλαμβάνει τους Παλαιστινίους και γείτονές του και η Ουάσιγκτον την «εκκαθάριση» του ευρύτερου γεωπολιτικού τοπίου (Ιράκ – Ιράν – Συρία). Η αποδυνάμωση του Αραβικού κόσμου, του πανίσχυρου κόσμου του πετρελαίου, στο μεγαλείο της.

κ. Το πράσινο φως για να συνεχίσει την εκστρατεία του κατά της Χεζμπολάχ, δήλωσε ότι πήρε το Ισραήλ, τονίζοντας παράλληλα ότι δεν πρόκειται να σταματήσει τις επιχειρήσεις προτού ολοκληρώσει τους στόχους του. Παράλληλα απεφασίσθη η κινητοποίηση 15.000 εφέδρων οι οποίοι θα ενταχθούν στις επιχειρησιακές δυνάμεις οι οποίες δρουν στον Λίβανο κατά της Χεζμπολάχ.

Κατά το δοκούν (διαβατήριο πολέμου) μεταφράζεται το συμπέρασμα της διεθνούς διασκέψεως της Ρώμης από το Ισραήλ. Η κινητοποίηση εφέδρων επιβεβαιώνει κλιμάκωση των επιχειρήσεων, δεκαεπτά (17) ημέρες μετά την επίθεση κατά του Λιβάνου όπου εφονεύθησαν άνω των 400 αμάχων και ετραυματίσθησαν περί τα 1.500 άτομα. Το ενδεχόμενο αποσταθεροποιήσεως των φιλοδυτικών καθεστώτων σε Αραβικές χώρες με σοβαρές συνέπειες σε ευρύτερα περιοχή δεν θα πρέπει να αποκλείεται, με τη διεθνή κοινότητα να τηρεί θέση θεατού και τη διπλωματία να κινείται απελπιστικά αργά στον..κλίβανο!!!

κα. Δυναμική παρουσία έχουν οι Ελληνικές μη Κυβερνητικές Οργανώσεις με την οργάνωση ανθρωπιστικής βοήθειας με τρόφιμα, φάρμακα, ρούχα στην εθνική αποστολή η οποία οργανώθηκε με επιτυχία από το Ελληνικό ΥΠΕΞ.

Ένα Ελληνικό «χέρι» ζωής σε χιλιάδες ξεριζωμένους από τους τόπους κατοικίας τους, έδωσε το παρόν για την ανακούφιση χιλιάδων αμάχων. Έχει εμπειρία από ξεριζωμό ο Έλληνας!!!

κβ. Την παγκόσμια καταδίκη προκάλεσε η απρόκλητη επίθεση του Ισραήλ κατά της πόλεως Κανά όπου δεκάδες άμαχοι ήσαν νεκροί, σημαντικός αριθμός των οποίων ήσαν γυναίκες και παιδιά. Μετά το πλήγμα, την πλέον αιματηρή επιδρομή του Ισραήλ στον Ν. Λίβανο, οι ΗΠΑ εκάλεσαν το Ισραήλ σε αυτοσυγκράτηση, διακηρύσσοντας ταυτόχρονα ότι δεν αποσύρουν την υποστήριξή τους προς το Εβραϊκό κράτος.

Με τη δήλωση του Ισραήλ ότι «δεν είμεθα έτοιμοι για κατάπαυση του πυρός», πιθανολογείται η ισχύς του πράσινο φωτός πέραν του Ατλαντικού και όχι μόνον, προκειμένου αφενός να περαιωθούν οι σχεδιασθείσες κατά της Χεζμπολάχ επιχειρήσεις και αφετέρου να υποστεί...επιτελική ωρίμανση η διπλωματική διαδικασία, σχετικά με την αποστολή της ειρηνευτικής δυνάμεως. Όμως, «έχει κι' ο μέρμηγκας χολή, έχει κι' η μύγα..σπλήνα»!!

6. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Αυστηρό μήνυμα έστειλε η ΕΕ στην Τουρκία κατά τη Σύνοδο Κορυφής των Βρυξελλών. Στο κείμενο των «25» επανακατεγράφησαν οι όροι και οι προϋποθέσεις τους οποίους πρέπει να εκπληρώσει η 'γκυρα προκειμένου να συνεχίσει την ενταξιακή της διαδικασία τουτέστιν στην υποχρέωση καλής γειτονίας και την αποφυγή κάθε πράξεως η οποία θα επηρεάσει δυσμενώς τη διαδικασία διευθέτησως των διαφορών και στην άμεση – εντός του 2006 – εφαρμογή του πρωτοκόλλου συνδέσεως για το άνοιγμα των λιμένων και αεροδρομίων σε Κυπριακά πλοία και αεροπλάνα.

Είναι γεγονός ότι αρχίζει μια έντονη φάση πιέσεων προς την 'γκυρα, ένα συνεχές «παζάρι» - άσσοι οι Τούρκοι σ' αυτό – για την τήρηση ισορροπιών, με την ΕΕ να ακροβατεί και την Τουρκία να σχοινοβατεί μεταξύ απομονώσεως και ΕΕ. Το σενάριο της παρατάσεως δεν αποκλείεται και η περίοδος του Δεκεμβρίου θα είναι ιδιαίτερως έντονη. Με σχέδιο για «τρικλοποδιά» στην Λευκωσία, «αποσυμπύεση» της 'γκυρας και ενίσχυση του κατοχικού καθεστώτος, ο αμερικανοβρετανικός παράγων εργάζεται για ενεργοποίηση νέας πρωτοβουλίας.

β. Η ΕΕ επαναρχίζει τη συζήτηση για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, μετά από 12μηνη «περισυλλογή» ενώ ταυτόχρονα απεφάσισε να καταστήσει αυστηρότερα τη διαδικασία εντάξεως νέων κρατών-μελών.

Το γεγονός ότι η ΕΕ επανασυζητά για το Σύνταγμα, καθιστά τούτο θετική εξέλιξη, με δεδομένο ότι όλοι το θεωρούσαν «ξεγραμμένο».

γ. Η αμυντική σχεδίαση του ΝΑΤΟ για την επομένη δεκαετία, οι δυνάμεις ταχείας αντιδράσεως, η πορεία των επιχειρήσεων στο Αφγανιστάν και η κατάσταση ασφαλείας στα Βαλκάνια, εξετάσθησαν κατά την Εαρινή Σύνοδο των Υπουργών Αμύνης του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλες. Ενεκρίθη η ενίσχυση των στρατιωτικών δυνάμεων στο Νότιο Αφγανιστάν από 9.000 σε 17.000 άνδρες με Βρετανία – Καναδά – Ολλανδία να αναλαμβάνουν τη διοίκηση των στρατευμάτων.

Σχεδίαση Αμυντική; Και εναντίον τίνος εχθρού; Μήπως αντι-τρομοκρατική ή και το καλύτερον. Πετρελαϊκή;;;

δ. Η Βρετανία προανήγγειλε την απόκτηση νέας γενεάς πυρηνικών πυραύλων των υποβρυχίων σε αντικατάσταση του σημερινού ανεξαρτήτου αμυντικού πυρηνικού συστήματος Trident το οποίο έχει ημερομηνία λήξεως το 2024.

Η «ακίνδυνη» λογική των δύο μέτρων και σταθμών, τη στιγμή που το Λονδίνο αξιώνει από την Τεχεράνη να μην αναπτύξει πυρηνικά, στο μεγαλείο της. Ως προς το ανακοινωθέν «ανεξάρτητο» ας ρωτήσουν τους Αμερικανούς για τον ...βαθμό ανεξαρτησίας.

ε. Το Βέλγιο επέτυχε από 1^{ης} Ιουνίου να περιορίσει δραστικά τον απαιτούμενο χρόνο δημιουργίας μιας νέας επιχειρήσεως σε μόλις τρεις ημέρες με προφανή οφέλη, όχι μόνο για την προσέλκυση επενδύσεως αλλά και για την πάταξη της διαφθοράς.

Στην Ελλάδα απαιτούνται, σύμφωνα με τα κριτήρια της Παγκοσμίου Τραπεζής...38 ημέρες(15^η στις 18 χώρες)!!! Αθάνατε Έλληνα!!!

στ. Ομαδικά πυρά εδέχθη από τρία θεσμικά όργανα της ΕΕ (Συμβούλιο Υπουργών, Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωβουλή) η 'γκυρα για την μη τήρηση των υποχρεώσεων της έναντι της Κύπρου και την επιβράδυνση των μεταρρυθμίσεων, ενώ για πρώτη φορά οι εταίροι δείχνουν την πόρτα της εξόδου απειλώντας την Τουρκία με διακοπή των ενταξιακών διαπραγματεύσεων.

Τελευταίως διάχυτος είναι η κυριαρχούσα άποψη στις Βρυξέλλες ότι η ενταξιακή πορεία της Τουρκίας δεν «περπατεί», κυρίως λόγω του ότι στις περισσότερες χώρες μέλη υπάρχει πρόβλημα με την κοινή τους γνώμη η οποία εμφανίζεται όλο και πιο επιφυλακτική στο ενδεχόμενο εντάξεως της γειτονικής χώρας. Η άρνηση για το άνοιγμα των λιμένων και αεροδρομίων στα Κυπριακά μέσα, αποτελεί άριστο επιχείρημα σε αυτούς που αντιτίθενται.

ζ. Σύμφωνα με Γαλλικό περιοδικό η φιλολογία περί «Ευραραβίας», το φάσμα δηλαδή της διογκουμένης, κοινωνικά αποκλεισμένης και εχθρικής προς τις ΗΠΑ «μουσουλμανικής» Ευρώπης, κερδίζει διαρκώς έδαφος με την αύξησή τους σε όλες τις χώρες της γηραιάς Ηπείρου.

Οι..μύθοι και οι..αλήθειες περί «Ευραραβίας», πρέπει να προβληματίσουν σοβαρά την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η ισχυρή μουσουλμανική παρουσία και τα πρόσφατα γεγονότα στην Γαλλία,

κρούουν (Κουασιμόδος) τους..κώδωνες της....Παναγίας των Παρισίων!!!

η. Μήνυμα προς την Τουρκία έστειλαν ο Έλληνας και Φιλανδός Πρωθυπουργός - κατά την επίσκεψη του πρώτου στην Φιλανδία ενόψει αναλήψεως της Ευρωπαϊκής Προεδρίας – ότι ο ευρωπαϊκός της δρόμος διέρχεται από την Κύπρο αλλά και τη βελτίωση των σχέσεων με την Ελλάδα. Στο ίδιο μήκος κύματος εκινήθη και το μήνυμα από την Σουηδία, συμπεριλαμβάνοντας και τα Σκόπια.

Τις προβληματικές ενταξιακές διαπραγματεύσεις με την Τουρκία και τις αβέβαιες εξελίξεις στο τέλος του έτους, καλείται να διαχειρισθεί η Φιλλανδική Προεδρία και όχι μόνο. Η αισθητή σκλήρυνση της στάσεως της ΕΕ διεφάνη από την στάση της προεδρευούσας χώρας.

θ. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε έκθεση στην οποία αναφέρει ότι η Κροατία έχει προσπεράσει την Τουρκία στην πρόοδο των ενταξιακών διαπραγματεύσεων και είναι έτοιμη για την έναρξη των διαβουλεύσεων προς τελωνειακή ένωση, γεγονός για το οποίο δεν αναγνωρίζεται στην Τουρκία.

Παρά το ότι οι δύο χώρες άρχισαν τις διαπραγματεύσεις την ίδια ημέρα (3-10-2005), ο στόχος της Κροατίας για ένταξη δεν αποκλείεται να υλοποιηθεί το 2009, ενώ για την Τουρκία με αισιόδοξες προβλέψεις αναμένεται σε μια δεκαετία.

ι. Η υιοθέτηση από την ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου των κανονισμών του Δ΄ Κοινοτικού Πλαισίου Στηρίξεως (ΚΠΣ), άνοιξε τον δρόμο για την έναρξη της υλοποίησής του Κοινοτικού δημοσιονομικού πακέτου, το οποίο θα αποφέρει στην Ελλάδα 20 δις Ευρώ για την περίοδο 2007-2013.

Η εμπειρία από την....απώλεια σημαντικών ποσών από προηγούμενα «πακέτα», λόγω λαθών και αδυναμιών της δημοσίας διοικήσεως να απορροφήσει το σύνολο των εξασφαλισθέντων πόρων, πρέπει να προβληματίσει σοβαρότατα τους αρμοδίους και άμεσα εμπλεκομένους έγκαιρα και έγκυρα!!! Η αντίστροφη μέτρηση άρχισε!!!

ια. Με την εισαγωγή ενός «κώδικος συμπεριφοράς» ο οποίος θα προβλέπει τη δημοσίευση όλων των αμυντικών προμηθειών που πρόκειται να διενεργηθούν από τα κράτη μέλη της ΕΕ, εγκαινιάζεται μια νέα εποχή στους εξοπλισμούς της ΕΕ από τον Ιούλιο 2006.

Η απελευθέρωση κατά θετικό τρόπο του ευρωπαϊκού αμυντικού βιομηχανικού δυναμικού, θα διευρύνει τις νέες ευκαιρίες αναπτύξεως δραστηριοτήτων, θα επαυξηθεί η διαφάνεια και ο ανταγωνισμός στην ευρωπαϊκή αγορά και κυρίως θα γνωστοποιείται στους

φορολογούμενους πολίτες η απόδοση των χρημάτων τους. Οι «σκοτεινοί» θάλαμοι όμως δεν πρόκειται να παύσουν να ...λειτουργούν.

ιβ. Ο αρμόδιος για τη διεύρυνση Επίτροπος, με γραπτή δήλωσή του «καλωσόρισε την θετική έκβαση της αποστολής του βοηθού Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ στην υπάρχουσα προοπτική για επανέναρξη μιας νέας διαδικασίας με στόχο την συνολική διευθέτηση του Κυπριακού προβλήματος υπό την αιγίδα του ΟΗΕ.

Με συγκρατημένη αισιοδοξία υπεδέχθησαν στις Βρυξέλες τη συμφωνία μεταξύ των δύο πλευρών για την έναρξη συνομιλιών υπό την αιγίδα του ΟΗΕ.

ιγ. Κλίμα ανησυχίας προκάλεσε στην Δύση η επανεμφάνιση της Ρωσίας κατά την Σύνοδο των 68, ως δυνάμεως με παγκόσμια ακτινοβολία, 15 χρόνια μετά από τη διάλυση της Σοβιετικής Ενώσεως. Ο πόλεμος στη Μ.Ανατολή κυριάρχησε στην «ατζέντα» των συνομιλιών της Συνόδου, με «αυτοσυγκράτηση» στο Ισραήλ, ευθύνες στους εξτρεμιστές και την εγκατάσταση μιας νέας στρατιωτικής δυνάμεως επιτηρήσεως στον Ν.Λίβανο.

Το κλίμα ανησυχίας μετατρέπεται σε «ψυχρού πολέμου» στις σχέσεις Δύσεως-Ρωσίας λαμβανομένου υπόψιν ότι το Κρεμλίνο χρησιμοποιεί το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο, όπως παλαιότερα χρησιμοποιούσε τα Σοβιετικά τανκς. Ο ενεργειακός προμηθευτής μαθαίνει σιγά-σιγά να χρησιμοποιεί την ενεργειακή του επιρροή!!

ιδ. Μετά από τρεις ημέρες από την έναρξη των εχθροπραξιών στο νότιο Λίβανο, έγινε η πρώτη επίσημη αντίδραση της ΕΕ, η οποία εξεδηλώθη με ευχολόγια και συστάσεις.

Η κρίση στην Μέση Ανατολή κατέδειξε για μια ακόμη φορά την...απελπιστική αδυναμία της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ, η οποία δεν μπόρεσε να επηρεάσει τις εξελίξεις περιορισθείσα σε ρόλο θεατού – εκτός και εάν της το επέβαλαν!! Η αποφυγή καταδίκης οιασδήποτε πλευράς τις πρώτες ημέρες της κρίσεως, καταδεικνύει την...αφλογιστία των «25» με την εξέλιξη σε φιάσκο της επισκέψεως του Υπάτου Εκπροσώπου Σολάνα στην Μέση Ανατολή.

ιε. Αρνητικό το κλίμα και μεταξύ των «25» για την Τουρκία στην ΕΕ. Τα μεγαλύτερα ποσοστά απορρίψεως καταγράφονται σε Αυστρία (81%), Γερμανία (69%), Κύπρος (68%), Ελλάς (67%). Συνολικά το 48% των Ευρωπαίων πολιτών τάσσεται κατά της εντάξεως και το 39% υπέρ (όταν θα έχει εκπληρώσει τους όρους της ΕΕ).

7. Η.Π.Α.

α. Σύμφωνα με έκθεση του Συμβουλίου της Ευρώπης ασκήθηκε κριτική για τις μυστικές πτήσεις της CIA, αναφέροντας ότι αρκετές ώρες (14) μεταξύ των οποίων Ελλάδα και Κύπρος «έκλεισαν τα μάτια» ή ακόμη και συνεργάστηκαν για την υπόθεση μεταφοράς κρατουμένων για τρομοκρατία σε χώρες όπου επιτρέπονται τα βασανιστήρια για να τους ανακρίνουν.

Κόλαφος υπήρξε για την Ουάσιγκτον ο «παγκόσμιος ιστός αράχνης» μυστικών συλλήψεων, απαγωγών και μεταγωγών, με τις ΗΠΑ να υποστηρίζουν ότι είναι αναμάρτημα προηγούμενων προσπαθειών (σοβαρά ε!!) και ότι είναι απογοητευμένες (σιγά τα ...μαντήλια) από τον τόνο και το περιεχόμενο της εκθέσεως.

β. Με επίσκεψη στην Ουγγαρία, ο Αμερικανός Πρόεδρος υπογράμμισε στη νέα ηγεσία της χώρας την σταθερά φιλία της Ουάσιγκτον, με την ευκαιρία συμπληρώσεως 50 χρόνων από την Ουγγρική εξέγερση κατά των Σοβιετικών.

Σε αναζήτηση προς...άγραν νέων «στενών» συμμαχιών στο παζάρι της Ανατολικής Ευρώπης, ευρέθη ο Αμερικανός Πρόεδρος, θεωρουμένης της υπόψιν επιλογής ως της καλύτερας προς επιβεβαίωση της «συμμαχίας των προθύμων».

γ. Ο ανώτατος διοικητής των αμερικανικών δυνάμεων στο Ιράκ συνέταξε σχέδιο το οποίο προβλέπει δραστική μείωση της αμερικανικής στρατιωτικής παρουσίας στην χώρα μέχρι το τέλος του 2007.

δ. Με έκθεσή της, η «δεξαμενή σκέψεων / ιδεών» (think tank) της Ουάσιγκτον, η οποία είναι το «Συμβούλιο επί των Εξωτερικών Σχέσεων», προτρέπει την Κυβέρνηση των ΗΠΑ να αποκαταστήσει τις καλές σχέσεις της με την Τουρκία, βοηθώντας την στην προώθηση των επιδιώξεών της εις βάρος της Κύπρου, της Ελλάδος, της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και των Κούρδων. Εν τω μεταξύ, κατά την επίσκεψη του Τούρκου ΥΠΕΞ στις ΗΠΑ, παρεσχέθη από την ομολογία του η διαβεβαίωση ότι η Ουάσιγκτον θα παρέμβει προς αναζήτηση συμβιβαστικής λύσεως με τις ευρωπαϊκές χώρες προκειμένου να αποφευχθεί ρήξη στις σχέσεις Τουρκίας-ΕΕ.

Η εξασφαλισθείσα αμερικανική υποστήριξη για την ΕΕ από την 'γκυρα, συνδυαζόμενη και με την «στρατηγική μελέτη» των...ογκολίθων του «think tank», δεν αποκλείεται να προκαλέσει προβλήματα στην Κομισιόν και ιδιαίτερα στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής (Μοσούλη-Κιρκούκ), όπου όμως οι...επίτιμοι Τούρκοι εμπίπτουν σε δυσχερή θέση.

ε. Η ΟΟυάσιγκτον επιβεβαίωσε ότι ζήτησε από την ΄γκυρα να αναθεωρήσει την πολιτική της έναντι του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Παράλληλα έντονο το αμερικανικό ενδιαφέρον για την απρόσκοπτο συνέχιση της ευρωπαϊκής πορείας της Τουρκίας, μετέφερε στην ελληνική πλευρά ο βοηθός Υφυπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ.

Στόχος της αναμενομένης αμερικανικής και βρετανικής πρωτοβουλίας είναι η αποσύνδεση του Κυπριακού από την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας. Ασφυκτικές αναμένεται να είναι οι αμερικανικές πιέσεις κατά το επόμενο διάστημα προκειμένου να δρομολογηθεί ως άλλοθι για την Τουρκία, η νέα διαδικασία επίλυσης του Κυπριακού.

στ. Ο Αμερικανός Πρόεδρος ετάχθη σαφώς, κατά τη διάρκεια συνεντεύξεως Τύπου, υπέρ του άνισου πολέμου τον οποίο έχει εξαπολύσει το Ισραήλ στον Λίβανο και ουσιαστικά παρεδέχθη ότι δεν πρόκειται να πιέσει το Ισραήλ για κατάπαυση του πυρός.

Το «πράσινο φως» μηδένισε τις ελπίδες για κατάπαυση του πυρός τις προσεχείς ημέρες και ουσιαστικά αποκαλύπτει την παντελή αδυναμία της διεθνούς κοινότητας να επέμβει αποφασιστικά για την επίλυση σοβαρών κρίσεων χωρίς την υποστήριξη των ΗΠΑ. Ερωτηματικά και απορίες προκαλούν οι παθητικές στάσεις των λοιπών αραβικών κρατών.

ζ. Η διόλου απρόσμενη στάση των ΗΠΑ κατά την τρέχουσα κρίση, εξηγείται σε μελέτη Αμερικανών Καθηγητών των Πανεπιστημίων του Σικάγο και του Χάρβαρντ, όπου επιχειρηματολογείται ότι ο βαθμός της οικονομικής, στρατιωτικής και πολιτικής υποστήριξης που προσφέρουν οι ΗΠΑ στο Τελ Αβίβ, συχνά είναι εις βάρος της ίδιας της Αμερικής και μπορεί να εξηγηθεί μόνο από τη δράση της AIPAC (American – Israel Public Affairs Committee).

Η μεσανατολική αμερικανική πολιτική υπό το εβραϊκό λόμπι!!!

η. Στην Βηρυτό ευρέθη η ΥΠΕΞ των ΗΠΑ, όπου συναντήθηκε με τον Πρωθυπουργό της χώρας. Η επίσκεψη επραγματοποιήθη εν μέσω νέων επιθέσεων, στηρίζουσα την λεγομένη ανακωχή **υπό προϋποθέσεις.**

Η διασφάλιση των συμφερόντων του Ισραήλ και η απαλλαγή του Λιβάνου από την επιρροή της Συρίας και της Χεζμπολάχ, αποτελούν κυριαρχικές προτεραιότητες της αμερικανικής πολιτικής στην υπόψη κρίση. Τα ριζοσπαστικά μέτρα τα οποία προκαλούν οι μέθοδοι του Ισραήλ, δεν αποκλείεται να θέσουν υπό αποσταθεροποίηση τα φιλοδυτικά αραβικά καθεστώτα.

θ. Το «πράσινο φως» έδωσε η αμερικανική Βουλή των Αντιπροσώπων στο Σύμφωνο Συνεργασίας των ΗΠΑ με την Ινδία στον πυρηνικό τομέα.

Ενώ το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν θεωρείται απειλή!!!

ι. Απόλυτη παραμένει η ταύτιση των θέσεων ΗΠΑ και Βρετανίας για την κρίση στην Μέση Ανατολή, όπως επιβεβαιώθηκε κατά τη συνάντηση των δύο ηγετών στην Ουάσιγκτον. Η εμμονή του Βρετανού Πρωθυπουργού να ίσταται στο πλευρό του Αμερικανού Προέδρου, προκάλεσε για μια ακόμη φορά τριγμούς στο κυβερνών Εργατικό Κόμμα.

8. ΡΩΣΙΑ

α. Η Ρωσική Κυβέρνηση έχει επιδιώξει να θέσει όρια στην ξένη συμμετοχή, επιμένοντας ότι οι αλλοδαποί δεν μπορούν να έχουν από 49% σε οποιαδήποτε επιχείρηση η οποία ασχολείται με την ανάπτυξη ενός στρατηγικής σημασίας τομέα, ο οποίος ορίζεται ως οποιοδήποτε κοίτασμα από το οποίο εξορύσσονται περισσότερο από 150 εκατ. τόννοι πετρελαίου ή 1 τρις κυβικά μέτρα φυσικού αερίου.

Με την ώθηση των εγχωρίων βιομηχανικών στην συγκέντρωση υπό τον έλεγχό τους της ενεργείας, αρχίζει το...πόκερ της Μόσχας, η οποία θα διαθέτει ισχυρό (ούς) άσσο (ους)!!!

β. Αναζωπυρώνεται η ένταση στις σχέσεις Ρωσίας – Ουκρανίας με αφορμή την επικείμενη έναρξη Νατοϊκής ασκήσεως στην Κριμαία και την επικείμενη λήξη της συμφωνίας των δύο χωρών για τις τιμές του φυσικού αερίου.

Ο νέος Κριμαϊκός πόλεμος εν όψει, με την...ενέργεια σε κυριαρχούσα θέση!!

γ. Η Ρωσία ανακοίνωσε ότι θα κατασκευάσει τον πρώτο πλωτό σταθμό πυρηνικής ενεργείας, ο οποίος θα είναι έτοιμος το 2010. Επιπρόσθετα θα κατασκευάσει μέχρι και έξη σταθμούς με κόστος 182 εκατ. δολάρια έκαστος, ενώ σκοπεύει να πωλήσει και σε άλλες χώρες την επινοήσή της.

δ. Εκσυγχρονισμό της παγκοσμίου ασφαλείας ζήτησε ο Ρώσος Πρόεδρος μιλώντας στο Διπλωματικό Σώμα, καλώντας τις ΗΠΑ σε διαπραγματεύσεις για μια νέα Συνθήκη σχετικά με τον περιορισμό των στρατηγικών όπλων, σε αντικατάσταση της Συνθήκης START, η οποία λήγει το 2009.

Αρκεί να συνεξετασθεί ΟΛΟ «το πακέτο» των χωρών που διαθέτουν πυρηνικά όπλα!!!

ε. Τριήμερη επίσημη επίσκεψη στη Μόσχα πραγματοποίησε ο Πρόεδρος της Τουρκίας. Ο Ρώσος Πρόεδρος δήλωσε ικανοποιημένος για τον «ειδικό χαρακτήρα», των σχέσεων ανάμεσα στις δύο χώρες, ενώ ο Τούρκος Πρόεδρος σημείωσε ότι η Τουρκία είναι τρίτος εμπορικός εταίρος της Ρωσίας με μεγαλύτερο μέγεθος συναλλαγών από ΗΠΑ και Γαλλία.

Οι αγωγοί πετρελαίου και φυσικού αερίου καθώς και τα μελλοντικά σχέδια της Τουρκίας στο πρόγραμμα πυρηνικής ενέργειας, συνιστούν τον μοχλό στη διεύρυνση της οικονομικής συνεργασίας των δύο χωρών.

στ. Τη δημιουργία ζώνης ελευθέρων συναλλαγών ανάμεσα στην ΕΕ και την Ρωσία προωθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προσεγγίζοντας έτσι μια σύμπραξη στην αγορά ενεργείας.

Για το Κρεμλίνο η ενεργειακή ασφάλεια είναι συνώνυμη με την Ρωσική εθνική ασφάλεια, λαμβανομένου υπόψιν ότι το κλειδί για τα 153.000 χιλιόμετρα αγωγών ροής του Ρωσικού αερίου, ευρίσκεται στη Ρωσία, γεγονός το οποίο προκαλεί πονοκέφαλο στην «άλλη» πλευρά του Ατλαντικού.

ζ. Την Ρωσία και Λευκορωσία, δηλαδή τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ενώσεως, οι οποίες προσπαθούν να χαράξουν ανεξάρτητη, από της επιθυμίες της μοναδικής υπερδυνάμεως, πολιτική επεχείρησε με την πρόσφατη περιοδεία του ο Πρόεδρος της Βενεζουέλας, να εντάξει στην αντιαμερικανική συμμαχία που συγκροτεί.

9. ΑΣΙΑ

α. Νέο προσκλητήριο στα όπλα προς τους Αφγανούς «να εξεγερθούν κατά της κατοχής των απίστων που πολεμούν το Ισλάμ» απηύθυνε ο υπ'αρ. 2 στην ιεραρχία της Αλ Κάϊντα διαμηνύοντας ότι η αποχώρηση των Αμερικανών, θα έχει την τύχη του Ρωσικού στρατού. Παράλληλα εναπομείναντες θύλακες και εισαγόμενα «στοιχεία» της ανωτέρω οργανώσεως, ανακαταλαμβάνουν τον έλεγχο ζωνών στα νότια της χώρας.

Σχεδόν μια πενταετία από την αμερικανική επέμβαση και την αλλαγή καθεστώτος στο Αφγανιστάν, η χώρα γνωρίζει το χειρότερο κύμα αιματοχυσίας από την πτώση του φονταμενταλιστικού καθεστώτος τον Δεκέμβριο 2001. Η επιστροφή των Ταλιμπάν στο προσκήνιο!!

β. Η χαώδης κατάσταση συνεχώς επιδεινείται στο Αφγανιστάν παρ'ότι το ΝΑΤΟ ανέλαβε τον έλεγχο του νοτίου μέρους της χώρας από τα αμερικανικά στρατεύματα. Η δύναμις του ΝΑΤΟ αριθμεί 8.000 άνδρες και

πρόκειται για την πρώτη χερσαία αποστολή τέτοιου μεγέθους εκτός Ευρώπης.

Υποδοχή του ΓΓ του ΝΑΤΟ με...Ταλιμπανισμούς!!!

γ. Από τους πλέον «ανεύθυνους» εξαγωγείς όπλων χαρακτηρίζει την Κίνα έκθεση της διεθνούς αμνηστίας όπου αναφέρεται ότι το Πεκίνο με την πολιτική αυτή τροφοδοτεί τις συγκρούσεις σε Νεπάλ, Σουδάν και Μιανμάρ.

δ. Τους εξτρεμιστές μουσουλμάνους του Κασμίρ «φωτογραφίζουν» σύμφωνα με τις αρχές, οι τακτικές οι οποίες εχρησιμοποιήθηκαν κατά τις τρομοκρατικές επιθέσεις στην Βομβάη, οι οποίες προκάλεσαν τον θάνατο τουλάχιστον 200 ατόμων και τον τραυματισμό 714 άλλων.

Το πρόβλημα του Κασμίρ άρχισε ουσιαστικά το 1947 με τον τερματισμό του βρετανικού αποικιοκρατικού ζυγού και την προσπάθεια Ινδίας και Πακιστάν να θέσει υπό τον έλεγχό τους το σύνολο της επικρατείας του. Οι δύο χώρες έχουν επανειλημμένα συγκρουσθεί και το ζήτημα αυτό ενώ το Κασμίρ παραμένει τριχοτομημένο (Ινδία το μεγαλύτερο μέρος αλλά και η Κίνα κατέχει το 23% του εδάφους του).

ε. Την καταδίκη της διεθνούς κοινότητας προκάλεσαν οι πολλαπλές πυραυλικές δοκιμές της Β. Κορέας, ενώ την επιβολή κυρώσεων απεφάσισε ομόφωνα το ΣΑ/ΟΗΕ. Η Β. Κορέα απέρριψε πλήρως την σχετική απόφαση ανακοινώνοντας ότι οι δοκιμές θα συνεχισθούν στο μέλλον, προκειμένου να ενισχυθεί η άμυνα της χώρας.

Ανυποχώρητοι λοιπόν οι Βορειοκορεάτες, παρά τα διεθνή «πυρά» και την ανησυχία που προκαλεί στις γειτονικές χώρες.

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. ΛΑΚΑΦΩΣΗ

Στις 25 Ιουνίου 2006, η Χαμάς της Λωρίδας της Γάζας απαγάγει ένα (1) Ισραηλινό στρατιώτη. Αρχισαν οι αψιμαχίες Χαμάς - Ισραήλ. Στις 12 Ιουλίου 2006, και η Χεζμπολάχ του Νοτίου Λιβάνου απαγάγει δύο (2) Ισραηλινούς στρατιώτες και το Ισραήλ αντιδρά άμεσα και βίαια. Απομονώνει από αέρα και θάλασσα το Λίβανο και προβαίνει σε περιορισμένες επιδρομές ειδικών δυνάμεων στο Νότιο Λίβανο. Επιστρατεύει χερσαίες δυνάμεις στο βόρειο Ισραήλ. Αρχικά, εισβάλλει με δύναμη 10.000 στρατιωτών. Κλιμακώνει στη συνέχεια ευρύτερες επιχειρήσεις με δύναμη 30.000 στρατιωτών βορειότερα εντός του νοτίου Λιβάνου. Η Χεζμπολάχ προβάλλει αντίσταση και εξαπολύει επιθέσεις με ρουκέτες «κατιούσα» στο βόρειο Ισραήλ.

Επιχειρησιακές Τακτικές και Απολογισμός Πολέμου

Οι πολεμιστές της Χεζμπολάχ μάχονται σώμα προς σώμα με οχυρωμένες θέσεις και κατοικημένους τόπους στο νότιο Λίβανο και σφυροκοπούν με ρουκέτες πόλεις στο βόρειο Ισραήλ. Οι άντρες της Χεζμπολάχ είναι αντάρτες. Δεν έχουν να υποστηρίξουν σύνορα, κτυπούν σε ενέδρες και αποχωρούν. Αλλάσσουν έγκαιρα και πριν προβληθούν θέσεις εκτόξευσης ρουκετών. Οι Ισραηλινές δυνάμεις επιτίθενται με ειδικές δυνάμεις σε προπύργια της Χεζμπολάχ και βομβαρδίζουν κέντρα διοίκησης και εκτόξευσης ρουκετών. Προσβάλλουν το αεροδρόμιο της Βηρυτού και άλλα αεροδρόμια, προάστια της Βηρυτού, γέφυρες, οδικές αρτηρίες και κυρίως μεταξύ Δαμασκού και Βηρυτού και μονάδες παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος.

Μερικά μόνο κύρια γεγονότα, ενδεικτικά των τακτικών των συγκρούσεων, αναφέρονται παρακάτω :

- Η ενέδρα της Χεζμπολάχ στο Bintjbeil : Ο Ισραηλινός στρατός νόμιζε ότι η πόλη ήταν κενή και εισέβαλε. Αιφνιδιάστηκαν, όμως, οι Ισραηλινοί στρατιώτες της περιφέρειας Ταξιαρχίας Golan και έπεσαν σε ενέδρα. Αποχώρησαν παίρνοντας μαζί τους 9 νεκρούς στρατιώτες.
- Το μακελειό στην Κάνα : Αεροπορικώς βομβαρδισμός σε ύποπτο για βάση εκτόξευσης ρουκετών κτίριο στην πόλη της Κάνας. Η Κάνα του 1996 ξαναζεί. Σκοτώθηκαν 50 περίπου αθώοι πολίτες. Στη Βηρυτό οργισμένοι Λιβανέζοι πολίτες για το μακελειό της Κάνας περικυκλώνουν το κτίριο των Η.Ε. φωνάζοντας υπέρ της Χεζμπολάχ.
- Αεροπορική επιδρομή στο Baalbeck : Είναι η μεγαλύτερη σε βάθος αεροπορική επιδρομή, 100 km μέσα στο Λίβανο κοντά στα σύνορα με τη Συρία, σε νοσοκομείο του χωριού. Ισχυρό σημείο αντίστασης της Χεζμπολάχ. Βρέθηκαν όπλα και πυρομαχικά. Συλλήφθηκαν τέσσαρες (4) ύποπτοι της Χεζμπολάχ.
- Αεροπορική επιδρομή στην πόλη της Τύρου : Επιδρομή ειδικών δυνάμεων του Ισραήλ με την υποστήριξη Black Hawk και Apache ελικοπτείων, αεροσκαφών F-16 και πυρών ναυτικού κατά υπόπτων κέντρων διοίκησης πυρών ρουκετών της Χεζμπολάχ στην Τύρο. Ήταν μια από τις πλέον σφοδρές, σώμα προς σώμα, εμπλοκές.

Εν όψει, του ψηφίσματος του Σ.Α. των Η.Ε. για κατάπαυση πυρός, εντείνονται σφοδρότατοι αεροπορικοί βομβαρδισμοί σε βάθος και με ευρύτερες χερσαίες αεροκίνητες επιχειρήσεις παρακάμπτονται αντιστάσεις, καταλαμβάνονται ισχυρά τακτικά σημεία για τον έλεγχο του νοτίου Λιβάνου και των διαβάσεων του Λιτάνι ποταμού (40 km), προς αποκοπή του

ανεφοδιασμού της Χεζμπολάχ, απομόνωση του νοτίου Λιβάνου και δημιουργία ζώνης ασφαλείας.

Ο περίπου απολογισμός του πολέμου των 34 ημερών, τραγικός : 1.183 Λιβανέζοι νεκροί - 3.500 τραυματίες και 900.000 Λιβανέζοι πρόσφυγες, 147 (114 στρατιώτες) Ισραηλινοί νεκροί - 580 τραυματίες και 500 Ισραηλινοί του βορείου Ισραήλ εγκατέλειψαν τις οικίες τους, 500 πολεμιστές της Χεζμπολάχ νεκροί, 140 Παλαιστίνιοι της Γάζας νεκροί (περισσότεροι πολίτες), 4 κυανόκρανοι παρατηρητές των Η.Ε. νεκροί. Το κόστος ανοικοδόμησης του Λιβάνου υπολογίζεται σε 3,7 δισεκατ. δολάρια.

Ο Ρόλος των Εμπλεκόμενων στις Συγκρούσεις

Η Χεζμπολάχ είναι σιιτική οργάνωση στο νότιο Λίβανο. Προβάλλει στο μουσουλμανικό κόσμο ως «ήρωας» που ανάγκασε το Ισραήλ να αποσυρθεί από το Λίβανο (2000) μετά από 18ετή κατοχή. Ενισχύεται οικονομικά και με όπλα από το Ιράν, μέσω Συρίας. Επιδιώκει την επιβολή του Ισλαμικού νόμου και την απελευθέρωση όλων των φυλακισμένων μουσουλμάνων στις φυλακές του Ισραήλ. Δεν έχει σχέση με την Al Qaeda αφού η Al Qaeda είναι Wahabys ενώ η Χεζμπολάχ σιιτική οργάνωση.

Η Χαμάς ως σουνιτική οργάνωση έχει διαφορές με τη σιιτική Χεζμπολάχ. Ο κοινός, όμως, σκοπός της αντίστασης κατά του Ισραήλ, τις ενώνει. Η Χαμάς πρόσφατα έχει χρηματοδοτηθεί από το Ιράν. Ο ηγέτης της Χαμάς, μετά από περιπέτειες στην Ιορδανία και το Ιράν, φιλοξενείται τώρα στη Συρία.

Ο Λίβανος, έχει νωπή δημοκρατική κυβέρνηση στην οποία συμμετέχουν και βουλευτές από τη Χεζμπολάχ. Στο Λίβανο σήμερα υφίστανται δύο (2) στρατοί. Ο εθνικός ανίσχυρος Λιβανέζικος στρατός (Σιίτες, Σουνίτες, Αρούζοι και Χριστιανοί) και οι μαχητές της υποστηριζόμενης από το Ιράν Χεζμπολάχ. Η κυβέρνηση του Λιβάνου δεν είχε τη δύναμη (και τη θέληση;) να αποστρατικοποιήσει τις παραστρατιωτικές ομάδες, σύμφωνα και με το 1559 ψήφισμα του Σ.Α. των Η.Ε.

Το Ισραήλ έχει ισχυρό και σύγχρονο στρατό. Εμπλέκεται, όμως, σε ανταρτοπόλεμο που απαιτεί πολύ περισσότερο χρόνο από τον κοινωνικό αγώνα και δεν έχει τις επιτυχίες του πολέμου των έξη (6) ημερών. Εξάλλου οι περιορισμένες επιχειρήσεις και η συγκράτηση για απώλειες αθών πολιτών μείωσαν τις επιτυχίες και επιμήκυναν το χρόνο των συγκρούσεων. Καταστράφηκαν 52 υπερσύγχρονα άρματα Merkava του Ισραήλ από τα αντιαρματικά Fagot και Sagger, μία φρεγάτα και ελικόπτερο. Κατέρριψαν ένα μη επανδρωμένο κατασκοπευτικό αεροσκάφος της Χεζμπολάχ στο βόρειο Ισραήλ. Αλλά, και οι επιχειρήσεις στο Κόσσοβο διήρκησαν περισσότερο, 70 ημέρες έναντι των 34 του Λιβάνου. Το Ισραήλ είχε εισβάλλει στο παρελθόν στο Λίβανο και επέβαλε 18ετή περίοδο κατοχής που χαρακτηρίζεται από σφαγές, από αντάρτες Παλαιστινίων προσφύγων στα στρατόπεδα Sabra και Shatila, από το φόνο 241 Αμερικανών πεζοναυτών και μερικών Γάλλων στρατιωτών σε στρατόπεδο της Βηρυτού ως και από το θάνατο 160 αθών πολιτών του Λιβάνου (1996) από Ισραηλινό αεροπορικό κτύπημα σε κτίριο των Η.Ε. στην Κάνα του νοτίου Λιβάνου.

Ο Γρίφος της Άμεσης Κατάπαυσης Πυρός - Επικρίσεις για Υπερβολή

Υπήρξαν δύο (2) απόψεις για την άμεση κατάπαυση του πυρός. Με την άποψη των ΗΠΑ : η άμεση κατάπαυση των εχθροπραξιών πρέπει να συνυπάρχει με μία πολιτική λύση μόνιμης

και διαρκούς ειρήνης. Η άποψη αυτή συμβαδίζει με την αντίληψη «κερδίζει εκείνος που δε χάνει και χάνει εκείνος που δεν κερδίζει». Εν προκειμένω, εάν η Χεζμπολάχ δεν εξουδετερωθεί βρίσκει την ευκαιρία στο μέλλον να επανέλθει και το Ισραήλ έχει να αντιμετωπίσει την ίδια με πριν κατάσταση. Με την άλλη άποψη, πρωτίστως των Ευρωπαίων: πρέπει πρώτα να υπάρξει άμεση κατάπαυση του πυρός και στη συνέχεια διαβουλεύσεις για μόνιμη ειρήνη. Δηλαδή, στην ουσία, οι δύο (2) αντιλήψεις ταυτίζονται ως προς τους μακροπροθέσμους στόχους, αλλά αποκλίνουν ως προς τις τακτικές. Τελικά φαίνεται να ακολουθείται η πρώτη τακτική, χωρίς η Χεζμπολάχ να έχει εξουδετερωθεί πλήρως.

Η αντίδραση του Ισραήλ κρίθηκε υπερβολική. Το Ισραήλ δεν κτύπησε μόνο τη Χεζμπολάχ, κτύπησε και την υποδομή του Λιβάνου. Οι ΗΠΑ είχαν παροτρύνει να μην αποδυναμωθεί η κυβέρνηση του Λιβάνου, πράγμα που όμως ακριβώς έγινε. Παράλληλα αναγνώρισαν, βέβαια, το δικαίωμα του Ισραήλ για αυτοάμυνα.

Κωλυσιεργία και Προβληματισμοί στις Διαβουλεύσεις

Οι ΗΠΑ επιβράδυναν τη συνεδρίαση του Σ.Α. των Η.Ε. Ηθέλησαν, προφανώς, να δοθεί χρόνος στο Ισραήλ να εξουδετερώσει τη Χεζμπολάχ. Τα Η.Ε. έδειξαν ατολμία, όπως παλαιότερα στη Ρουάντα, και δεν μπόρεσαν να συγκρατήσουν το χαμό χιλιάδων αθώων πολιτών.

Μετά από ένα (1) περίπου μήνα από της ενάρξεως των συγκρούσεων, υιοθετείται ομόφωνα το 1701 ψήφισμα του Σ.Α. των Η.Ε. για πλήρη κατάπαυση του πυρός (άμεση;). Αναπτύσσεται στο νότιο Λίβανο Λιβανικός στρατός 15.000 στρατιωτών και (εφόσον δεν υπάρχει κίνδυνος διασταυρουμένων πυρών από παραβάσεις της εκεχειρίας) ειρηνευτική δύναμη 15.000 κυανοκράνων. Παράλληλα αποχωρεί ο Ισραηλινός στρατός από το νότιο Λίβανο. Η κυβέρνηση του Λιβάνου αναλαμβάνει τον αφοπλισμό των ανταρτών (εφικτός; επιθυμητός;). Και προωθείται ανθρωπιστική βοήθεια.

Τελικά, σημασία δεν έχει μόνο η υιοθέτηση του ψηφίσματος του Σ.Α. των Η.Ε. αλλά εάν τα, με πολλάκις ήξεις-αφήξεις, ψηφίσματα εφαρμόζονται πιστά ή όχι, όπως δεν εφαρμόστηκαν στο παρελθόν στην Κύπρο, στην Παλαιστίνη και τελευταία στον ίδιο τον Λίβανο. Ας ελπίζουμε πως θα εφαρμοσθεί τώρα επακριβώς το 1701 ψήφισμα του Σ.Α. των Η.Ε.

Η Ελλάδα, ως προεδρεύον μη μόνιμο μέλος των Η.Ε. τον Σεπτέμβριο 2006, επιβάλλεται να αναλαμβάνει μεσολαβητικές πρωτοβουλίες στις διεθνείς παρούσα και μελλοντικές κρίσεις. Ενώ ένας (1) ρόλος στην ειρηνευτική δύναμη των Η.Ε. του Λιβάνου με επιτελείς στα στρατηγεία, πολεμικό (ά) πλοία για νηοψίες, μεταφορικό (ά) αεροσκάφη και με περιορισμένο προσωπικό υγειονομικού και μηχανικού, εφόσον κριθεί σκόπιμο και σε όση έκταση είναι δυνατό, θα μπορούσε να ενισχύσει περισσότερο τη διεθνή παρουσία της, που σήμερα είναι σε 15 σημεία της γης και με κόστος 200 εκατ. περίπου δολάρια ετησίως. Για την Κύπρο, ως βάση για επαναπατρισμό 25.000 ξένων υπηκόων από το Λίβανο και προώθησης ανθρωπιστικής βοήθειας, η διεθνής κοινότητα αναγνώρισε την αποτελεσματική συμβολή στην αντιμετώπιση της κρίσης στο Λίβανο.

Τυχόν άμεση σήμερα εμπλοκή του NATO, ίσως θα ταύτιζε με το γενικότερο ρόλο των ΗΠΑ στην περιοχή και θα το καθιστούσε ανεπιθύμητο. Με το σύνολο σχεδόν των χωρών-μελών της ΕΕ να συμμετέχει στη διεθνή ειρηνευτική δύναμη για το Λίβανο, η ΕΕ μπορεί να παίζει ένα πλέον ενεργητικό ρόλο πέραν της ανοικοδόμησης και της ανθρωπιστικής βοήθειας, ως συνηθίζετο μέχρι σήμερα.

Η Κρίση στο Λίβανο Επιβεβαιώνει το Περίπλοκο του Μεσανατολικού

Η κρίση στο Λίβανο φανερώνει τη συνεχιζόμενη ανασφάλεια στην περιοχή. Για το Ισραήλ και την Παλαιστίνη, μάλλον προς το παρόν τελματώνεται η προοπτική ειρήνης. Για το Ισραήλ και τη Χεζμπολάχ παραμένει αμείωτη η μεταξύ τους εχθρότητα. Για το Λίβανο, με τη νηπιακή δημοκρατία, ήλθε η καταστροφή και η οπισθοδρόμηση για 20 τουλάχιστον έτη. Για τις ΗΠΑ, ήλθε νωρίς η απογοήτευση για την προσπάθεια ενός (1) Λιβανέζικου δημοκρατικού μοντέλου στην περιοχή.

Η κρίση στο Λίβανο ξέσπασε, ενώ άλλα γεγονότα αυτή την εποχή βρίσκονται σε έξαρση. Το Ιράκ ολισθαίνει προς τον εμφύλιο. Το Ιράν με τις πυρηνικές του φιλοδοξίες και με τις δηλώσεις του για εξάλειψη από το χάρτη του Ισραήλ και με τις αντιπαλότητες με τις ΗΠΑ. Η Συρία, αφανώς, υποκινεί τρομοκρατικές ενέργειες και προσπαθεί να υπονομεύσει την κυριαρχία του Λιβάνου. Οι ισλαμικές οργανώσεις της Χεζμπολάχ και της Χαμάς συμμετείχαν στις τελευταίες εκλογές στο Λίβανο και στην Παλαιστίνη και εισήλθαν στα κοινοβούλια: η μεν Χεζμπολάχ ως μέρος της αντιπολίτευσης, η δε Χαμάς ως πλειοψηφία. Μέχρι σήμερα κατόρθωσαν να κρατούν αποδυναμωμένη την κυβέρνηση του Λιβάνου και την Παλαιστινιακή αρχή.

Το Ισραήλ είχε συνάψει στο παρελθόν συμφωνία ειρήνης με την Αίγυπτο και την Ιορδανία. Είχε εισβάλλει επανειλημμένα στο Λίβανο για να δημιουργήσει κατάσταση ευνοϊκή και φίλια και με την προς βορρά γειτονική χώρα. Αισθάνεται τώρα προκλήσεις από τις γύρω παραστρατιωτικές οργανώσεις, με τις εντάσεις και τις συγκρούσεις που επιδιώκουν στην περιοχή. Ανεξάρτητα, όμως, με το ποιος είναι ο νικητής ή ο ηττημένος, ο υπαίτιος ή ο υποκινητής, ο πόνος και στις δύο (2) πλευρές των προκαλουμένων συγκρούσεων παραμένει αβάστακτος. Στον πόλεμο, ίσως, καμιά φορά ο ηγέτης να νικά, ο λαός όμως ουδέποτε.

Η κατάσταση στη Μέση Ανατολή είναι περίπλοκη και απρόβλεπτη. Οι παράμετροι των προβλέψεων μεταβάλλονται γρήγορα, από τις απρόοπτες και συνεχείς εξελίξεις της κατάστασης στην περιοχή. Ίσως, θα μπορούσαν να αναφερθούν ως πιθανά κλειδιά για την ειρήνη :

- Η σταθερότητα στο Λίβανο (ενδυνάμωση της κυβέρνησης, αποστρατικοποίηση των παραστρατιωτικών ομάδων και επέκταση του ελέγχου της κυβέρνησης σε όλο το Λίβανο).
- Να μην λησμονηθεί το Παλαιστινιακό (όλες οι μέχρι τώρα συμφωνίες έχουν αποτύχει επειδή οι αντιτιθέμενοι παραμένουν ανυποχώρητοι στις θέσεις τους).
- Η θετικότερη και πλέον αμερόληπτη εμπλοκή των ΗΠΑ στις διπλωματικές προσπάθειες για επίλυση του Μεσανατολικού.
- Η συμμετοχή όλων των χωρών της περιοχής στις διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις για την ειρήνη στην περιοχή.
- Η εγγύηση της ασφάλειας του Ισραήλ. Η αυτοσυγκράτηση του Ισραήλ.
- Ο κατάλληλος χειρισμός του θέματος του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν.
- Η ευελιξία των Αράβων. Ο σεβασμός της Αραβικής-μουσουλμανικής κουλτούρας.
- Η περισσότερη καλή διάθεση για λίγη τύχη στο Ιράκ.

Συμπερασματικά λοιπόν, μπορούμε να πούμε πως πολλές φορές πόλεμοι άρχισαν και τέλειωσαν στη Μέση Ανατολή. Το ίδιο συμβαίνει και τώρα, τα όπλα σίγησαν στις οκτώ (8) το πρωί της 14^{ης} Αυγούστου 2006, ίσως με λιγότερη νίκη του Ισραήλ και λιγότερη ήττα της Χεζμπολάχ. Αλλά το θέμα του Λιβάνου δεν δείχνει προς το παρόν να εκτονώνεται γρήγορα.

Η αβεβαιότητα για το μέλλον παραμένει. Λες και η περιοχή αυτή της γης έχει προορισθεί για συνεχείς περιπέτειες.

Ο ΦΑΥΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΑ ΕΥΡΩΤΟΥΡΚΙΚΑ

Του Υποναύαρχου ε.α. Φ. Καμπέρη ΠΝ

Η επιδίωξη της γείτονος χώρας να καταστεί πλήρες μέλος της Ε.Ε. έχει επί της αρχής επιτευχθεί με την πανηγυρική έγκριση που έλαβε το 2005 για έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων. Η Ε.Ε δέχθηκε ότι η Τουρκία είχε ήδη σημειώσει πρόοδο, ότι έχει τη βούληση για περαιτέρω συνέχιση των μεταρρυθμίσεων και ότι θα είναι σε θέση να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του λεγόμενου ευρωπαϊκού κεκτημένου εντός μιας περίπου δεκαετίας κατά την οποία θα ελέγχεται η πρόοδος της επί τη βάση ενός «διαπραγματευτικού πλαισίου» που συμφωνήθηκε από τα δύο μέρη (Ε.Ε. - Τουρκία).

Μετά από 10 περίπου μήνες ενεργοποίησης της διαδικασίας ελέγχου της προσαρμογής της, η Τουρκία φαίνεται να προσαρμόζεται επιλεκτικά σε όσα ζητήματα δεν την ενοχλούν, ενώ για άλλα δηλώνει ευθαρσώς ότι δεν πρόκειται να προσαρμοστεί. Αντ'αυτού, επιδιώκει να πείσει την Ευρώπη να αγνοήσει τις αρχές της για τα συγκεκριμένα ζητήματα και να τη δεχθεί ως έχει.

Είναι άραγε εντελώς παράλογη η πολιτική της αυτή που μοιάζει να την οδηγεί σε διακοπή των διαπραγματεύσεων;

Κατά την άποψή μας όχι. Δυστυχώς η Ε.Ε. είναι εκείνη η οποία δημιούργησε και συντηρεί το φαινόμενο αυτό, δεχόμενη να προσαρμόσει το ευρωπαϊκό κεκτημένο όπως απαιτούσε η Τουρκία, ή όπως θα βόλευε την Ελλάδα, την Κύπρο, αλλά και την Ε.Ε. σαν σύνολο.

Ας δούμε όμως ποια είναι αυτά τα ζητήματα.

Κατ'αρχήν και μόνο η λέξη «διαπραγματευτικό» όσον αφορά στο πλαίσιο, παραπέμπει σε εκατέρωθεν συμβιβασμούς πράγμα που μας κάνει να διερωτώμεθα τι είδους συμβιβασμούς θα κάνει η πλευρά της Ε.Ε. αν όχι τέτοιους που να αφορούν στο ευρωπαϊκό κεκτημένο; Ήδη κατά την ημέρα της πανηγυρικής υπογραφής του πλαισίου αυτού η Τουρκία με δήλωσή της αρνήθηκε να αναγνωρίσει ένα εκ των εταίρων, δηλαδή την Κυπριακή Δημοκρατία.

Η Ε.Ε. με μια εξαιρετικά ελαστική θεώρηση του κεκτημένου, αντί να διακόψει τη διαδικασία, στην αντιδήλωσή της έδωσε στη Τουρκία την ευκαιρία να αναγνωρίσει την Κυπριακή Δημοκρατία «το ταχύτερο δυνατόν».

Παράλληλα, έθεσε σαφή όρο για την επικύρωση της τελωνειακής ένωσης με τα κράτη μέλη εντός του 2006 πράγμα που σημαίνει ότι στο χρόνο αυτό πρέπει να ανοίξουν τα τουρκικά λιμάνια και αεροδρόμια σε ελληνοκυπριακά πλοία, αεροπλάνα και εμπορεύματα.

Η Τουρκία έσπευσε αυθημερόν να δηλώσει ότι η τυχόν επικύρωση ή ακόμη και εφαρμογή στο μέλλον του πρωτοκόλλου τελωνειακής ένωσης, δεν σημαίνει αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Τη θέση αυτή της Τουρκίας έσπευσαν να επιβεβαιώσουν οι πιο αρμόδιοι και επίσημοι αξιωματούχοι της Ε.Ε.

Αν και ακούγεται κατ'αρχήν εξωφρενικό να διαπραγματεύεται η Ε.Ε. με ένα τέτοιο υποψήφιο, υπάρχει ο αντίλογος ότι «Αφού οι δύο θιγόμενοι εταίροι (Κύπρος, Ελλάδα) δεν είχαν κανένα πρόβλημα και μάλιστα υποστήριζαν θερμότερα απ'όλους τον ορισμό ημερομηνίας έναρξης διαπραγματεύσεων, γιατί να είχαν οι υπόλοιποι;».

Αυτό είναι απόλυτα σωστό, αλλά οι δύο αυτές χώρες το έκαναν για τους δικούς τους λόγους. Η Ελλάδα δηλαδή και η Κύπρος, χώρες σε μειονεκτική θέση στρατιωτικά, με την τουρκική απειλή να συνεχίζεται και διογκώνεται χωρίς άλλη προοπτική ανασχέσεως της, πίστευαν και πιστεύουν ότι εισερχόμενη η Τουρκία σε ευρωπαϊκή πορεία ενδέχεται να αναπροσαρμόσει τις επεκτατικές της επιδιώξεις και να ασχοληθεί ίσως περισσότερο με οικονομικές κατακτήσεις. Παράλληλα, με τη στάση τους αυτή εξυπηρετούσαν τη κατευναστική πολιτική που τηρούν απέναντι στη Τουρκία εδώ και πολλές δεκαετίες, αποφεύγοντας να εισπράξουν τη μήνιν της από ενδεχόμενη αποτυχία της ευρωπαϊκής της πολιτικής. Οι ευρωπαϊκές «επιτυχίες» όμως της Ελλάδος και της Κύπρου στηριζόμενες στην υποβάθμιση του ευρωπαϊκού κεκτημένου, οδηγούν σε ένα φαύλο κύκλο που ενδέχεται να ακυρώσει τα όποια αναμενόμενα οφέλη από την ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας.

Είναι παραδείγματος χάριν αυτονόητο ότι ανεξάρτητα από την ελληνική-κυπριακή πράξη απελπισίας στήριξης της Τουρκίας κάτω από τις προϋποθέσεις που αναφέραμε, αν η Ε.Ε. δεχθεί ότι μια χώρα μπορεί τελικά να καταστεί πλήρες μέλος με το θέμα της αναγνώρισης της Κύπρου ανοικτό, έχει αυτόματα προσαρμόσει επί τα χείρω την εσωτερική της αλληλεγγύη για να μη πούμε ότι την έχει πλήξει ανεπανόρθωτα. Ακόμη χειρότερα, θα μπορούσε κανείς να υποθέσει ότι η στάση της Τουρκίας μπορεί να έχει και βάση νομιμοποιητική, πράγμα που η Ευρώπη δεν μπορούσε να αγνοήσει. Σε κάθε περίπτωση πάντως, για την Τουρκία «το ταχύτερο δυνατόν» της αναγνώρισης συμπίπτει με την επίλυση του Κυπριακού πράγμα που έχει καταστήσει απολύτως σαφές και έχουν σιωπηρά αποδεχθεί οι εταίροι συμβάλλοντας στο φαύλο κύκλο.

Η περίπτωση της επίσημης αναστολής του ευρωπαϊκού κεκτημένου στην κατεχόμενη περιοχή της Κύπρου, προκειμένου η Κυπριακή Δημοκρατία να καταστεί πλήρες μέλος, κάνει ήδη τα αποτελέσματα του φαύλου αυτού κύκλου να είναι ορατά. Ένας εταίρος, η Βρετανία, επικαλείται αυτή την αναστολή προκειμένου να αρνηθεί την ισχύ δικαστικών αποφάσεων άλλου εταίρου, της Κύπρου, στο έδαφός της. Ειδικότερα, η σύζυγος του Βρετανού πρωθυπουργού κ. Μπλερ, υπερασπιζόμενη στα δικαστήρια της πατρίδος της ζεύγος βρετανών που έχει καταδικαστεί από την κυπριακή δικαιοσύνη για παράνομη κατοχή, οικοδόμηση και εκμετάλλευση περιουσίας ελληνοκυπρίου στα κατεχόμενα, πέτυχε τη μη δίωξή τους

σε βρετανικό έδαφος, ακριβώς με το σκεπτικό της αναστολής του ευρωπαϊκού κεκτημένου.

Πιθανότατα βέβαια η υπόλοιπη Ευρώπη θα καταλογίσει αυτό το σοβαρό πλήγμα στην συνοχή και την αλληλεγγύη της στην Ελλάδα και την Κύπρο και δεν θα έχει εντελώς άδικο. Όμως το κακό επί της αρχής έχει ήδη γίνει και η Τουρκία δεν έχει ιδιαίτερο λόγο να ανησυχεί, αφού το ευρωπαϊκό κεκτημένο έχει πραγματικά ελαστική εφαρμογή από την Ε.Ε. ανεξάρτητα από τις «χάρες» που έγιναν στην Ελλάδα και Κύπρο.

Ένα άλλο μεγάλο θέμα είναι αυτό που ονομάζεται «συνοριακές διαφορές» της Τουρκίας. Η Τουρκία έχει ως γνωστόν επίσημα εξαγγείλει ως αιτία πολέμου ενδεχόμενη επέκταση υπό της Ελλάδος της αιγιαλίτιδας ζώνης της όπως της επιτρέπει το διεθνές δίκαιο της θαλάσσης. Είναι γνωστό ότι η Ελλάδα «πέτυχε» να περιληφθεί στα κείμενα ότι τυχόν συνοριακές διαφορές «πρέπει να επιλυθούν με ειρηνικό τρόπο». Το θέμα αυτό είναι εξαιρετικά αμφιλεγόμενο όπως θα δούμε στη συνέχεια, αλλά σε κάθε περίπτωση συνιστά υπονόμηση των ελληνικών συμφερόντων. Η Ε.Ε. λοιπόν δέχεται την Τουρκία ως υποψήφιο μέλος με τις διεκδικήσεις της και άρα σε ευρωπαϊκό πλαίσιο δεν τις απορρίπτει ως απαράδεκτες. Αντίθετα, μπορεί κανείς να υποθέσει ότι η Τουρκία ενδέχεται να έχει και δίκαιο αναφορικά με τις διαφορές (αμφισβητήσεις-disputes) αυτές και η Ε.Ε. της δίδει την ευκαιρία να δικαιωθεί με ειρηνικά μέσα.

Σε κάθε περίπτωση δηλαδή, η Ελλάδα που δεν αναγνωρίζει άλλη διαφορά πέραν της οριοθετήσεως της υφαλοκρηπίδας βλέπει να δημιουργούνται στο πλαίσιο της Ε.Ε. οι προϋποθέσεις να τεθούν «τυχόν συνοριακές διαφορές» από την Τουρκία.

Η ευχή για ειρηνική επίλυση μέσω διαπραγματεύσεων ή μέσω του Διεθνούς Δικαστηρίου, αποτελεί τη συνήθη επωδό των σχετικών διπλωματικών κειμένων και ουδέν προσφέρει επί της ουσίας, ενώ το μείζον ζήτημα και αδιαμφισβήτητη επιτυχία της Τουρκίας είναι ότι η Ε.Ε. δεν αποκλείει συνοριακές διαφορές αν και η Ελλάδα ισχυρίζεται πως δεν υπάρχουν.

Το πλέον εξωφρενικό όμως είναι, ότι η Ε.Ε. διαπραγματεύεται την ένταξη της υποψήφιας αυτής χώρας ενώ δεν έχει αποσύρει την ΑΠΕΙΛΗ ΠΟΛΕΜΟΥ εναντίον ενός εταίρου της δηλαδή της Ελλάδος, ακριβώς για μία από αυτές τις διαφορές των οποίων ζητά την ΕΙΡΗΝΙΚΗ επίλυση. Ενώ η συλλογική αυτή στάση συνιστά καταρράκωση της συνοχής και της αλληλεγγύης των εταίρων από την Ε.Ε, εμπεριέχει και πάλι την παραδοξότητα ότι την έχει ασμένως στηρίξει και προσυπογράψει η Ελλάδα προφανώς με το σκεπτικό του κατευνασμού που προαναφέρθηκε..

Αξίζει ακόμη να δούμε και την περίπτωση του άρθρου 7 των αρχών του διαπραγματευτικού πλαισίου το οποίο προβλέπει ότι η Τουρκία μέχρι την ένταξη της θα έχει ευθυγραμμισθεί με την πολιτική της Ε.Ε. αναφορικά με την συμμετοχή

των μελών της σε διεθνείς οργανισμούς. Η Τουρκία με την παρέμβαση των ΗΠΑ πέτυχε δήλωση της προεδρίας της Ε.Ε. ότι οι διεθνείς οργανισμοί διατηρούν την αυτονομία τους. Αυτό μεθερμηνευόμενο σημαίνει ότι η Τουρκία ως μέλος του ΝΑΤΟ ή άλλων οργανισμών, θα αρνείται την ένταξη της Κύπρου σ'αυτούς, παραβαίνοντας κατάφωρα το άρθρο 7 αν κρίνει ότι έτσι πρέπει να πράξει. Παράλληλα, η Τουρκία δήλωσε ότι το διαπραγματευτικό πλαίσιο δεν αποτελεί εσωτερική νομοθεσία της Ε.Ε. και άρα δεν θα τη δεσμεύει όταν περατωθεί η διαδικασία πράγμα που ουδείς αντέκρουσε. Και πάλι η Ε.Ε. υποβάθμισε πριν καν τεθεί σε εφαρμογή, το ίδιο το διαπραγματευτικό πλαίσιο με τη συναίνεση της Κύπρου και της Ελλάδος.

Η Ε.Ε. όμως δεν έχει διαστρεβλώσει το ευρωπαϊκό κεκτημένο μόνο χάριν της Ελλάδος, της Κύπρου, ή της Τουρκίας. Υπάρχουν και αρκετά άλλα θέματα που συνιστούν αλλοίωσή του σε βάρος της Τουρκίας, χάριν του συνόλου των λοιπών χωρών.

Στο άρθρο 12 του διαπραγματευτικού πλαισίου π.χ. αναγράφεται σαφώς ότι μπορεί να συμφωνηθούν ειδικές προσαρμογές του κεκτημένου όσον αφορά στις εγγενείς αρχές, κριτήρια και παραμέτρους του όπως εφαρμόζονται από τις χώρες μέλη, λαμβάνοντας υπ'όψη τις ιδιαιτερότητες της Τουρκίας. Πέραν αυτού, προβλέπει ότι θα ισχύσουν μεταβατικές περιόδους, εκτροπές ή και μόνιμες ρήτρες ασφαλείας αναφορικά με τη ελευθερία μετακίνησης προσώπων, τις διαρθρωτικές πολιτικές και τη γεωργία. Ειδικότερα δε για το πρώτο (μετακίνηση προσώπων), τον μεγαλύτερο ρόλο θα έχουν ατομικά οι χώρες μέλη, ενώ για τις μόνιμες ρήτρες ασφαλείας θα λαμβάνονται υπ'όψη οι επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και την λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Αλλά και στα άρθρα 13 και 14 αναφορικά με τα οικονομικά θέματα, υπάρχουν εκτροπές από το κεκτημένο, με κυριότερη ότι η Τουρκία και μετά την ένταξη της δεν θα εισέλθει στη ζώνη του ευρώ παρά μόνο όταν η Ε.Ε. το κρίνει.

Τέλος και στο άρθρο 15 προβλέπεται μερική εφαρμογή της συνθήκης Σένγκεν μέχρι να αποφασιστεί η άρση της εκτροπής αυτής από την Ε.Ε.

Συνεκτιμώντας όσα προαναφέρθηκαν μπορούμε να υποθέσουμε ότι η Τουρκία έχει πολλούς λόγους να ελπίζει ότι δεν θα υποστεί τις επιπτώσεις της μή συμμόρφωσής της σε θέματα όπως αυτό της τελωνειακής ένωσης και σε πολλά άλλα και ότι για άλλη μια φορά η Ε.Ε. θα προσαρμοστεί στις απαιτήσεις της..

Έχει ήδη εξαγγελθεί από την ελληνίδα υπουργό εξωτερικών, ότι η Ελλάδα επεξεργάζεται εναλλακτική πολιτική για την περίπτωση που η ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας δεν ευοδωθεί. Προς την ίδια κατεύθυνση φαίνεται ότι κινούνται και οι δηλώσεις του κ. Σαρκοζί.

Παρά ταύτα, εκτίμησή μας είναι ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο να διακοπεί η πορεία αυτή και ότι είναι πιο πιθανό η Τουρκία να καταστεί μέλος με τους περιορισμούς που της έχουν θέσει, αλλά και με τις απαιτήσεις της γενόμενες δεκτές από την Ε.Ε., όπως μέχρι τώρα έχει πολύ επιτυχώς κατορθώσει.

Σε μια τέτοια περίπτωση, όλα τα πλεονεκτήματα που έχουν τώρα η Ελλάδα και η Κύπρος ως πλήρη μέλη της Ε.Ε. και με την Τουρκία εκτός, όχι μόνο θα χαθούν αλλά οι δύο χώρες θα βρεθούν σε πολύ δυσμενέστερη θέση, ανάλογη με αυτή της Ελλάδος στο ΝΑΤΟ που παραμένει απλώς θεατής των επεκτατικών ενεργειών της Τουρκίας σε βάρος της Ελλάδος.

Ως εκ τούτου, οι δύο χώρες θα πρέπει να δώσουν όσο περισσότερο χρόνο μπορούν προκειμένου να εκσυγχρονισθεί η τουρκική κοινωνία πράγμα που είναι προς το συμφέρον τους, αλλά στην πορεία, θα πρέπει έγκαιρα να εκτιμήσουν αν και πότε θα πρέπει να εγκαταλείψουν την πολιτική του κατευνασμού και πριν η ένταξη της Τουρκίας με τους δικούς της όρους καταστεί αναπόφευκτη, να λάβουν τα μέτρα τους προκειμένου να αποτρέψουν ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

ΟΙ ΤΣΑΜΗΔΕΣ, Η ΤΣΑΜΟΥΡΙΑ ΚΑΙ Η ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΣΗ ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΟΤΣΑΜΗΔΩΝ

(Μήπως θέλουν να μας ξαναχορέψουν «Τσάμικο»;))

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. Λάγγαρη
Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

ΟΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Το τελευταίο χρονικό διάστημα όλο και πυκνώνουν σε αριθμό και ένταση τα κρούσματα ανακίνησης του ζητήματος των «Τσάμηδων» και «Τσαμουριάς» από εξτρεμιστικούς κύκλους της γείτονος Αλβανίας, εσωτερικού και εξωτερικού, με κορύφωση την πρόσφατη (25-6-2006) οργανωμένη συγκέντρωση διαμαρτυρίας που πραγματοποίησαν δεκάδες Αλβανοί Τσάμηδες κοντά στο Τελωνείου Μαυροματίου της Ελληνοαλβανικής μεθορίου, επί του Αλβανικού εδάφους.

Οι μετέχοντες στην συγκέντρωση, της μαζικότερης ίσως των τελευταίων ετών, ένθα συμμετείχαν επίσης και γνωστοί εξτρεμιστές από το Κόσσοβο και από άλλες περιοχές, φώναζαν συνθήματα υπέρ της επιστροφής των περιουσιών που υποστηρίζουν ότι είχαν στη Θεσπρωτία, σημειώνοντας μάλιστα ότι η ημέρα της συγκέντρωσης αυτή ήταν η επέτειος, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς τους του «ξεκληρίσματος» των Τσάμηδων της Θεσπρωτίας. Έφεραν μάλιστα Αμερικανικές σημαίες υποδηλώνοντας ότι έχουν την υποστήριξη των ΗΠΑ.

Ανάλογη εκδήλωση - διαδήλωση είχε πραγματοποιηθεί προ ολίγων μηνών (την 1-11-2005) και στους Αγίους Σαράντα, η οποία μάλιστα είχε ως επακόλουθο να ματαιωθεί η τότε προγραμματισμένη επίσημη επίσκεψη του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Καρόλου Παπούλια, στην περιοχή αυτή. Στο μεταξύ διάστημα (Μάρτιος 2006) είχαν παρεμβληθεί οι εκθέσεις των Αλβανικών οργανώσεων που δραστηριοποιούνται στις ΗΠΑ, της «Αμερικανικής Αλβανικής Λεγεώνας» και «Συμμαχίας για ένα νέο Κοσσυφοπέδιο» που υποκινούσαν το θέμα των Τσάμηδων και χαρακτήριζαν ως «μειονότητα» τους Αλβανούς μετανάστες στην Ελλάδα και ζητούσαν την παρέμβαση του ΟΗΕ, συνδέοντας μάλιστα το θέμα με τις διαπραγματεύσεις για το τελικό καθεστώς του Κοσσυφοπεδίου. Το εξωφρενικό μάλιστα ήταν, ότι, επιπλέον, ζητούσαν την παρέμβαση της UNESCO για να διασωθεί η πολιτιστική κληρονομιά της «Τσαμουριάς» εξαναγκάζοντας την Ελλάδα να αναγνωρίσει το «πρόβλημα» και να πάρει μέτρα για τα «κινδυνεύοντα» αρχιτεκτονικά κ.λ.π., κατ'αυτές σημαντικά μνημεία, που βρίσκονται στην Παραμυθιά και το Μαργαρίτι, καθώς και σε μικρές κωμοπόλεις, όπως η Πέρδικα. Ιδιαίτερη αναφορά μάλιστα γινόταν για το τζαμί της λίμνης των Ιωαννίνων και για το Αρχαίο Θέατρο της Δωδώνης, ως περιλαμβανομένων στην πολιτιστική αυτή κληρονομιά των Τσάμηδων!!!

Εκεί λοιπόν φθάσαμε. Να ομιλούν για «καταδυνάστευση» και «γενοκτονία» οι Τσάμηδες. Οι θύτες. Αυτοί, που ο εν γένει «βίος» και η «πολιτεία» τους, από της εμφανίσεώς τους, μέχρι την οικειοθελή αποχώρησή τους από το ελληνικό έδαφος, σύμφωνα με επίσημα ιστορικά έγγραφα και μαρτυρίες, χαρακτηρίζονται από εγκληματική και εθνοπροδοτική δράση σε βάρος του ντόπιου ελληνικού στοιχείου και της χώρας μας και έχουν καταδικαστεί ως εγκληματίες πολέμου.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Ονοματολογία - Εμφάνιση - Προέλευση - Εθνικός Αυτοπροσδιορισμός

«Τσαμουριά» κατά την περίοδο της τρομοκρατίας ονομαζόταν η περιοχή της Ηπείρου που περιελάμβανε τις επαρχίες Παραμυθιά, Φιλιατών, Πάργας και Μαργαριτίου (με την περιφέρεια του ποταμού Θυάμιδος δηλαδή Καλαμά), καθώς και μερικά χωριά των περιοχών της Β.Ηπείρου, Δελβίνου και Αγ. Σαράντα. Γεωγραφικά ο χώρος αυτός συμπίπτει με την κατά την αρχαιότητα χώρα της Ηπείρου Θεσπρωτία κατοικημένη από το ελληνικό φύλλο των Θεσπρωτών. Συναφές με την «Τσαμουριά» είναι και το όνομα «Τσάμης» - «Τσάμηδες» που προέρχεται κατά την επικρατήσασα άποψη από την παραφθορά του αρχαίου ονόματος του ποταμού Καλαμά (Θύαμις - Τσίαμις - Τσάμης).

Οι Τσάμηδες λοιπόν, δεν ήταν ούτε Τουρκικής καταγωγής, ούτε Αλβανικής, αλλά προέκυψαν από το γηγενές στοιχείο της Τσαμουριάς, εξαιτίας του εξισλαμισμού που έλαβε χώρα στην Ήπειρο και στη Θεσπρωτία (Χριστιανοί από τον 6^ο αιώνα), ο οποίος άρχισε μετά τον θάνατο του Σκερντέμπεη και ιδιαίτερα τον 17^ο μ.Χ. αιώνα. Ειδικότερα :

Οι μεγάλοι Αλβανοί κτηματίες και οι Σπαχήδες (έφιπποι, μισθοφόροι) που είχαν εγκατασταθεί στη Θεσπρωτία από το 1700 εξαναγκάζονται να εξισλαμισθούν, για να διατηρήσουν τα τιμάρια τους, αξιοθέντες του τίτλου «μπέηδες» κληρονομικά.

Τούτους από ψυχολογικό εξαναγκασμό μιμήθηκαν και οι φτωχοί κολίγοι. Οι Τσάμηδες μουσουλμάνοι της Θεσπρωτίας ήταν απόγονοι των ανωτέρω εξωμοτών.

Κατ' αρχήν οι εξισλαμισθέντες αυτοί Χριστιανοί διατήρησαν την Ελληνική γλώσσα και συμπαθούσαν τους Χριστιανούς κατοίκους, με τους οποίους συνδέονταν και με δεσμά συγγενείας. Με την πάροδο του χρόνου οι σχέσεις τους με τους Αλβανούς μπέηδες (γαιοκτήμονες) τους ανάγκασαν να μάθουν και την Αλβανική γλώσσα δημιουργώντας ταυτόχρονα μια παράδοξη νοοτροπία πονηριάς, συκοφαντικής διάθεσης και μοχθηρίας.

Έτσι σιγά-σιγά απέβαλαν κάθε τι το Ελληνικό και η ονομασία «Τσάμης» κατάντησε συνώνυμη του πονηρού, του ανειλικρινούς, του άπιστου. Άρχισαν να υποβλέπουν το χριστιανικό στοιχείο, να μάχονται τούτο και να ζητούν την εξόντωσή του.

Με τον τρόπο αυτό δημιουργήθηκε η μικρή μουσουλμανική μειονότητα της Τσαμουριάς στη Θεσπρωτία, με καθαρά τουρκική φυλετική συνείδηση.

Ο αριθμός των Τουρκοτσάμηδων του νομού Θεσπρωτίας, σε σύνολο 61.300 κατοίκων, μόλις ανήρχετο στους 16.600, το 1940, δηλαδή το 27%. (Η Κοινωνία των Εθνών τους υπολόγιζε σε 20.000).

Οι Τουρκοτσάμηδες αυτοί με τη Συνθήκη των Αθηνών (1913) προστατεύονται σαν (θρησκευτική) μουσουλμανική μειονότητα, ενώ κατέστησαν Έλληνες υπήκοοι, αφού τον Φεβρουάριο του 1913 ελευθερώθηκε η Ήπειρος από τον Οθωμανικό ζυγό. Μέχρι τότε ήταν Τούρκοι υπήκοοι, της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Είχαν δικά τους σχολεία για την εκμάθηση της γλώσσας τους και τεμένη, στα οποία δίδασκαν οι Χοτζάδες, που πληρώνοντο από το Ελληνικό Δημόσιο.

Κατά τους Βαλκανικούς πολέμους 1912-1913 η προπαγάνδα της Αυστρίας στρατολόγησε πολλούς πράκτορες μεταξύ των Τσάμηδων, τους οποίους εκίνησε κατά του Ελληνισμού.

Μόνο το 1924 οι Τσάμηδες άρχισαν να προσαρμύζουν τη συνείδησή τους προς την Αλβανία, οπότε για πρώτη φορά ανακινήθηκε ζήτημα Αλβανικής μειονότητας.

Επί δικτατορίας Θ. Παγκάλου αναγνωρίστηκαν (Αύγουστος 1926) με Ελληνική πρωτοβουλία και προς εκδήλωση φιλικών αισθημάτων προς την Αλβανία οι Τσάμηδες σαν «Αλβανική» μειονότητα, για να αποφύγουν την ανταλλαγή, ενώ σύμφωνα με την Ελληνοτουρκική Σύμβαση ανταλλαγής της 30-1-1923, η Ελλάδα θα απαλλάσσονταν της παρουσίας αυτών, παρά το γεγονός ότι πολλοί από τους μουσουλμάνους της Τσαμουριάς ήταν υπέρ της ανταλλαγής και επιθυμούσαν να αναχωρήσουν για την Τουρκία (περί τους 5.000 τους οποίους είχε δεχθεί η Τουρκία).

Οι Ιταλοί εξ άλλου, από το 1923, γνωρίζοντας το ιδιαίτερο ενδιαφέρον των Αλβανών για τη Θεσπρωτία, καθώς και τον πόθο τους να επεκταθούν προς αυτήν δεν άφηναν ευκαιρία ανεκμετάλλευτη από το να μην υποδαυλίζουν αυτούς και να τους κρατούν σε ψυχικό αναβρασμό, να τους φανατίζουν και να τους τροφοδοτούν με συνθήματα για την πραγματοποίηση των ονείρων τους.

Έκνομες Δραστηριότητες

Τσάμης ήταν ο ληστής Νταούτ Χότζα, τον οποίον ο Μουσολίνι χρησιμοποίησε ως έναυσμα για την κήρυξη πολέμου κατά της Ελλάδας τον Οκτώβριο του 1940, τάγματα δε Τσάμηδων σχηματίστηκαν και συμπολέμησαν με τους Ιταλούς στην αρχή, με Ιταλικές στολές και τους Γερμανούς αργότερα. Και στις δύο περιπτώσεις επικεφαλής των προπομπών ήταν πάντοτε Τσάμηδες. Τα τάγματα αυτά επιδόθηκαν με ανήκουστη θηριωδία στο «πλιάτσικο» των οικιών και καταστημάτων των Ελλήνων Χριστιανών. Σα να μην αρκούσαν όλα αυτά, υποχρέωσαν τους Έλληνες να φορούν το γνωστό Αλβανικό άσπρο σκούφο και διέπραξαν γενικά ανήκουστα εγκλήματα κατά των άτυχων Θεσπρωτών, τους οποίους βασάνιζαν και σκότωναν.

Τον Ιούλιο του 1941 η Ιταλική Κυβέρνηση διόριζε με Διάταγμα τον αρχηγό της εγκληματικής μαφίας από την Παραμυθιά Τζεμίλ Ντίνο, σαν Ύπατο Αρμοστή Θεσπρωτίας, ο οποίος μάλιστα δεν εμφανίστηκε για να αναλάβει τα καθήκοντά του.

Για να τρομοκρατήσουν ακόμη περισσότερο το Ελληνικό στοιχείο, και να επιδείξουν στην Ελληνική Κυβέρνηση τη θέλησή τους οι Τσάμηδες, ότι επιθυμούν την απόσπαση του Νομού Θεσπρωτίας από τον ελληνικό κορμό, δολοφονούν μπρος στο Νομαρχιακό κατάστημα τον αναπληρωτή Νομάρχη Γ. Βασιλάκο. Η δολοφονία αυτή υπήρξε το σύνθημα των ομαδικών εκτελέσεων σ'ολόκληρο το Νομό, με κορύφωση την εκτέλεση των 49 προκρίτων της Παραμυθιάς (29-9-1943).

Διευθύνων νους για την συστηματοποίηση του έργου της εξολοθρεύσεως του ελληνικού στοιχείου ήταν η διαβόητη τρομοκρατική οργάνωση K-S-I-L-I-A δηλαδή το «Αλβανικό Σύστημα Πολιτικής Διοικήσεως» που συγκροτήθηκε προς τούτο τον Ιούλιο του 1942. Πλέον εναργής για το θέμα είναι η σχετική έκθεση ειδικής προς τούτο συσταθείσης και αμερόληπτης επιτροπής.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ «ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ (K.S.I.L.I.A.) ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΣΤΗ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ»

1. Δολοφονηθέντες υπό Τσάμηδων μόνων ή εν συνεργασία με τα στρατεύματα κατοχής : 632

2. Εξαφανισθέντες και απαχθέντες ως όμηροι : 428
3. Βιασμοί γυναικών και κορασίδων : 209
4. Απαγωγαι : 31
5. Πυρποληθείσαι οικίαι : 2.332
6. Ληλατηθέντα ολοσχερώς χωρία : 53
7. Διαρπαγέντα ζώα :
 - (α) Αιγοπρόβατα : 37556
 - (β) Βοοειδή : 9.285
 - (γ) Ιπποειδή : 4.185
 - (δ) Πουλερικά (ένα μέρος) : 30.000
 - (ε) Κυψέλαι : 742

Τα ανωτέρω είναι κατώτερα της πραγματικότητας.

Την άνοιξη του 1944, στα πλαίσια των επιχειρήσεων εναντίον των Γερμανών στην Ήπειρο, κρίθηκε αναγκαίο από την Βρετανική συμμαχική αποστολή να καταλάβει ο Ζέρβας τις Ηπειρωτικές ακτές στην περιοχή της Πάργας που ελέγχουν οι Τσάμηδες, προκειμένου να γίνεται πιο εύκολα ο εφοδιασμός του ΕΔΕΣ με πλοιάρια από την Ιταλία. Στις επιχειρήσεις αυτές στο πλευρό των Γερμανών πολέμησαν και ένοπλα σώματα Τσάμηδων, ιδιαίτερα στην περιοχή της Πάργας, της Παραμυθιάς και της Ηγουμενίτσας.

Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφερθεί η μάχη της Μενίνας (17/18-8-1944), όπου μαζί με τους 92 νεκρούς και 109 αιχμαλώτους Γερμανούς, είχαν και οι συμπολεμιστές τους Τσάμηδες 86 νεκρούς και 7 αιχμαλώτους, έναντι 6 ανδρών του ΕΔΕΣ και του Άγγλου Ταγματάρχου Δαβίδ Ουάλλας. Για τον ρόλο αυτό των Τσάμηδων η συμμαχική αποστολή διέταξε τον Ζέρβα να διαλύσει τα Σώματα αυτά, με αντικειμενικό σκοπό στο να διευκολυνθούν οι επιχειρήσεις ενάντια στους Γερμανούς κατά την αποχώρησή τους προς την Αλβανία (Οκτώβριος 1944).

Αποχώρηση - Κυρώσεις

Έτσι, τον Σεπτέμβριο του 1944, αντιληφθέντες ότι θα λογοδοτούσαν στην Ελληνική Δικαιοσύνη, για την εν γένει εγκληματική και αντεθνική δράση τους, οι Τσάμηδες, μαζί με τους υποχωρούντες Γερμανούς που έχασαν τον πόλεμο, αποχωρούν για την Αλβανία οικειοθελώς περί τους 16.000-18.000. Μεγάλος αριθμός μάλιστα Τσάμηδων μεταφέρθηκε στην Αλβανία με Γερμανικά μεταφορικά μέσα, σύμφωνα με αναφορά Αμερικανού αξιωματικού. Στην Αλβανία, το καθεστώς του Εμβέρ Χότζα τους εγκατέστησε στην πεδιάδα της Μουζακιάς και τους διατήρησε ως Έλληνες υπηκόους με την ελπίδα τυχόν επιστροφής τους στην Ελλάδα ή επανάκτησης των περιουσιακών τους στοιχείων, τα οποία είχαν δεσμευθεί στο μεταξύ από το ελληνικό κράτος. Συγκεκριμένα, με την υπ'αρ. 344/23-4-1945 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου δοσιλόγων Ιωαννίνων και περί τις 1.700 σχετικές καταδικαστικές

αποφάσεις ερήμην που επακολούθησαν καταδικάστηκαν ως εγκληματίες πολέμου, ενώ οι περιουσίες τους δημεύτηκαν (Β.Δ. 2185/1952 και Ν.27891/1954) και εκποιήθηκαν ή διανεμήθηκαν σε όλους, όσους έπεσαν θύματα της θηριωδίας τους. Παράλληλα, με την υπ'αρ. Α.Π. 50862/1947 απόφαση του Υπουργείου Στρατιωτικών οι Τσάμηδες στερήθηκαν της ελληνικής ιθαγένειας.

Οι ελάχιστες δεκάδες Τσάμηδες που παρέμειναν στην Ελλάδα (όσοι εθεώρουν εαυτούς αθώους), παρέμειναν ανενόχλητοι, εκχριστιανίστηκαν και αφομοιώθηκαν από το ελληνικό στοιχείο, διάγοντας φιλησύχως και νομοταγώς.

Τέτοιοι υπήρξαν οι Μουσουλμάνοι Τσάμηδες οι οποίοι εμφανίζονται τώρα ως «αθώοι» και «αδικημένοι», επιχειρώντας να ανατρέψουν την σε βάρος τους πραγματικότητα, διαστρεβλώνοντας και παραχαράσσοντας την ιστορία.

Διαπιστώσεις - Συμπεράσματα - Προτάσεις

Βέβαια, προς το παρόν το θέμα από πλευράς επισήμου Αλβανίας τίθεται ανθρωπιστικά, δηλαδή να επιστρέψουν στην Ελλάδα οι απόγονοι των Μουσουλμάνων Τσάμηδων (συνεργατών των Γερμανοϊταλών), οι οποίοι έφυγαν το 1944 από τη Θεσπρωτία και να διεκδικήσουν τις περιουσίες τους. Κανείς όμως δεν μπορεί να αποκλείσει την παρέκκλιση του ζητήματος στην πορεία σε εδαφικές διεκδικήσεις και άλλα αποσταθεροποιητικά αιτήματα. Και τούτο, διότι θα ήταν αυταπάτη αν παραβλέπαμε την ζωντανή πραγματικότητα, η οποία έγκειται στην συστηματική προσπάθεια επισήμων και ανεπισήμων Αλβανικών κύκλων να δημιουργήσουν μειονοτικά προβλήματα εκ του μη όντος σε βάρος της χώρας μας. Δεν μπορούμε να αφήσουμε απαρατήρητο το γεγονός, ότι το «Αλβανικό Λόμπι» στις ΗΠΑ μετέρχεται «παν μέσον» θεμικό και αθέμιτο για να διευκολύνει την υλοποίηση της ιδέας της «Μεγάλης Αλβανίας» η οποία σημειωτέον στηρίζεται στον εθνικιστικό εξτρεμισμό και στο οργανωμένο έγκλημα. Ήδη η Αλβανική Βουλή στις 30 Ιουνίου 1994 έχει καθιερώσει και μάλιστα ομόφωνα, την 27 Ιουνίου ως ημέρα γενοκτονίας των Τσάμηδων, ο δε προ ετών ιδρυθείς σύνδεσμος «Τσαμουριά» στην Αλβανία, έχει αναλάβει το προπαγανδιστικό μέρος της προσπάθειας των Τσάμηδων, θέτοντας ως κεντρικό πολιτικό στόχο την αναγνώριση κάποιας «δήθεν» γενοκτονίας των Τσάμηδων.

Η οργάνωση αυτή (Τσαμουριά - Cameria), μέλη της οποίας πρωτοστάτησαν στις εκδηλώσεις της 25-6-2006 στην Ελληνοαλβανική μεθόριο, αποτελεί το αμιγώς πολιτικό τμήμα του αυτού συστήματος που προβάλλει την ιδέα της «Μεγάλης Αλβανίας» αναφορικά με την επέκτασή της στην Ήπειρο μέχρι την Πρέβεζα (συμπεριλαμβανομένων και των νομών Καστοριάς και Φλώρινας).

Εν όψει όλων των ανωτέρω η ελληνική πολιτεία θα πρέπει να βρίσκεται διαρκώς σε εγρήγορση, ώστε εγκαίρως να επιβεβαιώνει προς πάσα κατεύθυνση την πάγια επί του ζητήματος των Τσάμηδων και Τσαμουριάς ελληνική θέση, ότι το θέμα είναι ανύπαρκτο και δεν συζητείται, έχει δε λήξει οριστικά και αμετάκλητα με τις αποφάσεις του δικαστηρίου δοσιλόγων των Ιωαννίνων το 1945, διαλύοντας έτσι κάθε σχετική ανθελληνική προπαγάνδα.

Καντερές Δημήτριος
Τηλ. 210-6138527, 8032800
email: dkanteres[at]hotmail.com
11 Σεπτεμβρίου 2006

Ο ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ο Ελβετός στρατηγός και στρατηγιστής Ερρίκος ντε Ιομινί (1779-1869) στο *Περί της Στρατιωτικής Τέχνης* βιβλίο του μεταξύ άλλων έγραφε ότι, <<η υπεροχή του οπλισμού δύναται να αυξήσει τις πιθανότητες επιτυχίας στον πόλεμο. Ο εξοπλισμός των στρατευμάτων υπόκειται σε πολλές τελειοποιήσεις και εκείνος, ο οποίος θα έχει την πρωτοβουλία σ' αυτές θα εξασφαλίσει πολλά πλεονεκτήματα>>. Ο Ναπολέων ο Μέγας (1769-1821) στην *Αλληλογραφία* του έγραφε ότι, <<η παραγωγή των όπλων πρέπει να αποτελεί την πρώτη φροντίδα ενός κράτους δια την ειρήνη>>. Και στα *Απομνημονεύματα* του αυτός πρόσθετε ότι, <<τα λάθη που οδηγούν στην ήττα γίνονται πολύ περισσότερο στην εκλογή των μέσων παρά στην εφαρμογή των αρχών>>.

Οι διαπιστώσεις των ειδημόνων και εξεχόντων αυτών στρατηγιστών, οι οποίες είχαν βγει μέσα από εμπριθείς μελέτες των πολεμικών συγκρούσεων του παρελθόντος και τις προσωπικές τους εμπειρίες από τα πεδία των μαχών, δεν έκαναν τίποτα άλλο από το να επιβεβαιώνουν τον πρωταρχικό ρόλο των εξοπλισμών- των οπλικών συστημάτων και των πολεμικών μέσων- των στρατευμάτων για την επιτυχία και την επικράτησή τους στις πολεμικές συγκρούσεις. Ένα ρόλο που καταδείχθηκε περίτρανα σε όλες τις μεγάλες και μικρές πολεμικές συγκρούσεις του 20ου αιώνα με την εισαγωγή στα οπλοστάσια των στρατών νέων οπλικών συστημάτων, όπως του αεροσκάφους, του άρματος μάχης, του ελικοπτέρου, των πυραύλων, των ασύρματων μέσων επικοινωνιών και άλλων και ακόμη καταδεικνύεται συνεχώς στη σύγχρονη εποχή από τις τεράστιες δυνατότητες που παρέχουν στους εμπόλεμους οι εξοπλισμοί με όλο και πιο σύγχρονα όπλα- μέσα. Δυνατότητες που πολλαπλασιάζουν την ισχύ των στρατευμάτων και όχι απλώς επιδρούν στις στρατηγικές και τις τακτικές διεξαγωγής των πολεμικών επιχειρήσεων αλλά διαμορφώνουν τις στρατηγικές και τις τακτικές αυτές.

Αυτός είναι ο ρόλος των εξοπλισμών στις πολεμικές συγκρούσεις και καμία αμφιβολία δεν υπάρχει ότι αυτοί αποτελούν βασική και κύρια συνιστώσα της πολεμικής ισχύος και σοβαρότατο παράγοντα στην αξιοποίηση της ισχύος αυτής για τη νίκη. Πόσο όμως η Ελλάδα έχει κατανοήσει τον ρόλο των εξοπλισμών των ΕΔ και κατά πόσο έχει εξοπλίσει μέχρι τώρα ή έστω σχεδιάσει να εξοπλίσει αυτές με τα οπλικά συστήματα και μέσα που θα τις καταστήσουν ικανές να εκτελέσουν επιτυχώς την αποστολή τους στο σύγχρονο και μελλοντικό περιβάλλον ασφάλειας;

Οι απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά, για την μέχρι τώρα τουλάχιστον ακολουθηθείσα πολιτική και πρακτική στους εξοπλισμούς των ελληνικών ΕΔ, από πολύ δύσκολο έως αδύνατο είναι να κρίνονται ως θετικές και καταφατικές. Παρά τα εξαγγελόμενα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα εξοπλιστικά προγράμματα και τις πράγματι σημαντικές δαπάνες στις οποίες υποβάλλεται ο λαός, οι εξοπλισμοί των ελληνικών ΕΔ βάσιμο θα πρέπει να θεωρείται ότι πολύ απέχουν από το να τους δίνουν την όποια

υπεροχή που θα τις καθιστούσε ικανές να επιβληθούν των αντιπάλων τους με την όποια βεβαιότητα^[1].

Η Ουτοπία της Ισορροπίας Ισχύος.

Οι μέχρι τώρα εξοπλισμοί δεν παρέχουν υπεροχή ισχύος στις ΕΔ γιατί κατ' αρχήν γίνονται με εσφαλμένη επιδίωξη. Εσφαλμένη είναι η επιδίωξη της επίτευξης ισορροπίας ισχύος μεταξύ των ελληνικών και των τουρκικών ΕΔ διότι ακόμη και αν αυτή επιτευχθεί δεν είναι αρκετή για την εξασφάλιση της επιτυχίας και της νίκης. Με την ισορροπία ισχύος, που δεν μπορεί να σημαίνει τίποτα άλλο από ισότητα, το μόνο που μπορεί βέβαια να εκτιμηθεί σε μία σύγκρουση είναι ένα αβέβαιο αποτέλεσμα. Και το ερώτημα φυσικά που προκύπτει είναι αν η Ελλάδα πράγματι και συνειδητά δαπανά τεράστιους πόρους και υφίσταται πολλές θυσίες για να έχει την άμυνά της σε αβεβαιότητα;

Και με την ισορροπία δεν εξασφαλίζεται η εθνική άμυνα αλλά και αυτή η ισορροπία δεν υπάρχει. Από την με βάση τα μετρήσιμα στοιχεία- κριτήρια (ποσοτικά και ποιοτικά) σύγκριση μεταξύ της ισχύος των ελληνικών και των τουρκικών ΕΔ καμία ισορροπία δεν προκύπτει. Πέραν από το προσωπικό, στο οποίο οι Τούρκοι παρουσιάζουν τεράστια υπεροχή (4 προς 1 στην ειρήνη και 3 προς 1 σε πολεμική κινητοποίηση) και σε ότι αφορά στα βασικά οπλικά συστήματα και πολεμικά μέσα (πλοία επιφανείας, υποβρύχια, αεροσκάφη μαχητικά και μεταφορικά, ελικόπτερα εξοπλισμένα και μεταφορικά, πυραυλικά συστήματα, πυροβόλα, άρματα, συστήματα επικοινωνιών, μέσα κατόπτευσης και συλλογής πληροφοριών κλπ) αυτοί διαθέτουν και περισσότερα και ποιοτικά καλύτερα. Μόνο στον τομέα των αντιαεροπορικών πυραυλικών οπλικών συστημάτων η Ελλάδα παρουσιάζει κάποια υπεροχή την οποία οι Τούρκοι σχεδιάζουν και πολύ πιθανό είναι σύντομα να ανατρέψουν υπέρ αυτών.

Από τις συγκρίσεις των οπλικών συστημάτων προκύπτει υπεροχή των Τούρκων και αν όσοι βλέπουν ισορροπία ισχύος υπολογίζουν ενδεχόμενη ποιοτική ανωτερότητα του ελληνικού προσωπικού έναντι του τουρκικού, αυτό το κάνουν αυθαίρετα με εθνικο-συναισθηματικά κριτήρια και μόνο. Οι Τούρκοι όχι μόνο από τις πολεμικές συγκρούσεις του απώτερου παρελθόντος αλλά και του πρόσφατου έχουν δείξει ότι ουδόλως υστερούν σε μαχητικότητα. Εξ άλλου η υποτίμηση του αντιπάλου σε απροσδιόριστου χαρακτήρα δυνατότητες μόνο επικίνδυνη είναι.

Η υπέρ της Τουρκίας ανισορροπία πολεμικής ισχύος είναι εξ άλλου που αποδεικνύεται με την για 32 χρόνια τώρα τουρκική στρατιωτική κατοχή της βόρειας Κύπρου, την ατομία της Ελλάδος να ασκήσει το δικαίωμα της αύξησης των χωρικών της υδάτων στα 12 ναυτικά μίλια, την απώλεια κυριαρχικών δικαιωμάτων στο Αιγαίο, τις συνεχείς προκλήσεις των Τούρκων και τις υποχωρήσεις- ταπεινώσεις της Ελλάδος, η οποία παρ' όλα αυτά αναγκάζεται να προωθεί την ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας ευελπιστούσα ότι η χώρα αυτή θα εκπολιτιστεί και εγκαταλείψει τους επεκτατικούς σκοπούς της.

Αυτά είναι ορισμένα μόνο από τα δείγματα που καταδεικνύουν ότι η Ελλάδα δεν έχει όχι υπεροχή αλλά ούτε την όποια ισορροπία ισχύος με την Τουρκία και γι' αυτό αντιμετωπίζει σοβαρό αμυντικό πρόβλημα. Ένα πρόβλημα το οποίο δεν αποκλείεται σε κάποιο χρόνο να καταλήξει σε μία νέα τραγωδία. Μια τραγωδία μεγαλύτερη από εκείνες των ετών 1955, 1974, 1996 και γιατί όχι του 1922, αφού είναι δυνατόν μια νέα

ήττα της Ελλάδος να οδηγήσει όχι μόνο στην διαμοίραση του Αιγαίου μεταξύ των δύο χωρών αλλά και την αποστρατικοποίηση και κατά συνέπεια την ερήμωση των ελληνικών νήσων, και ακόμη, τις οίδη, υποχωρήσεις στη Θράκη και έναντι των διεκδικήσεων των Σλαβοσκοπιανών και των Αλβανών.

Υπεροχή δια των Εξοπλισμών.

Το να υποστεί η Ελλάδα μια νέα τραγωδία αφού θα έχει κάνει ότι είναι δυνατόν και θα προσπαθήσει να την αποφύγει στα όρια των δυνατοτήτων και των αντοχών της μπορεί να γίνει αποδεκτό. Ένα τέτοιο ενδεχόμενο όμως ουδόλως μπορεί να δικαιολογηθεί επειδή οι αρμόδιοι και υπεύθυνοι για την αμυντική θωράκιση της χώρας δεν μπόρεσαν να εκτιμήσουν ορθά τις δυνατότητες των ελληνικών ΕΔ, σε σχέση με εκείνες του ή των αντιπάλων τους, και ολιγώρησαν στην δημιουργία της ισχύος εκείνης που θα τις καθιστούσε ικανές να υπερισχύσουν. Μία ισχύ την οποία η Ελλάδα θα μπορούσε να δημιουργήσει.

Για το ποια ισχύ πρέπει να αποκτήσει η Ελλάδα και πως θα δημιουργήσει την ισχύ αυτή πάρα πολλά μπορούν να λεχθούν και διάφοροι τρόποι να επιλεγούν και να ακολουθηθούν. Το θέμα είναι περίπλοκο, λεπτό και πολύ δύσκολο στο χειρισμό του, αφού σ' αυτό υπεισέρχονται πολλοί παράγοντες και μάλιστα δύσκολα προσδιορίσιμοι. Η υπερίσχυση επί του αντιπάλου οπωσδήποτε δεν εξαρτάται από τον συσχετισμό της ισχύος και μόνο, αλλά και τους τρόπους χρησιμοποίησης αυτής. Τρόποι που κατ' αρχήν αναφέρονται στη σχεδίαση με βασικό στοιχείο τον αντικειμενικό σκοπό της σύγκρουσης, αλλά και εξαρτώνται άμεσα από το είδος της ισχύος- τα διατιθέμενα μέσα, το επιχειρησιακό περιβάλλον και πρωτίστως τον άριστο χειρισμό των μέσων από καλά εκπαιδευμένο και υψηλής μαχητικότητας προσωπικό.

Μέσα στο πλαίσιο όλης αυτής της αβεβαιότητας και της ασάφειας και πάντα λαμβανομένου υπ' όψη του οικονομικού κόστους, ως βασικές παράμετροι για τη δημιουργία της απαιτούμενης ισχύος και την άριστη αξιοποίηση αυτής στο γνωστό επιχειρησιακό περιβάλλον- χώρο μπορούν και πρέπει να θεωρηθούν οι παρακάτω:

-Η σύσταση της ισχύος από το σύνολο των δυνάμεων να χρησιμοποιηθούν κατηγοριών και ειδών όπλων και μέσων. Το ποιες κατηγορίες και ποια είδη έχουν και πρόκειται να διαδραματίσουν σημαντικότερο ρόλο είναι θέμα προς εξέταση αλλά το ότι οι απειλές επιβάλλουν την διάθεση οπλικών συστημάτων όλων των κατηγοριών και ειδών (εδάφους, θαλάσσης και αέρος) δεν πρέπει να υπάρχει αμφιβολία.

-Η υπεροχή αν όχι η κυριαρχία των ελληνικών ΕΔ στον αέρα και τη θάλασσα σε συνδυασμό με την δυνατότητα ταχείας μεταφοράς μεγάλων χερσαίων δυνάμεων από μία περιοχή του θεάτρου επιχειρήσεων σε άλλη. Η υπεροχή αυτή είναι εκ των ουκ άνευ για την επικράτηση συνολικά επί του ή των αντιπάλων στο ευρύτατο θέατρο επιχειρήσεων με δεδομένο ότι την πρωτοβουλία έναρξης ένοπλης σύγκρουσης θα την έχουν οι Τούρκοι, όπως στο σύγχρονο διεθνοπολιτικό περιβάλλον θα πρέπει να εκτιμάται ότι θα συμβεί. Ως βέβαιο θα πρέπει να εκτιμάται ότι εάν οι ελληνικές ΕΔ δεν εξασφαλίσουν την ελευθερία κινήσεων στη θάλασσα και τον αέρα, δεν προστατέψουν τις δυνάμεις επιφανείας από αέρος και δεν μπορέσουν να μεταγγίσουν αυτές με ασφάλεια ώστε να υπερτερήσουν σε ισχύ εν τόπω και χρόνω δεν θα επιβληθούν του αντιπάλου στον κατά ξηρά αγώνα, στον οποίο κατά βάση θα κριθεί και το τελικό αποτέλεσμα της σύγκρουσης.

Για να επιτευχθούν όλα αυτά είναι προφανές ότι οι ελληνικές ΕΔ θα πρέπει κατ' αρχήν να αποκτήσουν όχι απλώς ισορροπία αλλά σαφή υπεροχή σε αεροπορικό και ναυτικό δυναμικό. Υπεροχή που δεν μεταφράζεται κατ' ανάγκην σε μεγαλύτερο αριθμό ναυτικών μονάδων και αεροσκαφών και μπορεί και πρέπει να επιδιωχθεί με την απόκτηση οπλικών συστημάτων ποιοτικά υπέρτερων από αυτά του αντιπάλου. Με την προϋπόθεση της εξασφάλισης ασφαλών θαλάσσιων και εναέριων κινήσεων η μετάγγιση δυνάμεων απαιτεί την ύπαρξη επαρκών μεταφορικών μέσων, ένα μέρος των οποίων μόνο θα μπορούσε να εξασφαλιστεί με επιτάξεις και ενοικιάσεις- για τα εναέρια από τη διεθνή αγορά. Μία άσκηση ταχείας μεταφοράς όγκου δυνάμεων (μεραρχιών πεζικού- τεθωρακισμένων ταξιαρχιών) υπό πολεμικές συνθήκες από ένα νησί σε άλλο και την ηπειρωτική Ελλάδα σε νησιά θα μπορούσε να καταδείξει πλήρως τις ανάγκες σε μεταφορικό δυναμικό και έργα υποδομής (λιμάνια, κατάλληλες ακτές, αεροδρόμια, αεροδιαδρόμους, ζώνες ρίψης αλεξιπτωτιστών και άλλων) όπως και την απαιτούμενη ανάλογη εκπαίδευση των τμημάτων.

-Η δια της ευκαμψίας υποστήριξη των επιχειρήσεων με όγκο πυρών. Με δεδομένη τη μεγάλη δυσκολία που παρουσιάζει η μεταφορά μονάδων πυρός του Στρατού Ξηράς (πυροβολικού, πυραύλων και άλλων) για την επαρκή υποστήριξη των μαχόμενων τμημάτων ελιγμού και ιδιαίτερα των μεταγγιζόμενων, αυτή επιβάλλει την ύπαρξη οπλικών συστημάτων, βασικά πυραυλικών, μεγάλου βεληνεκούς με πυρομαχικά μεγάλης καταστρεπτικότητας ("έξυπνα" και μη) και αεροκινούμενων με πρώτα τα εξοπλισμένα ελικόπτερα. Γι' αυτό ο εφοδιασμός των ΕΔ με τα συστήματα αυτά επιβάλλεται να αποκτήσει προτεραιότητα έναντι των άλλων μέσων πυρός.

-Η απόκτηση αξιόπιστων πληροφοριών και η ταχεία επεξεργασία- αξιοποίηση αυτών σε συνδυασμό με την ασφάλεια. Η αδιαμφισβήτητη τεράστια αξία και σημασία των πληροφοριών και της ασφάλειας για την επιτυχή διεξαγωγή πολεμικών επιχειρήσεων επιτάσσει και τον με άμεση προτεραιότητα εξοπλισμό των ΕΔ και των αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών γενικά με σύγχρονα υψηλής τεχνολογίας τεχνικά μέσα κάθε κατηγορίας και παντός είδους (επίγεια, θαλάσσια, εναέρια, διαστημικά, ηλεκτρομαγνητικά, οπτικοχημικά κλπ). Η στη σύγχρονη εποχή ανάγκη ετοιμότητας αντιμετώπισης και απειλών τρομοκρατίας η οποία μπορεί να ξεπεράσει τα όποια όρια τρομοκράτησης και να προκαλέσει ανθρώπινες απώλειες και υλικές καταστροφές σε έκταση που να έχει άμεση δυσμενή επίπτωση στην αμυντική προσπάθεια προσδίδει στα μέσα συλλογής- επεξεργασίας πληροφοριών ιδιαίτερα σημαντική αξία.

Σε ότι αφορά την ασφάλεια, οι τεράστιες καταστροφικές δυνατότητες των αντιπάλων στο σύνολο του επιχειρησιακού περιβάλλοντος, πέραν από τα όποια ενεργητικά μέτρα (καταστροφή των εχθρικών μέσων, αντιαεροπορική- αντιπυραυλική κάλυψη, ετοιμότητα αντίδρασης σε επιδρομές και άλλα) απαιτούν την υλοποίηση ενός εκτεταμένου και πλήρους συστήματος ασφάλειας, προστασίας και παραπλάνησης. Η απόκτηση των μέσων για την εφαρμογή του σχεδίου αυτού πρέπει να αποτελέσει μέρος του γενικότερου εξοπλισμού των Ενόπλων Δυνάμεων.

-Οι άριστες πολλαπλές αξιόπιστες σύγχρονες επικοινωνίες. Οι επικοινωνίες που πάντα αποτελούσαν το νευρικό σύστημα της πολεμικής ισχύος έχουν αποκτήσει ακόμη μεγαλύτερη αξία και σπουδαιότητα στον ταχύτατα εξελισσόμενο σύγχρονο πόλεμο και καταστεί οι φορείς λειτουργίας των οπλικών συστημάτων. Τα δεδομένα αυτά είναι που καθιστούν απόλυτα

αναγκαίο και οι ελληνικές ΕΔ να αποκτήσουν ένα ολοκληρωμένο και πλήρες σύστημα επικοινωνιών. Αυτό που αποκαλείται Σύστημα των Συστημάτων Διοίκησης, Ελέγχου, Επικοινωνιών, Υπολογιστών, Πληροφοριών, Κατόπτευσης και Αναγνώρισης (Command, Control, Communications, Computer, Intelligence, Surveillance and Reconnaissance (C4ISR) System of Systems), με το οποίο συνδυάζεται η ισχύς των επί μέρους στοιχείων των ΕΔ και ως σύνολο αυτή κατευθύνεται για την επίτευξη ενός κοινού σκοπού.

Άμεσα συνδεδεμένος με τις άριστες επικοινωνίες είναι ο εξοπλισμός προστασίας κατά του Ηλεκτρονικού Πολέμου και του Κυβερνοπολέμου και διεξαγωγής με επιτυχία αυτών των ειδικών μορφών Πολέμων για την υποβάθμιση της ισχύος του αντιπάλου όπως και την παραπλάνηση αυτού. Η δυνατότητα διεξαγωγής των Πολέμων αυτών και σε περιόδους έντασης των διακρατικών σχέσεων και ακόμη ειρήνης καθιστά επιτακτική και από την Ελλάδα με άμεση προτεραιότητα και ανεξάρτητα από τους άλλους εξοπλισμούς απόκτηση των ανάλογων δυνατοτήτων σε μέσα και εξειδικευμένο προσωπικό.

Κανένα Οικονομικό Κόστος δεν Συγκρίνεται με τα Οφέλη.

Αυτοί είναι βασικά οι εξοπλισμοί που απαιτούνται για τις ελληνικές ΕΔ ώστε αυτές να καταστούν αξιόμαχες και να εκτελέσουν επιτυχώς την αποστολή τους, χωρίς να διαθέτουν ούτε να επιδοθούν στη δημιουργία ισορροπίας και ακόμη υπεροχής σε όγκο στρατευμάτων έναντι των αντιπάλων τους. Όχι ότι οι αντίπαλοι αγνοούν την αξία της ποιοτικής υπεροχής και δεν θα προσπαθούν συνεχώς να την έχουν, αλλά στη σύγχρονη εποχή της συνεχούς και αλματώδους πολύμορφης τεχνολογικής εξέλιξης των πολεμικών μέσων, η οποία και δημιουργεί τη διαφορά στην απόδοση αυτών, δίνει τη δυνατότητα και στην Ελλάδα να επιδιώξει την αύξηση και την υπεροχή της ισχύος της δια της ποιότητας αντί της ποσότητας.

Τη δυνατότητα αυτή είναι κατ' ανάγκην υποχρεωμένη να αξιοποιήσει η Ελλάδα καταβάλλουσα φυσικά και το ανάλογο οικονομικό κόστος το οποίο οπωσδήποτε είναι υψηλό και καλά θα ήταν να αποφύγει να το καταβάλλει, διαθέτουσα τους πόρους της για την οικονομική ανάπτυξη και τη βελτίωση των συνθηκών ζωής του λαού. Η επιλογή όμως δεν πρέπει να εξαρτάται από το τι είναι περισσότερο ή λιγότερο επιθυμητό ή όχι αλλά από το τι είναι περισσότερο ή λιγότερο αναγκαίο και επωφελές.

Με δεδομένο ότι η εθνική άμυνα και ασφάλεια αποτελεί προϋπόθεση για την όποια εν γένει ανάπτυξη της χώρας και την ευημερία του λαού και αυτή δεν μπορεί να αφήνεται στην τύχη αλλά να βασίζεται στην πολεμική ισχύ, δίλημμα για τη διάθεση των αναγκαίων πόρων για την αποτελεσματική θωράκιση της χώρας δεν μπορεί και δεν πρέπει να τίθεται. Ιδιαίτερα τέτοιο δίλημμα δεν μπορεί να υπάρχει όταν η Ελλάδα υποβάλλεται ήδη σε μεγάλες δαπάνες για την δημιουργία πολεμικής ισχύος. Ισχύος όμως η οποία υπολείπεται εκείνης που απαιτείται για την εξασφάλιση της εθνικής άμυνάς της, με συνέπεια η χώρα να τελεί υπό ομηρία και να αναγκάζεται όχι μόνο να υιοθετεί πολιτικές αδυναμίας αλλά και να προβαίνει σε ταπεινωτικές υποχωρήσεις. _

[\[1\]](#) Το πρόσφατα εγκριθέν δεκαετές (2006- 2015) εξοπλιστικό πρόγραμμα προβλέπει δαπάνες 26,74 δισ. Ευρώ (11,39 δισ. για την πρώτη και 15,35 δισ. για τη δεύτερη πενταετία), από τα οποίες τα 9,43 δισ. Ευρώ θα διατεθούν για την αποπληρωμή ανειλημμένων από τα προηγούμενα χρόνια υποχρεώσεων. Το ποσό αυτό των 26,74 δισ. το οποίο αποτελεί το 1% του ΑΕΠ κάποιοι δημοσιογραφικά στρατηγίζοντες και γενικά αερολογούντες βρήκαν υπέρογκο- "μαμούθ" για την αμυντική θωράκιση της χώρας. Η άγνοια και η μικροσκοπιμότητα στο απόγειό τους!

Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Του Υποστρατήγου ε.α. Π. Λεονάρδου

Το παιχνίδι των αγωγών αλλά και της ενέργειας στην Ν.Α. Ευρώπη φαίνεται να αφήνει αρκετά κέρδη στη χώρα μας. Η πολιτική συμφωνία των ηγετών της Ελλάδας, της Ρωσίας και της Βουλγαρίας για την κατασκευή του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης είναι ένα γεγονός με σημαντικές οικονομικές και γεωπολιτικές παραμέτρους.

Η συμφωνία αυτή είναι μια επιτυχία για τη χώρα μας αλλά οι διαδικασίες δεν τελείωσαν ακόμη. Θα πρέπει μέχρι τέλους του 2006 να καθοριστούν οι συμμετέχουσες εταιρείες, τα ποσοστά συμμετοχής, να καθοριστεί το καθεστώς ιδιοκτησίας του αγωγού και να υπογραφεί τελικά διακρατική συμφωνία. Οι διαπραγματεύσεις θα είναι δύσκολες διότι παραμένουν αρκετά «αγκάθια» όπως, ότι η Βουλγαρία επιθυμούσε σπάσιμο της ιδιοκτησίας στα τρία, η Ρωσία θέλει την πλειοψηφία στον αγωγό ενώ η χώρα μας προτείνει το 51% να δοθεί στις συμμετέχουσες εταιρείες.

Στον σχεδιαζόμενο πετρελαιοαγωγό συμμετέχουν τρία επιχειρηματικά κονσόρτσιουμ : Η ΕΛΠΕ-Θράκη από Ελληνικής πλευράς, τρεις Βουλγαρικές εταιρείες (Bulgargas – Techno/3 + exportstoyt – Uniports) και ένα Ρωσικό κονσόρτσιουμ (Gazprom, Chevron και ίσως η Lukoil) με επικεφαλής την κρατική TNK-BP. Εδώ βέβαια η συμμετοχή της Chevron είναι αναγκαία, διότι θα είναι αυτή η οποία θα μεταφέρει καύσιμο από το Καζακστάν και έτσι εξασφαλίζεται ακόμη περισσότερο η βιωσιμότητα του αγωγού.

Σήμερα το φθηνότερο μέσο για την μεταφορά των πετρελαίων της Ρωσίας και της Κασπίας στις διεθνείς αγορές, της Ευρώπης και των ΗΠΑ, είναι με δεξαμενόπλοια από τη Μαύρη Θάλασσα δια της Μεσογείου. Συγκεκριμένα τα πετρέλαια αυτά από τους τόπους εξόρυξης φθάνουν με τον αγωγό CPC στο Νοβοροσίσκ (στη Μαύρη Θάλασσα) και από εκεί μεταφέρονται στη Μεσόγειο με δεξαμενόπλοια δια των στενών των Δαρδανελίων.

Η Τουρκία όμως από τον Οκτώβριο του 2002 επέβαλε περιορισμούς στη διέλευση δεξαμενοπλοίων και φορτίων από τα στενά με αποτέλεσμα την καθυστέρηση στη διέλευση για ένα μήνα περίπου και την επιβάρυνση των φορτίων με 12 δολ. τον τόνο. (Σήμερα διέρχονται από τα στενά 135-140 εκατ. τόνοι το χρόνο). Η παράκαμψη των στενών επομένως κρίνεται ως αναγκαία για πρακτικούς και οικονομικούς λόγους αλλά και για πολιτικούς λόγω της εξάρτισης που θα υπάρξει στο μέλλον από το καθεστώς των στενών και αυτό ακριβώς το πρόβλημα επιλύει ο αγωγός Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Σημειώνεται ότι ο αγωγός θα είναι βιώσιμος λόγω της εξασφαλισμένης ροής του πετρελαίου και της αυξημένης τιμής του.

Αλλά και στο ζήτημα της μεταφοράς φυσικού αερίου η Ελλάδα θα έχει λόγο, αφού από τη χώρα μας θα διέρχεται ο αγωγός Τουρκίας-Ελλάδος-Ιταλίας. Όπως είναι φυσικό η κατασκευή του Ελληνοϊταλικού αγωγού φυσικού αερίου θα αποτελεί επέκταση του Ελληνοτουρκικού αγωγού. Με την υλοποίηση των έργων αυτών η χώρα μας μετατρέπεται σε δίαυλο μεταφοράς μεγάλων ποσοτήτων φυσικού αερίου από την περιοχή της Κασπίας και την Κεντρική Ασία στις ενεργοβόρες αγορές της Δυτικής Ευρώπης. Αυτός ο αγωγός θα είναι ένας από τους πέντε άξονες προτεραιότητας των Διευρωπαϊκών Δικτύων Ενέργειας δεδομένου ότι η μεταφορά φυσικού αερίου από τις ενεργειακές πηγές της Ανατολής προς την Ευρώπη είναι στρατηγική επιδίωξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η κρίση Ρωσίας-Ουκρανίας στις αρχές του έτους αναβάθμισε την σημασία του αγωγού Τουρκίας-Ελλάδας-Ιταλίας, ο οποίος είχε σχεδιαστεί ως εναλλακτικός δρόμος για την τροφοδοσία της Δ.Ευρώπης με φυσικό αέριο από την Κασπία.

Η μεταφορά του αερίου για την Ευρώπη θα ξεκινά από την Κομοτηνή και θα φθάνει στη Νέα Μεσημβρία μέσω του υπάρχοντος ελληνικού δικτύου. Από εκεί θα κατασκευαστεί αγωγός μήκους 300 χλμ. περίπου ο οποίος θα μεταφέρει το αέριο στον Σταυρολιμένα στις ακτές της Ηπείρου. Από εκεί με υποθαλάσσιο αγωγό, μήκους 212 χλμ. θα μεταφέρεται το αέριο στο Λέτσε της Ιταλίας.

Σημαντικό είναι ότι σύμφωνα με μελέτη που εκπονήθηκε για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Παγκόσμιας Τράπεζας, στην περιοχή των Βαλκανίων

θα επενδυθούν στην ενέργεια 21 δις € συνολικά για τα επόμενα 15 χρόνια, προκειμένου η αγορά ενέργειας της Νοτιοανατολικής Ευρώπης να φθάσει στα αντίστοιχα επίπεδα της εσωτερικής αγοράς της Ε.Ε. Υπολογίζεται ότι 12,5 δις € θα δαπανηθούν για την αποκατάσταση των σταθμών παραγωγής ηλεκτρισμού και την κατασκευή νέων και 8,5 δις € θα ξοδευτούν επιπλέον για την κατασκευή αγωγών.

Το κόστος κατασκευής του αγωγού πετρελαίου Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης θα φθάσει τα 700 έως 800 εκατ. δολάρια ενώ τα έσοδα για τη χώρα μας θα είναι της τάξεως των 30 εκατ. € το χρόνο. Το κόστος του αγωγού φυσικού αερίου από την Κομοτηνή ως τη Θεσπρωτία θα ανέλθει στα 600 εκατ. € ενώ το επενδυτικό κόστος του υποθαλασσίου αγωγού μέχρι την Ιταλία που θα κατασκευάσουν από κοινού η ΔΕΠΑ και η EDISON , εκτιμάται ότι θα υπερβεί τα 300 εκατ. €. Τα χρήματα λοιπόν είναι πολλά αλλά το παιχνίδι δεν είναι μόνο οικονομικό, είναι κυρίως γεωπολιτικό, διπλωματικό και μερικές φορές και στρατιωτικό.

Ο «πόλεμος» για τους αγωγούς συνιστά ένα από τα πιο κρίσιμα κεφάλαια στη διεθνή στρατηγική των μεγάλων δυνάμεων :

- Οι ΗΠΑ επιδιώκουν την αποδυνάμωση της Ρωσίας και τον εγκλωβισμό της στα φυσικά της εδαφικά όρια προσπαθώντας να αποτρέψουν την στρατηγική

σύζευξη Ρωσίας-Ευρώπης, μέσω της προμήθειας πετρελαίου και φυσικού αερίου.

- Η Ρωσία επιδιώκει να αποφύγει την περικύκλωσή της και σ' αυτή την προσπάθειά της μπορεί να ενταχθεί και ο αγωγός Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης, ο οποίος παρακάμπτει τα στενά των Δαρδανελίων περιορίζοντας τον μονοπωλιακό ως σήμερα ρόλο τους.
- Η «παλιά Ευρώπη» διαισθανόμενη τις επερχόμενες «απειλές» προσπαθεί με νέους αγωγούς να παρακάμψει την «νέα Ευρώπη» στην οποία επιρροή ασκεί η Ουάσιγκτον. Ο Ελληνοϊταλικός αγωγός φυσικού αερίου που θα κατασκευαστεί στη χώρα μας εξυπηρετεί και αυτό το σκοπό.

Οι εξελίξεις αυτές προσδίδουν ένα χαρακτήρα εθνικής σημασίας στην ανάγκη διαμόρφωσης μιας ενεργειακής πολιτικής για τη χώρα μας τέτοιας που να μας καθιστά ενεργειακό παίκτη στη διεθνή σκακιέρα. Σημειώνεται ότι δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας η ύπαρξη πετρελαίου και φυσικού αερίου στο Αιγαίο όπως αποκάλυψε μελέτη της Γεωπολιτικής Επιθεώρησης των ΗΠΑ που δημοσιεύθηκε το 1998. Σύμφωνα με αυτή τα ενεργειακά αποθέματα στο Αιγαίο κυμαίνονται μεταξύ 1 έως 10 δις βαρέλια πετρελαίου και από 120 έως 600 Tcf φυσικού αερίου.

Η διέλευση των αγωγών από τη χώρα μας επαυξάνει την ασφάλειά της διότι οποιαδήποτε μορφής αστάθειας, αν υπάρξει στο μέλλον, θα επηρεάζει την τιμή του πετρελαίου και του φυσικού αερίου προς τα πάνω. Επομένως το ενδιαφέρον πλέον των διεθνών οργανισμών θα αυξηθεί για μας, προκειμένου να εξασφαλίζεται η ομαλή λειτουργία των αγωγών μέσα από ένα περιβάλλον ασφάλειας.

Η Ελλάδα έχει λοιπόν μεγάλο εθνικό συμφέρον να συμμετάσχει στη διαμόρφωση μιας αυθεντικής ευρωπαϊκής στρατηγικής και να προωθήσει την κατασκευή των αγωγών Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης και Ελλάδος-Ιταλίας.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟ ΛΙΒΑΝΟ ΚΑΙ ΟΙ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΙ ΡΟΛΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΗ Μ. ΑΝΑΤΟΛΗ

Αντιστρατήγου εα Γεωργίου Κοράκη

Μέλους ΔΣ/ ΕΛΕΣΜΕ

Είναι η τρίτη φορά στην πρόσφατη ιστορία (τελευταία τριακονταετία) που τραγικά γεγονότα στον Λίβανο συνδέθηκαν άμεσα με την Κύπρο αλλά λειτούργησαν και ενισχυτικά στην προσπάθειά της για εξουδετέρωση των αρπακτικών επιδιώξεων της Τουρκίας και των υποστηρικτών της.

Η πρώτη ήταν το 1975 όταν άρχισε ο φρικτός και αιματηρός εμφύλιος πόλεμος στον Λίβανο με την ανάμειξη της Συρίας (Συριακός στρατός κατόπιν αιτήματος των χριστιανών εισέβαλε στο Λίβανο) και την απαίτηση του Ισραήλ να απομακρυνθεί ο Συριακός στρατός. Ο εμφύλιος διήρκεσε (με όλες τις τραγικές συνέπειές του για το λαό του Λιβάνου) αρκετά χρόνια. Ο Συριακός στρατός έφυγε και το κενό ήλθε να καλύψει η Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης.

Ήταν τότε που η Κύπρος υπό το βάρος του Αττίλα προσπαθούσε να «σηκωθεί όρθια», να αντιμετωπίσει τις συνέπειες του ξεριζωμού 250.000 ατόμων, τότε που η οικονομία της βρέθηκε στη χειρότερη κατάσταση, πολλοί Λιβανέζοι πρόσφυγες που είχαν την οικονομική δυνατότητα να φύγουν επέλεξαν την Κύπρο ως χώρα διαμονής και έδωσαν την πρώτη ανάσα στην Κυπριακή οικονομία. Εκεί που ο Αττίλας υπελόγιζε ότι η Κύπρος θα παρέλυε οικονομικά συνέβη ακριβώς το αντίθετο. Η οικονομία της Κύπρου «πήρε την ανιούσα», με αποτέλεσμα πολύ σύντομα μετά την εισβολή του Αττίλα το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν της Κύπρου να επανέλθει στα φυσιολογικά του επίπεδα. Ήταν η αρχή του οικονομικού θαύματος της Κύπρου που, συντελουμένων και άλλων παραγόντων συνέβαλε αποφασιστικά στην είσοδό της στην ΕΕ. Η τότε τραγωδία στο Λίβανο υπήρξε καθοριστικός παράγοντας στην οικονομική ανόρθωση της Κύπρου.

Η δεύτερη φορά ήταν τα γεγονότα του 1982 με την άμεση ανάμειξη του Ισραήλ. Με αφορμή την απόπειρα δολοφονίας του Ισραηλινού Πρέσβη στο Λονδίνο, ο Ισραηλινός στρατός εισέβαλε στον Λίβανο και πολιόρκησε την Βηρυτό με τραγικές συνέπειες για τους Λιβανέζους, με χιλιάδες θύματα αμάχων. Το αποκορύφωμα των τότε στρατιωτικών επιχειρήσεων του Ισραηλινού Στρατού ήταν η μεγάλη σφαγή των Παλαιστινίων στους προσφυγικούς καταυλισμούς Σιάπρα και Σιατίλλα που διεπράχθη από χριστιανούς φαλαγγίτες κάτω όμως από την προστασία των Ισραηλινών (Αριέλ Σαρόν). Τότε και πάλι χιλιάδες Λιβανέζοι πρόσφυγες που πήραν το δρόμο της ξενιτιάς διάλεξαν για πρώτο σταθμό την Κύπρο. Η Κύπρος για δεύτερη φορά όρθωσε το ανάστημά της, δυσανάλογο του μεγέθους της και ανταποκρίθηκε στον ανθρωπιστικό της ρόλο με επιτυχία. Τη φορά αυτή η εγκατάσταση Λιβανέζων προσφύγων στην Κύπρο εκτός από τα οικονομικά οφέλη που προέκυψαν είχε και

πολιτικές συνέπειες, σημαντικές, αφού αναδείχθηκε πρακτικά και αναμφισβήτητα η Στρατηγική αξία της θέσης της Κύπρου για τη Μ. Ανατολή.

Τότε οι ΗΠΑ παρακολουθούσαν τις εξελίξεις υποστηρίζοντας τις Ισραηλινές στρατιωτικές ενέργειες και κάτω από κατακραυγή και πίεση της διεθνούς κοινότητας μετά την προαναφερθείσα μεγάλη σφαγή των Παλαιστινίων επενέβησαν με παρουσία Αμερικανών Πεζοναυτών στο αεροδρόμιο της Βηρυτού. Η μέχρι τότε όμως προκλητική τους συμπεριφορά εξόργισε τους Ισλαμιστές που τους κατελόγισαν μεγάλη ευθύνη για την σφαγή των αμάχων με αποτέλεσμα την εναντίον τους επίθεση αυτοκτονίας τον Οκτώβριο 1982 με συνέπεια 241 Αμερικανοί Πεζοναύτες να χάσουν τη ζωή τους. Τότε οι ΗΠΑ ζήτησαν από τους Τούρκους τη χρησιμοποίηση της Αεροπορικής Βάσης του Ιντσιρλίκ για ανθρωπιστική βοήθεια και αυτοί αρνήθηκαν, οπότε στράφηκαν προς την Κύπρο που τους άνοιξε διάπλατα τις πόρτες. Εκεί οι ΗΠΑ συνειδητοποίησαν τη Στρατηγική αξία της Κύπρου για την ευρύτερη περιοχή την οποία μετά βέβαια «ξέχασαν».

Η τρίτη φορά ήταν στον πρόσφατο πόλεμο στο Λίβανο όπου η Κύπρος ανταποκρίθηκε με επιτυχία στον πολιτικό και ανθρωπιστικό της ρόλο με τρόπο μάλιστα που προκάλεσε τα εύσημα πολλών χωρών (ΗΠΑ - Αγγλία - Γαλλία - Ρωσία - Γερμανία κ.λ.π.). Ο Κυπριακός λαός που «έχει ζήσει στο πετσί του» το δράμα του βίαιου εκτοπισμού έδειξε την ευαισθησία του στους άμαχους που εγκατέλειπαν την κόλαση του Λιβάνου. Στην Κύπρο φιλοξενήθηκαν και μέσω αυτής ταξίδεψαν για τις χώρες προορισμού των. Οι Κύπριοι απέδειξαν ότι δεν «περιμένουν μαθήματα ανθρωπισμού» από εκείνους που επιβραβεύουν αυτούς που δημιουργούν πρόσφυγες και μπορούν να διαχωρίζουν τους αθώους πολίτες από τις ένοχες κυβερνήσεις των. (Φιλοξενήθηκαν στην Κύπρο Αμερικανοί πολίτες με τις καλύτερες συνθήκες).

Η Κύπρος κατάφερε να ανταποκριθεί στο δύσκολο έργο της υποδοχής όλων όσων εγκατέλειψαν το Λίβανο. Ξεπέρασε τα όριά της. Η συμβολή της στην απομάκρυνση ξένων υπηκόων και προσφύγων ήταν καθοριστική. Η Κυπριακή κυβέρνηση ανέλαβε και έφερε εις πέρας με επιτυχία ένα μεγάλο έργο. Μέσα από όλο αυτό το σκηνικό δεν μπορεί κανείς να παραβλέψει στο διπλωματικό επίπεδο, την ανάδειξη του ρόλου της Κύπρου. Ενισχύθηκε η παρουσία της στο επίπεδο της ΕΕ. Βρέθηκε στο επίκεντρο του διεθνούς ενδιαφέροντος. Πρόσφερε υπηρεσίες σε ανθρώπους διαφόρων εθνικοτήτων. Πέρασαν από εκεί σημαίνοντα πολιτικά πρόσωπα (Πρωθυπουργοί, Υπουργοί Εξωτερικών, άλλοι αξιωματούχοι και γενικά πρόσωπα που έχουν λόγο στο ευρωπαϊκό αλλά και γενικότερα στο διεθνές προσκήνιο).

Σύγκρουση Συμφερόντων

Στο μαρτυρικό Λίβανο στον πρόσφατο πόλεμο αναμετρήθηκε η κρατική τρομοκρατία με την τρομοκρατία φανατικών ομάδων που έπνιξε στα αίμα αμάχους και προσφυγοποίησε χιλιάδες ανθρώπους. Για άλλη μια φορά χρησιμοποιήθηκε η πολλαπλασία κρατική τρομοκρατία για να αντιμετωπισθούν τρομοκρατικές ομάδες.

Η επιλεκτική αξιολόγηση της ανθρώπινης ζωής όπου ένας Ισραηλινός εξισούται με εκατόμβες αμάχων και καταστροφή της υποδομής μιας ολόκληρης χώρας είναι έκφραση πολιτικής δράσης που εκπορεύεται από ξεπερασμένες ηγεμονικές αντιλήψεις που δεν είχαν και δεν πρόκειται να έχουν ειρηνικό αποτέλεσμα. Μέσα από τις δηλώσεις αλλά κυρίως τις ενέργειες των «παικτών» αναδυόταν πολύ καθαρά το μίσος, η εκδικητικότητα, ο ανύπαρκτος σεβασμός στην ανθρώπινη ζωή των αμάχων που σε τίποτε δεν έφταιξαν για να πληρώσουν για ένα πόλεμο που δεν τον ενέκριναν αλλά και καμιά συμμετοχή δεν είχαν.

Η εισβολή στο Λίβανο εντάσσεται σε ένα ευρύτερο σχέδιο αναδιάταξης των χωρών της περιοχής, εντάσσεται στις επιδιώξεις των ΗΠΑ για μια νέα Μέση Ανατολή που πρώτη η Υπουργός των Εξωτερικών των ΗΠΑ δημόσια δήλωσε, που περιλαμβάνει αλλαγές συνόρων, εγκαθίδρυση «φιλικών» προς τις ΗΠΑ καθεστώτων ώστε να αυξηθούν οι πρόθυμοι για συμμαχίες και τέλος περιλαμβάνει και την ανεμπόδιστη εκμετάλλευση των πετρελαίων.

Μεγάλα συμφέροντα παίχθηκαν πίσω από αυτόν τον πόλεμο που δεν ξεκίνησε έτσι ξαφνικά και δεν έχει τις ρίζες του στην «βεντέτα» Ισραήλ και Χεζμπολάχ. Οι στόχοι είναι βαθύτεροι και πολύ μεγαλύτερου βεληνεκούς οι επιδιώξεις του. Στην εύφλεκτη αυτή περιοχή συγκρούονται και αναμετρώνται μεγάλα πολιτικά, στρατηγικά, οικονομικά και ενεργειακά συμφέροντα. Με μια ματιά στο χάρτη της περιοχής μπορεί κανείς εύκολα να διακρίνει την έκταση και την κρισιμότητα των παιχνιδιών που παίζονται. Στην διαχρονικά ανειρήνευτη περιοχή η Κύπρος και η Ελλάδα είναι σε θέση ή μπορούν να διαδραματίσουν και τι είδους ρόλο; Ο πόλεμος προσέφερε στις δύο χώρες την ευκαιρία να διαδραματίσουν το δικό τους τεράστιο ρόλο στην αντιμετώπιση των ανθρωπιστικών προβλημάτων που προέκυψαν από τη σύγκρουση. Επιβεβαιώθηκε η σημαντική στρατηγική θέση πρωτίστως της Κύπρου αλλά και της χώρας μας στην ευρύτερη περιοχή της Μ.Ανατολής αφού η Κύπρος μετατράπηκε σε γέφυρα διακίνησης προς και από την περιοχή των επιχειρήσεων. Η θέση αυτή υπαγορεύει στις δύο χώρες να διαδραματίσουν πέραν του ανθρωπιστικού και τον πολιτικό τους ρόλο για ειρήνευση αφού οι καλές σχέσεις που διατηρούν με το Ισραήλ αλλά και τις Αραβικές χώρες της περιοχής τους καθιστούν αξιόπιστους διαμεσολαβητές. Βέβαια θα είμαστε αφελείς εάν πιστεύαμε ότι η διαμεσολάβησή μας θα μπορούσε να ειρηνεύσει μια περιοχή που διακυβεύονται τεράστια συμφέροντα, εμπλέκονται μεγάλες δυνάμεις και εξυπηρετούνται πολιτικοί, στρατηγικοί, οικονομικοί στόχοι. Από την άλλη πλευρά αυτό δεν πρέπει να λειτουργήσει αρνητικά στην καταβολή προσπάθειας ειρήνευσης. Οι δύο χώρες σε συνεργασία με την ΕΕ ή με χώρες μέλη της και μαζί με άλλες εμπλεκόμενες χώρες οφείλουν να δοκιμάσουν να διαδραματίσουν το ρόλο τους.

Η από κοινού διπλωματική και πολιτική δράση της Ελλάδος και Κύπρου να κινηθεί σε δύο άξονες :

α. Στο ανθρωπιστικό-ειρηνευτικό επίπεδο : Έχουν αναπτυχθεί πρωτοβουλίες και με τη συμμετοχή της Ελλάδος και Κύπρου στη διεθνή ειρηνευτική δύναμη και η

θέση της Κύπρου ως βάση διακίνησης της ειρηνευτικής δύναμης συμβάλουν στην ενίσχυση του ευρωπαϊκού ρόλου μας. Ειδικότερα η Κύπρος οφείλει να αξιοποιήσει την ευκαιρία της συνεργασίας με τη Γαλλία και να επενδύσει στη βοήθειά της για επίλυση των δικών προβλημάτων. Η ανάληψη πρωτοβουλίας ώστε μελλοντικές ειρηνευτικές συνομιλίες να διεξαχθούν στην Ελλάδα ή Κύπρο, θα επιβεβαιώσει την «βαρύτητα» της χώρας μας και θα αναδείξει την ευρωπαϊκή δυναμική της Κύπρου και η διάσταση αυτή έχει προοπτική.

β. Στο διπλωματικό πεδίο : Η «θολή» νίκη των δύο πλευρών διευκολύνει μεσολαβητικές ενέργειες αφού η απόλυτη επικράτηση σε έναν πόλεμο του ενός αντιπάλου ενισχύει την αλαζονεία του νικητή και την πληγωμένη υπερηφάνεια στον ηττημένο, συνέπειες που για μεγάλο χρονικό διάστημα μετά δεν διευκολύνουν τις ειρηνευτικές προσπάθειες. Απεναντίας όταν σε ένα πόλεμο δεν υπάρχει καθαρή νίκη τότε η μετέπειτα προσπάθεια για ειρήνευση είναι συνήθως αποτελεσματική. Διπλωματικές πρωτοβουλίες προς Ισραήλ - Λίβανο (συμπεριλαμβανομένης και της Χεζμπολάχ) αλλά και προς Συρία και Ιράν (με τα κράτη αυτά διατηρούμε πολύ καλές σχέσεις) να επιλύσουν τις διαφορές τους. Η εξέταση της δυνατότητας δημιουργίας προϋποθέσεων για εμπορικές πράξεις και η παρότρυνση προς αυτές των εμπλεκομένων, πιθανώς να ενισχύσουν την προσπάθεια για διπλωματική και πολιτική συνεννόησή των. Η οργάνωση περιφερειακών διασκέψεων με πρωτοβουλία Ελλάδος και Κύπρου ενισχύουν την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των εμπλεκομένων και διευρύνουν τον κύκλο των επαφών.

γ. Η χώρα μας διατηρεί πολύ καλές σχέσεις με το Ισραήλ σε όλα τα επίπεδα. Το Ισραήλ μπορεί να εφαρμόζει το δόγμα «πολλαπλασία κρατική τρομοκρατία» για να εξουδετερωθούν τρομοκρατικές ομάδες όμως με τη σημερινή τεχνολογία των οπλικών συστημάτων ο φράκτης ασφαλείας και οι ζώνες ασφάλειας έχουν χάσει την συμβολή που είχαν στην ασφάλεια του κράτους. Η Ισραηλινή ηγεσία είναι καιρός να αντιληφθεί ότι :

(1) Η ασφάλεια της χώρας της δεν κατοχυρώνεται με πολέμους και στρατιωτικές επιχειρήσεις με έξυπνα όπλα.

(2) Ότι μπορεί να έχουν εξασφαλισμένη την συνεχή και άνευ προϋποθέσεων υποστήριξη των ΗΠΑ, όμως οι Ισραηλινοί πολίτες είναι υποχρεωμένοι να ζήσουν με τους γείτονές τους.

Από την πρόσφατη πολεμική περιπέτεια οφείλει να συνειδητοποιήσει η ηγεσία του Ισραήλ ότι η μοναδική λύση για την κατοχύρωση της ασφάλειας είναι η διαπραγματεύση και ο έντιμος συμβιβασμός με τους γείτονες και προς αυτή την κατεύθυνση η χώρα μας μπορεί να καταδείξει με έξυπνη διπλωματία.

Οι καλές σχέσεις που διατηρούμε (Ελλάδα και Κύπρος) με όλα τα κράτη της Μ.Ανατολής για να αποδώσουν πέρα από τον οικονομικό τομέα έχουν ανάγκη από θωράκιση ιδιαίτερα διπλωματική. Επειδή στις χώρες αυτές οι κοινωνικές, πολιτικές

και θρησκευτικές καταστάσεις είναι ιδιαίζουσες, περίπλοκες και πολλές φορές απρόβλεπτες η συνεχής επαφή και επικοινωνία μαζί τους είναι επιβεβλημένη. Η προσπάθειά μας για σταθερή παρακολούθηση και η φιλική και αξιόπιστη επικοινωνία μαζί τους θα τους πείσουν για τις καλές μας προθέσεις. Επιλεκτικές επισκέψεις όμως αξιωματούχων μας στην περιοχή αφαιρούν από το ειδικό μας βάρος και αποδυναμώνουν τον ρυθμιστικό μας ρόλο.

Hungary 's Security and Defence Policy in the new geostrategic environment

by

Col László NAGY DSc

(Head of Faculty at the "Miklós Zrínyi" National Defence University, Hungary)

and

LtCol Tibor Kovács DSc

(Leading Instructor at "Miklós Zrínyi" National Defence University, Hungary)

The aim of this short article is to give a summary of the most significant changes of the security environment and situation of the Republic of Hungary, which have occurred since the end of the Cold War.

The Warsaw Pact ceased to exist in 1991 and ever since then Hungary along with the other Eastern European countries has been searching for the most appropriate answers to the security challenges she was facing. All in all, there were 5 alternatives to choose from: neutrality, building a regional security structure, developing a fully independent security structure, re-joining an Eastern security structure or joining Western security structures.

To become a "neutral" state, the guarantees of the so-called Great Powers were missing, as none of the UN Security Council members was willing to grant a such guarantee.

The idea of forming a new regional structure did not promise to be stable and stay long due to the obvious differences of the interests of the small countries in the neighbourhood and the region. What more, it was and is obvious that any small alliance formed would remain weak against any Great Power no matter if it is only a Great Country or a Great Alliance existing in as part of the world. Even though there was a regional cooperation structure established this time, the so-called Visegrad-four (V4) comprising of Poland , the Czech Republic , Slovakia and Hungary . This alliance not being a security policy alliance had only one security policy aspect, namely that it had promoted the overall integration preparation process of its member states.

Re-orientation on the East was simply not attractive due to the historic experiences, while Western integration at that very moment did not seem feasible.

The only security option remaining for Hungary was the formulation of an indigenous security concept for herself, which was explicitly formulated in Hungary's first ever "security policy document" and its "national defence policy document" endorsed by the parliament in 1993. These parliamentary documents have already expressed though the Hungary's security and defence policy concerns on the long run could best be addressed only by joining NATO and the European Union. As that time reaching these goals it did not seem possible within a short period of time, e.g. within a couple of years, the above two documents stated that until the accession to the Western alliances becomes feasible, Hungary will have to rely on her own means and devices in order to provide her own security. By coming to this conclusion, Hungary did not stand alone, as most of the countries in Central Europe have come to the same conclusion at nearly the same time. This was reflected in the security policy documents of these other Central European countries as well.

Another new feature of these documents was that these were the first to reflect a new, more complex understanding of security and security policy, namely extending the purely military based security concept by adding also other elements of the civilian society, namely the social, economical, environmental and other elements of it. These documents have stated also, that despite being a complex unit, security of a country is one and indivisible. Among the new-type elements of security the two documents also listed the risk factors to security, namely ethnic conflicts, economic instability, organised crime and mass migration, among others.

The documents also expressed that security of a country can be ensured through its economic, foreign and defence policy. based upon these statements, Hungary's "triple priority" in security became accession to the Western alliances (NATO and EU), good neighbourly connections and support out the Hungarian minorities living mostly in the neighbouring countries. Yet, the armed forces (called in Hungarian the "Honved" Army, in English: National Defence Forces) basic mission remained to be ready to defend homeland territory against any potential aggressor. The national defence policy of this time was based on the triple principles of "cooperation, deterrence, defence", keeping the employment of the armed forces for the purpose of defence of the country as the last mean. Both the national security and the national defence document have stated that Hungary considers no other state to be her enemy.

There have been considerable changes in the security environment of Hungary between 1993-1998. The post-Yugoslav crisis escalated further away from Hungary's border in South-Eastern direction, and with the exception of Kosovo and FYROM, it got beyond its peak. By this time the so-called CFE Treaty

on the traditional weapons in the region started to function effectively, what more the programme's "ceiling lowering part" was more or less successfully realised by withdrawing over 58 thousands of heavy armaments from the tables of organisation and equipment (TOE) of the countries here thus eliminating the chances of a sudden general attack by any of the countries on the continent. Hungary's Eastern neighbour, the Ukraine has given in the mean time up its nuclear armament (by handing over its nuclear warheads to Russia) and joined the Atomic Ban Treaty as a country free from any nuclear armament. Yet, the most important change in the security environment was that chances to join the Euro-Atlantic security structures has become a daily reality from a distant dream.

All these changes necessitated the renewal of the country's security policy. This happened at the end of 1998 when the Hungarian Parliament approved Hungary's Security and Defence Policy Document. This took already for granted the country's membership in NATO, and although it contained quite many element from the previous national security document, it also had many new elements and features as well. One of the most important old elements was, that Hungary sees not any other country as her enemy. Among the new features there were the mentioning and listing of tasks deriving from our membership in the Alliance, of which the most important was the eventual participation in armed peace support and crisis management missions abroad, but we also could list among the new tasks the different other crisis management methods and conflict prevention.

The above document set as a task for the Hungarian government to develop a separate national security and a national military strategy. But it took later much longer time, than it was foreseen in this period of time.

The Hungarian Republic's National Security Strategy was published in the year 2004 in the form of a government decision, and it listed three national and international documents as its fundamentals: the previous Hungarian Security and Defence Policy Document, NATO's Strategic Concept of 1999 (which was approved already with Hungarian participation) and the European Union's strategic level document ("A secure Europe in a better world").

This security strategy lists Hungary's priorities, the country's vital interests, analyses the immediate region's security, the threats lurking in this region and based upon those gives a list of tasks and the means available to reach these goals. The documents sets out of the complex understanding of "security" especially when analysing the risks. it lists the goals, the tasks in order ensuring security of the nation,

but when it comes to the means available it concentrates basically on two state run mechanisms only: the armed forces and the security services. The main reason for this is that by the time the document was published international terrorism became the main common threat to all Allied nations, by rendering all other factors of threat as secondary.

The security strategy's last chapter practically concentrates on stressing the need for the so-called security sub strategies, listing a military strategy, a counter-emergency strategy (for the event of natural disasters). Of all these only the Hungarian National Military Strategy was elaborated, yet in the form of draft, and its publication is still pending.

The year 2004 brought an important, what more historic change in the life and functioning of the Hungarian Defence Forces: the abolishment of conscription (by leaving it to the government's freedom of decision to re-establish it should the country's interest necessitate it). This way, Hungary has from that time on only two classes of soldiers: the professionals (officers, NCO's) and those serving under contract (officers, NCO's and soldiers).

Hungary joined NATO - along with the Czech republic and Poland - in 1999, only 8 years after the disintegration of the Warsaw Pact. The accession formed a shaky situation for the country as none of her neighbours were members of the same alliance. this meant an island-like situation by in no direction being linked to another NATO member country. On the other hand, Hungary was directly bordering the unstable and volatile Balkans geographic area. No surprise the Hungarian government has always been among the most vehement supporters of the further expansion of NATO. The next NATO expansion circle was announced at the Alliance's Prague Summit in November 2002. This time 7 countries were invited (Romania , Bulgaria , Slovakia , Slovenia , Estonia , Latvia and Lithuania) and after the ratification period, all of them have become full fledged members of the Alliance by summer 2004 by growing the number of Allied nations to 26. Some important geostrategic impacts this extension brought to the security situation of Hungary :

- the time of existing as a NATO island was over, as Hungary got linked to Allied territory through Slovakia, Slovenia and Romania;
- NATO formed a closed ring around the troubled Western Balkans territories;
- NATO reinforced its stabilizing role in the Baltic and Black Sea regions;

- NATO got closer to Russia geographically, including the small Russian enclave of Kaliningrad fully encircled by NATO Allied countries.

The EU accession of 10 countries in May 2004 the overlap between NATO and the EU was further extended, today there are 19 countries which are members of both alliances, but this number is expected to further grow soon when Bulgaria and Romania would eventually join the EU. This improves the chances of elaborating a really overarching European security and defence policy. At present, Hungary has three NATO member countries and three EU member countries as her neighbours, but this latter will grow to four when Romania would eventually join the EU. Beyond this Hungary is strongly supporting the integration of the western Balkans countries into the Euro Atlantic security structures, which is a fundamental element of our security policy. We believe that on the short run Croatia has the most chances in this region to get integrated in these Alliances, which we would not dare to say about Serbia-Montenegro which is only about to start this long and often painful process. Yet, Hungary is most interested in ensuring that Serbia-Montenegro's advancement on the way of integration is uninterrupted and sound. Among the many reasons for this we would mention the significant Hungarian ethnic minority living in Vojvodina (Vajdaság). We support NATO's Mediterranean Dialogue for the same security concerns, what more we would welcome a such dialogue for both great Alliances.

Finally, let us say a few words about the role and tasks of the Hungarian Defence Forces. The bottom line is that the situation of this armed forces is not easy and complicated. It has been in constant reorganisation and decrease in the past 15 years and practically all Hungarian governments could add something to the long list of "mistakes done". The defence budget in the nineties decreased faster than the armed forces themselves. Just before joining NATO, upon expectations from the Alliance, the that time government decided to raise the defence budget to the 1,81% of the GDP. In 2004 this raising process was halted and changed into decrease again. At present our defence budget is less than 1,3% of the GDP. It is obvious that this has a backlash effect on the capabilities, but still, the Hungarian Defence Forces are present in practically all Allied peace support and crisis management missions, but first and foremost in the Balkans and in Afghanistan . As for the mission in Iraq , Hungary contributed a logistics (transportation) battalion and offered a guard unit for an eventual Allied training mission in the future. The Hungarian Parliament set a ceiling for the number of Hungarian military personnel participating in different missions abroad at the same time: 1000 men at a time. This is roughly 3% of the total force. According to the forecasts, and along with the planned raise of

the defence budget, the total number of men in mission at a time would and could raise up to 1600.

As for our niche capabilities, the Hungarians are traditionally strong in the engineering and medical fields, in water supply and in special forces.

Getting ready to face the so-called new type challenges is a requirement for all NATO and EU member countries. If these countries want to face it shoulder-to-shoulder there are some requirements that can not be bypassed: interoperability and ability to participate in multinational (joint) units, long range air transportability and autonomic functioning are all listed in the wish and requirements lists of the two great Alliances, which we all have to strive for. Hungary is striving to achieve these capabilities for her armed forces and will capitalise in her will on the advantages offered by the membership of the Euro Atlantic hemisphere's great Alliances.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

(2-9-2006)

Υπό Προέδρου ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

Αντιστρατήγου ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑ

Το θέρος του 2006 είναι παρελθόν. Οι πληγές όμως που άνοιξε θα αργήσουν να επουλωθούν. Ο πόλεμος του Ισραήλ κατά των σιτών της Χεζμπολάχ στο Λίβανο επεσκίασε τα γεγονότα. Διετάραξε τις διακοπές πολλών αρμοδίων και έδωσε τροφή σε πολλούς, ειδικούς και μη, αναλυτές στις τηλεοπτικές συζητήσεις.

Αφορμή της Ισραηλινής επίθεσης η απαγωγή και η μη παράδοση οπλίτου από τους αντάρτες της Χεζμπολάχ. Αίτια του πολέμου οι συνεχείς επιθέσεις της εγκατεστημένης και καλυπτομένης στο Λίβανο οργάνωσης Χεζμπολάχ και, γιατί όχι, η αδυναμία επιβολής έως και υπόθαλψης της από το αδύναμο έως ανύπαρκτο στρατιωτικώς πολυπολιτισμικό κράτος του Λιβάνου. Σκοπός, λοιπόν, του πολέμου η διάλυση της διασπαρμένης και αναμειγμένης μετά του λαού Χεζμπολάχ, η αποκατάσταση της τάξης και η εγκαθίδρυση της νομιμότητας του κυρίαρχου κράτους του Λιβάνου. Κατάσταση συμφέρουσα τόσο το Ισραήλ, όσο και τον ανήμπορο να ομολογήσει Λίβανο. Ο σκοπός του πολέμου επέτυχε, εν μέρει, καθόσον στο Ν. Λίβανο θα εγκατασταθούν δυνάμεις στρατιωτικές υπό τον ΟΗΕ και θα αποσοβήσουν τον κίνδυνο των επιθέσεων κατά του Ισραήλ υπό της Χεζμπολάχ, η οποία όμως παραμένει «κράτος εν κράτει» στο Λίβανο και σκορπά απλόχερα «πετροδόλαρα» ως οικονομική βοήθεια προς αποκατάσταση των ζημιών από τους κατοίκους του Λιβάνου. Πράξη και μόνη, που αποδεικνύει τις διασυνδέσεις της οργάνωσης και πέραν του Λιβάνου.

Το συμπέρασμα και αυτού του πολέμου είναι η δυσχέρεια διεξαγωγής του ανταρτοπολέμου από τον οργανωμένο στρατό αλλά και η μοναδικότης και η αναγκαιότης των χερσαίων δυνάμεων στην κατάκτηση και στην επικράτηση επί του εδάφους.

Η έγκαιρη προετοιμασία, η συλλογή πληροφοριών, η καταλληλότης των πολιτικών και στρατιωτικών ηγεσιών, αλλά και η ταύτισή των στη χάραξη του σκοπού του πολέμου αποτελούν πρωταρχικό παράγοντα της επιτυχίας της νίκης.

Γενικότερα, δια μία ακόμη φορά, απεδείχθη πως ο ΟΗΕ είναι ανήμπορος ή ακατάλληλος δια την πρόληψη των κρίσεων και τη λήψη μέτρων προς αποφυγή του πολέμου. Έρχεται μονίμως αρωγός με τη λήξη του πολέμου στις στάχτες του δια τη διανομή της πίττας στους «αφιλοκερδώς» και αλληλεγγύως προστρέχοντες προς αποκατάσταση των ζημιών.

Ο πόλεμος ανέδειξε τη γεωστρατηγική και γεωπολιτική αξία της Ελλάδος και της Κύπρου στο χώρο της Ανατολικής Μεσογείου. Η Ελλάς συμμετέχει στις δυνάμεις αποκατάστασης των ζημιών και αποσόβησης του πολέμου. Ίσως να απαιτείτο ενεργότερη και ισχυρότερη συμμετοχή σε ένα χώρο όπου διαγκωνίζονται οι άκρες εθνικών συμφερόντων.

Στον ευρύτερο χώρο της Μέσης Ανατολής το, όχι και τόσο αμέτοχο στα γεγονότα, Ιράν συνεχίζει τη μη αναίτια ανυπακοή του προς τις αποφάσεις του Σ.Α. του ΟΗΕ δια τη διακοπή του πυρηνικού προγράμματος. Αφορμή που μπορεί να οδηγήσει σε έναν άλλο πόλεμο, παρόμοιο προς τον συνεχιζόμενο, με εκατόμβες νεκρών, Ιρακινό, έστω και αν γίνεται δια την καταστολή της τρομοκρατίας και την εγκατάσταση της δημοκρατίας. Η γη των φυλάρχων και

των θρησκολήπτων ισλαμιστών είναι τελείως άγωνα δια την ανάπτυξη των πολιτευμάτων δυτικού τύπου.

Το Ισραήλ πασχίζει δια την εδραίωση του αμιγώς εθνικού του κράτους στα όσο δυνατόν ευρύτερα όρια προς τον γεωστρατηγικό χώρο μεταξύ Λατίνι ποταμού, Νεκράς, Ερυθράς και Μεσογείου Θαλασσών. Μοναδικό εργαλείο αυτού του σκοπού, η εθνική ισχύς : οικονομία και ένοπλες δυνάμεις.

Εγγύτερα η «φίλη» Τουρκία επιδίδεται προς ανατολάς σε πολεμικές επιχειρήσεις προς διάλυση των Κουρδικών ανταρτικών οργανώσεων, κυριαρχουμένη υπό το κράτος του φόβου της δημιουργίας του Κουρδικού κράτους. Προς δυσμάς απαιτεί την είσοδό της στην Ε.Ε. με θέσεις μετρημένες με τα δικά της μέτρα και σταθμά, παραβλέποντας ακόμη και τα προσφάτως αναμοχθευθέντα μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης μετά της Ελλάδος. Αλήθεια αυτά τα μέτρα τι προσφέρουν στην Ελλάδα, αφού συνεχώς δεν τηρούνται; Παρέχουν όμως στην Τουρκία το καλό πρόσωπο με τις αγαθές προθέσεις επίλυσης «των διαφορών» με την άτακτη γείτονα Ελλάδα που έστω και αν ασθμένως στρώνει το χαλί και πλέκει το εγκώμιο δια την είσοδό της στην Ε.Ε. Οι εσχάτως προβληθείσες και διακηρυχθείσες θέσεις της στρατιωτικής ηγεσίας της Τουρκίας περί αναδιοργάνωσης, μείωσης και μεταλλαγής σε «ήπια δύναμη» πρέπει να τύχουν ιδιαίτερης προσοχής και μελέτης προς αποφυγή λανθασμένων αποφάσεων εκ μέρους της Ελλάδος.

Στα βόρεια σύνορά μας η νέα Σκοπιανή κυβέρνηση δημαγωγεί ένα λαό που τρέφεται από την Ελλάδα και φωνασκεί δια τα δικαιώματά του στο όνομα Μακεδονία και στη Μακεδονία του Αιγαίου.

Με αυτές τις λίγες συνοπτικές σκέψεις εισερχόμεθα στο φθινόπωρο όπου πολλές και σημαντικές αποφάσεις αναμένονται, που θα προσδιορίσουν την περαιτέρω εξέλιξη των πραγμάτων. Δια περισσότερη συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων σας περιμένουμε να μας επισκεφθείτε στο περίπτερο, που και εφέτος θα έχουμε, στις εγκαταστάσεις της εκθέσεως "Defendory 2006" από 3 έως 7 Οκτωβρίου 2006 και στις μηνιαίες συναντήσεις στα γραφεία της Εταιρείας, σύμφωνα με πρόγραμμα που θα σας κοινοποιηθεί εγκαίρως. Η παρουσία μελών και φίλων μας ενισχύει και η συμμετοχή σας στην οργάνωση και στη λειτουργία της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ είναι σκόπιμη και αναγκαία. Σας αναμένομεν

Σκέψεις πολιτικώς ορθές και μελαγχολικές στρατιωτικές εκφάνσεις

Ταξίαρχου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Ας επιχειρήσουμε με την φαντασία μας να εισχωρήσουμε σε μία υποθετική κρατική οντότητα. Μία «χι» επικράτεια. Ας φανταστούμε ανθρώπους με διαφορετικές ικανότητες και οι οποίοι ασχολούνται με τις κρατικές της δικής τους επικρατείας υποθέσεις. Μία ουσιαστική και διεισδυτική ματιά μας στα έργα και τις ημέρες των ανθρώπων αυτών θα αποδόσει αποκαλύπτοντάς μας μια ανοίκεια προς εμάς τυπολογία, η οποία και επόμενο είναι, να φαντάζει ξένη προς την κοινή -με την εθιμικώς γνωστή ελληνική κουλτούρα μας- συνείδησή μας.

Αν γίνουμε περισσότερο ανεκτικοί στην κρίση μας, τότε δεχόμεθα, ότι υπάρχει περιθώριο σημάσεως ενίων ανθρώπων, οι οποίοι κέκτηνται αριθμό ικανοτήτων, οι οποίες θα συντελέσουν στην έστω και μετ'επιφυλάξεων από εμάς αποδοχή τους σαν προσωπικότητες. Ίσως μάλιστα να συναντήσουμε (σπανίως βέβαια) και κάποιους, οι οποίοι υποσχετικά θα είχαν την επάρκεια να προσθέσουν στην υπόθεση «κράτος». Αλλά και με όλα αυτά -και κατά κανόνα- θα διαπιστώσουμε στην πορεία, ότι δεν υπάρχει απόλυτη δεξιότητα στις προσωπικότητες αυτές, ώστε να θεωρηθεί, ότι πληρούν όλες τις προϋποθέσεις μιας προσδοκητής ηγεσίας.

Ας έλθουμε στο δικό μας κράτος. Την Ελλάδα.

Διερωτώμεθα. Υπάρχουν άραγε προσωπικότητες τέτοιες, οι οποίες με την επιδεξιότητα, το ταλέντο, τις αρετές, την γνώση, την κρίση, την ηθική, το φρόνημα, την συνείδηση περί του «Ελληνικού Έθνους» και λοιπές συγγενείς απαραβλητότητες όπως και άλλες ανησυχίες, ότι θα μπορούσαν να κάνουν το μικρό αυτό κράτος μεγάλο; Και όταν λέμε μεγάλο δεν εννοούμε απαραίτητα μεγάλο εδαφικά.

Υπάρχουν τέτοιες προσωπικότητες αλήθεια; Μα και βέβαια υπάρχουν προσω-πικότητες προικισμένες με ευάριθμα προσόντα και είναι ομολογουμένως ικανές να κάνουν την μικρή Ελλάδα μεγάλη. Εδώ, ωστόσο εμφανίζεται μία άλλη πραγμα-τικότητα με συγκρουσιακή τοποθέτηση. Αυτοί οι επιδέξιοι θα χρησιμοποιήσουν αυτή τους την δεξιότητα προς ίδιον όφελος και ουδόλως θα νοιαστούν για το εάν το κράτος ήταν κάποτε μεγάλο και τώρα μικραίνει. Αν συντελούν στην παρακμή του. Στην καταστροφή του. Στην σήψη του. Τα τιποτένια τεχνάσματά τους, οι ελιγμοί τους, η ευνοιοληψία, το εκλεκτορικό πελατολόγιο, η συνειδησιακή άμβλυνση, η εθνική εξαδυνάτιση, η χριστιανική εκφύλιση, το σταδιακά απολλυμένον εθνικόν συνειδός και όλοι οι πάλοι ποτέ θετικισμοί, είναι παράγοντες αντικειμενικοί, οι οποίοι καθορίζουν μία αρνητικής προοπτικής συλλογική (κρατική) πορεία. Οι ιδεαλισμοί και η ενισχυμένη συνειδητότητα σήμερα φαντάζουν, στην μεταλλαγμένη νεοελληνική νοησιарχία, παλαιογενείς και μάλιστα σαν αρχαιοτρόπες θλιβερές γραφικότητες.

Οι σημερινοί σύμβουλοι και κυβερνήτες κερδίζουν την εύνοια των κυρίων τους ή των «οπαδών» τους ή ακόμη και την εκτίμηση των -σε απόσταση τρίτων, μετερχόμενοι μεθόδων, οι οποίες δεν είναι τίποτε άλλο από «ταχυδακτυλουργίες» και συγγενείς ενέργειες αποπροσανατολισμού. Εάν κανείς από αυτούς πιστεύει, ότι ενεργεί ηθικά και εθνικά, αυταπατάται μάλλον, διότι το αποτέλεσμα τον διαψεύδει. Η Ελλάδα όχι μόνον παραμένει μικρή αλλά μικραίνει έτι περισσότερο. Δραματικά.

Αυτή η μερίδα των «ξεχωριστών» αυτών ατόμων απολαμβάνει τα ευχάριστα, λόγω θέσεως, όσο διαρκούν και τα οποία είναι ωραία, μόνο για τους ίδιους και όχι πράγματα, που θα συνέβαλαν στο καλό και στην πρόοδο του κράτους, το οποίον, υποτίθεται, υπηρετούν.

Πώς άραγε θα ήταν δυνατόν να υπάρχει στα χέρια των ικανών, των μεγάλων και των ισχυρών, μία μέθοδος και μία πυξίδα, ώστε να μη συμβαίνουν μάταιες επιχειρήσεις μετά από υπερεκτιμήσεις ούτε άλλες απώλειες, απόρροια υποτιμήσεων, που είναι αποτέλεσμα ακολουθίας φοβισμένων και μικροψύχων συμβουλών;

Σήμερα επικρατούν μεταξύ των συμβούλων και των δεξαμενών σκέψεως, διάφοροι πολιτικοί νεολογισμοί, οι οποίοι δυστυχώς για την περίπτωση της μικρής μας χώρας, μάλλον δυσάρεστες εξελίξεις προεικάζουν και οι οποίες απέχουν από τους προϋπολογιζομένους ευδαιμονισμούς.

Παρατηρούμε, ότι στους συμβούλους και τους κυβερνήτες υπάρχει μία διστακτικότητα και ένας αυτοπεριορισμός στο να διεξέλθουν μέχρις ενός κατηγορηματικού αποφαντικού, σοβαρών εθνικών και άλλων μειζόνων θεμάτων. Μία αξιοσημείωτη δυστοκία αποκαλύπτεται από την εκπεφρασμένη ανασταλτικότητα των επισήμων χειρισμών. Αυτό το φαινόμενο είναι ένα προϊόν του μοντέρνου τρόπου πολιτικής αντιλήψεως όλων σχεδόν των υποθέσεων. Σήμερα, σ'αυτή την εποχή της μεθοδευμένης (από αλλότριες και ημεδαπές αδιαφανείς πηγές) συγχύσεως, το έργο των δεξαμενών σκέψεως και των συμβούλων έχει περιαχθεί σε πολυσύνθετη λειτουργία των απείρων παραμέτρων. Συνέπεια τούτων είναι η ανάδειξη του εισηγητικού, το οποίον αγγλιστί εκφέρεται ως "politically correct" (πολιτικώς ορθόν). Αυτό βεβαίως μπορεί, μέσα στους μηχανισμούς να μετεξελίσσεται σε «κομματικώς συμφέρον», «κομματικώς κοστίζον», «κομματικώς επιζήμιον» ή «αντιπολιτευτικώς παγιδευτικόν», «γραφειοκρατικώς κατοχυρώσιμον», «παραταξιακώς επιβιώσιμον», «δημαγωγικώς δολιευτικόν», «πραγματοκρατικώς αναδέξιμον», «δογματικώς αναπόδεκτον» και ακόμη μερικές χιλιάδες παρομοίων πολιτικώς παρεκτατικών διατυπώσεων.

Και επανερχόμεθα στο politically correct. Και τί είναι πολιτικώς ορθόν για έναν Έλληνα; Και πώς μπορεί να είναι συμβατό με το πολιτικώς ορθό του Αμερικανού, του Άγγλου, του Αφγανού; Η ορθή πολιτική σκέψη λογικά ευθυγραμμίζεται με το εθνικό συμφέρον. Το εθνικό συμφέρον δεν προσκολλάται σε άρματα αλλοίων πορειών. Κυρίως το πολιτικώς ορθόν τακτοποιεί αμοιβαίες επιδιώξεις διεθνούς

τύπου πλην δεν υπάρχει προς τούτο εγγύηση για διάρκεια στο διηνεκές. Η διάρκεια πρέπει να παραδεχτούμε ότι επιβιώνει μόνιμα μόνον μέσα στην ιδία τού κάθε έθνους συλλογιστική. Εν προκειμένω και σε ό,τι αφορά σ'εμάς, την εθνική Ελληνική σκέψη.

Μία αποφθεγματική λοιπόν ιαχή θα μπορούσε αβίαστα να βγει από το στόμα των κοινόν νούν έχοντων Ελλήνων: όχι στην αμερικανική ή στην τουρκική εθνική σκέψη. Κυρίως όχι στην τουρκική. Όπως και να το κάνουμε, είτε με συμφωνίες, διακηρύξεις, πρωτόκολλα, «ζειμπεκιές», «κουμπαριές» και λοιπά «αγάπης λόγια», οι όμορες χώρες είναι καταδικασμένες σε αιώνια διένεξη. Ουδέποτε θα υπάρξει ειρήνη. Με την Τουρκία, για όσους δεν το έχουν υποψιαστεί, ουδέποτε είχαμε ειρήνη. Ούτε πρόκειται να έχουμε. Ούτε και στα πλαίσια της ΕΕ, αν μερικοί απατώνται, ότι κάτι τέτοιο θα συμβεί με την απίθανη περίπτωση της εισόδου της Τουρκίας στην ΕΕ. Μάλιστα στο μέλλον είναι πιθανές έως βέβαιες και οι κανονικές στρατιωτικές συγκρούσεις πέραν των κρίσεων, όπου διαρκώς υποχωρούμε υπέρ του αντιπάλου και σε κόστος ακόμη και αυτής της εθνικής μας υποστάσεως. Και για να ενισχύσουμε την άποψη αυτή θα πρέπει να θυμηθούμε, όσοι είναι διαβασμένοι και να το πρωτακούσομε, όσοι είμαστε αδαείς, ότι ο Τούρκος δεν διστάζει να επιτεθεί στρατιωτικά εναντίον εκείνου του αντιπάλου που τον θεωρεί ασθενή στρατιωτικά. Όταν δηλαδή θεωρεί σίγουρη την επιτυχία του ή ότι του την εγγυάται κάποια μεγάλη δύναμη.

Μετά από όλα αυτά πιστεύουμε -και όλοι θα συμφωνήσομε σ'αυτό, ότι πολιτικώς ορθόν είναι η ύπαρξη ισχυρών ενόπλων δυνάμεων. Δεν υπάρχει χώρα, που σέβεται την Ιστορία της και το των προγόνων της χυμένο αίμα, η οποία να καλλιεργεί τάσεις μειώσεως της ισχύος των ενόπλων της δυνάμεων. Οι δικοί μας σύμβουλοι (αδαήμονες; Ή το χειρίστον, ετερόφωτοι, ξενοκίνητοι, αλλοτριτροφοδοτούμενοι;) και οι ευηκοούντες των αεί κρινόντων «πολιτικά ορθώς» συμβούλων και εκ των πραγμάτων ήκιστα φιλοσοφημένοι κυβερνώντες έχουν αποφασίσει, ότι η μείωση της θητείας είναι μία αναπόδραστος ανάγκη των συγχρόνων καιρών. Οι εχέφρονες Έλληνες διαμαρτύρονται. Οι κυβερνώντες (ψήφου ένεκα των απλών νοών), επιμένουν στην αποδυνάμωση των ενόπλων δυνάμεων. Οποία παραδοξότης!

Εναλλακτικά οικοδομείται ένας ολιγαριθμότερος αλλ'όπως διατείνονται, πιο ευέλικτος και αποτελεσματικώτερος στρατός. Ο επαγγελματικός. Παράλληλα αγοράζονται πανάκριβα οπλικά συστήματα, πολλά των οποίων αποδεικνύονται άχρηστα, ασύμβατα ή περιττά. Και ο μεν επαγγελματικός στρατός δεν διαφέρει του μισθοφορικού, διότι πλαισιώνεται από άτομα, τα οποία πλην φωτεινών εξαιρέσεων, ελάχιστα έχουν κατανοήσει από τα μεγέθη της αναλογούσης σ'αυτά υποχρεώσεως και ευθύνης πλην των δικαιωμάτων περί του καλώς έχειν, του καλώς αμοίβεσθαι και του κατ'επίφασιν προσφέρειν. Η Ιστορία έχει καταγράψει την φυγήν όλων ανεξαιρέτως των μισθοφόρων από το πεδίο της μάχης σε όλους τους χρόνους, σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της υδρογείου.

Και για τα οπλικά συστήματα, καλώς κατανοούμε, ότι υπάρχει εξαιρετικόν ενδιαφέρον, διότι συχνάκις αποκαλύπτεται ενθυλάκωση «σχετικών προμηθειών». Και αυτό δεν είναι περιεχόμενο της φαντασίας μας, διότι άλλως σήμερα ο ελληνικός στρατός θα εξακολουθούσε να είναι εξωπλισμένος με τόξα, δόρατα και το πολύ με καριοφύλλια και φυσικά με την ευχή της μάνας.

Εξωπλισμένος στρατός, οπλικά συστήματα τελευταίας γενεάς, εργοστάσια κατασκευής οπλισμού και άπειρες ποσότητες πυρομαχικών, εφοδίων, αρμάτων, φρεγατών, μαχητικών αεροσκαφών, κανονιών και λοιπών υλικών πολέμου, όλα αυτά, δεν είναι παρά ένα πρόβατο ντυμένο με λεοντή, αν η φύση και η διάθεση των Ελλήνων δεν είναι θαρραλέα, πολεμική και αν στερείται πίστεως προς την Ελληνική Πατρίδα.

Ναί, ο αριθμός των αεροπλάνων και των πλοίων δεν έχει μεγάλη σημασία, όταν οι Έλληνες δεν έχουν πιστέψει, ότι πρέπει διαρκώς να ετοιμάζονται για πόλεμο, όπως αυτό κάνουν οι Αμερικανοί, οι Άγγλοι και όλες οι σοβαρές δημοκρατίες του κόσμου.

Ας σκύψουν λοιπόν οι με κοινόν νού Έλληνες και ας μετρήσουν τα μεγέθη της αγάπης τους για την Πατρίδα και γενικώτερα για το Ελληνικό Έθνος και ας περιορίσουν τις φοροδολισθήσεις τους, ώστε ο κρατικός μηχανισμός, ως φυσιολογικώς εσοδεύων, να αποκρίνεται στις ανάγκες τής προς πόλεμον προπαρασκευής, δια της επιδείξεως μιας ισχυρής σημαίας, η οποία θα δηλώνει την παρουσία της απέναντι στον οποιονδήποτε επιβουλέα με εθνική δυναμική και στρατιωτική αποφασιστικότητα.

Οι σύμβουλοι ας επαναπροσδιορίσουν τις πολιτικά ορθές θέσεις των κυβερνητών έχοντες σαν γνώμονα το «εθνικόν συμφέρον» και ας αφήσουν τους στρατιωτικούς να οικοδομήσουν ένα στρατό, όπως αρμόζει στο μεταφυσικό νόημα «Ελλάς αθάνατη» και όχι όπως ταιριάζει στο politically correct.

Όταν η δημοκρατία λειτουργεί κανονικά, όπως περίπου γίνεται στον δυτικό κόσμο, δεν υπάρχει φόβος να υφαίνονται συνειρμοί του τύπου «στρατός ενδύναμος =πολιτικός θώκος σε αμφισβήτηση», αν κάτι τέτοιο φοβούνται οι ημιμαθείς και οι άγνωρες.